

17th March 1958]

[Mr. Speaker]

Therefore, I say, 'Let the Party Leaders meet together and then tell me who will move the main cut motion, who will initiate the debate and who will wind up the debate on behalf of the Opposition.' Only on that basis, I can give extra time to the Leaders. Otherwise, it is not possible to give every Leader extra time as is usually done. I understand that Sri Govindaswami will initiate the debate on the current Demand.

It is now ten minutes to ten. Therefore, the debate on this Demand will continue up to ten minutes to two. The Hon. the Leader of the House will require half an hour for replying to the debate. Therefore, we will have to discuss the Demand till 1-20 p.m.

IV.—VOTING OF DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1958-59.
DEMAND No. XXXI—COMMUNITY DEVELOPMENT PROJETS,
NATIONAL EXTENSION SERVICE AND LOCAL DEVELOPMENT WORKS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 9.50
சமுதாய நலத் திட்டங்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், ஸ்தல a.m.
அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், இந்தத் தலைப்பின் கீழ் (மான்ய எண் 31) ரூ.
2,34,57,300-க்கு குறையாத தொகை ஒதுக்கப்படவேண்டுமென்று பிரே
ரேபிக்கிறேன்.

சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு ரூ. 55,58,800-ம் தேசிய விஸ்தரிப்புத்
திட்டங்களுக்காக ரூ. 1,28,74,900-ம் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்
காக ரூ. 50 லட்சமும், வேறு பொது இனங்களுக்காக ரூ. 23,600-ம் ஆக
மொத்தம் 2 கோடியே 34 லட்சம் ஆகிறது. அந்நிய ஆட்சிக்கு அடிமைப்பட்
பிருந்த காரணத்தால் நம்முடைய நாட்டில் பெருத்த கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன
என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். அதன் காரணமாக தேசிய
வாழ்வு பெரிய அளவில் சீர்குலைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அங்
கத்தினர்கள் அறிவார்கள். இந்தச் சீர்குலைவு முக்கியமாக கிராமங்களை
அதிகமாகப் பாதித்தது என்பதையும் நாம் எல்லோரும் அறிவோம்.
நகரப் புறங்களில் சில அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு
மக்களுக்குச் சில சௌகரியங்கள் அந்நிய ஆட்சியிலும்கூட ஏற்பட்டன.
ஆனால் கிராமப்புறங்களிலே அநேகமாக அபிவிருத்தித் திட்டங்களே
இல்லாமல் அதன் காரணமாக கிராம வாழ்க்கை தேங்கிப்
போனது மட்டுமல்லாமல், தேய்ந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்திருக்
கிறோம். சுதந்திரம் பெற்ற பிற்பாடு கிராம மக்களுக்கு புதிய வாழ்வு
ஏற்படுத்தவேண்டும், அதுதான் நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய முயற்சி
களிலெல்லாம் முக்கியமானது என்பதை எல்லோரும் உணர்ந்து, அதற்
காக சுதந்திரம் பெற்ற காலத்திலே உடனடியாக பல திட்டங்களை நிறை
வேற்ற ஆரம்பித்தோம்.

நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில், 1946-ம் வருஷத்தி
லேயே காங்கிரஸ் மந்திரி சபை ஏற்பட்டவுடன் “பிர்கா” அபிவிருத்தித்
திட்டம் என்ற அடிப்படையில், கிராம அபிவிருத்திக்காக திட்டம் தயாரிக்கப்
பட்டு, உடனடியாக பலபகுதிகள் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்
பட்டன. அந்த வேலை தொடர்ந்து நடந்து கொண்டே வந்தது. ஆனால்,
அதன் மூலம் எதிர்பார்த்த பலன் ஏற்படவில்லையென்பதையும் ஒப்புக்
கொள்ளவேண்டும். இந்த பிரிக்கா அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் அடிப்படையில்
தான் பின்னாலே இந்த சமுதாய நலத் திட்டங்களும் அமைக்கப்பட்டன
என்பது நமக்கு ஓரளவு பெருமை தரக்கூடியது என்று நினைக்கிறேன்.
எனினன்றால் இந்த கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு நாம் வழிகாட்டி
யாக இருந்திருக்கிறோம் என்கின்ற காரணத்தினாலே. இந்தப் பல்வேறு

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் நமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் என்னவென்றால், கிராம முன்னேற்றத்திற்காக எதோ ஒரு துறையில் மட்டும் முன்னேற்றம் காண முடியாது. எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணும்போது தான் உண்மையிலேயே வாழ்வில் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்கிற அடிப்படையான உண்மையைக் கண்டோம். உதாரணமாக துரித காலத்திலே அந்நிய ஆட்சியின் கீழே உணவு உற்பத்தி பெருகவேண்டுமென்பதற்காக “Grow More Food Campaign” என்ற திட்டம் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. ஆனால் அவைகள் எல்லாம் வெற்றி பெறவில்லை. அதே மாதிரி, அதற்கு சம்பந்தமில்லாமல், கிராம சுகாதாரத் துறையிலே கொஞ்சம் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்பதற்காக பல திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. அவைகளும் வெற்றி அடையவில்லை. அதேமாதிரி கல்வித் துறையிலும் தொழில் அபிவிருத்தித் துறையிலும் பல திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டும், அவைகள் வெற்றியடையவில்லை. ஒன்றுக்கொன்று இணைப்பு இல்லாமல், ஒரே பகுதியில் எடுத்துக்கொள்ளாமல் பல்வேறு பகுதிகளில் தனிப்பட்ட இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக, அந்த விதமான வெற்றியும் நம்மால் காணமுடியவில்லை என்ற படிப்பினையை நாம் தெரிந்து கொண்டோம். கிராமங்களிலே புது வாழ்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் எதோ ஒரு பகுதியிலே மட்டும், அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் என அமைத்து, அவைகளை அமுலுக்குக் கொண்டு வர முயற்சி செய்ததன் காரணமாக, நல்ல பலன் கிடைக்காது என்பதை உணர்ந்து எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணுவதற்காக, இணைக்கப்பட்ட ஒரு திட்டத்தை வகுத்து, அதை நாம் கிராமப் புறங்களிலே நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்ற முயற்சி 1952-53-ல் முதன் முதலாக பரிசீலிக்கப்பட்டதாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. “கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் பிளாக்குகள்” என்று சொல்லக் கூடிய சில பகுதிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அப்பொழுது ஆந்திராவும் சேர்ந்திருந்தது. மலபாரும், தென் கன்னடமும் சேர்ந்திருந்தன. ஆந்திராப் பகுதி போக எஞ்சியுள்ள பகுதியிலே 4 வட்டாரங்கள் அந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன என்பதும் தெரிந்திருக்கலாம். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய சென்னை ராஜ்யத்திலே இரண்டு திட்டங்கள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. ஈரோடு பகுதியிலே ஒரு திட்டமும் காந்தி கிராமத்தை அடுத்த மதுரை ஜில்லாவிலே ஒரு திட்டமும் அந்த இரண்டு திட்டங்கள் தான். இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு, அதேமாதிரி நாடுமுழுவதும் பல திட்டங்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அதை நிறைவேற்றுவதில் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை வைத்துக்கொண்டு, அவ்வப்போது ஏற்படக் கூடிய குறைகளை நீக்கிக் கொண்டு, இந்தத் திட்ட அடிப்படையிலே கிராம முன்னேற்றம் செய்து விடலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்ததன் காரணமாக இந்தத் திட்டம் விரிவாக்கப்பட்டது என்பதும் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரியும் என்று நினைக்கிறேன்.

இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 135 வட்டாரங்கள் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே 40 வட்டாரங்கள் “கம்யூனிட்டி டெவலப்மெண்ட் ஸ்கீம்கள்” என்ற சொல்லக்கூடிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் கீழ், அதிக செலவு செய்து அதிலே முன்னேற்றம் காணுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றவைகள் “தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள்” ஆக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வந்திருக்கிற எல்லாப் பகுதிகளும் சமுதாய நலத் திட்டங்களாக எடுத்துக்கொள்ளப்படும் என்பது இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை. இந்த முறையிலே, இப்பொழுது நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 1 கோடியே 17 லட்சம் மக்கள் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் பயனைப் பெற்று வருகிறார்கள். கிராமப்புறங்களிலே வாழக்கூடிய மக்கள் 2 கோடியே 55 லட்சம் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பு சொன்னது போல, எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணுவதற்காக அதற்கேற்ற முறையில் ஒரு

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

நிர்வாக அமைப்பு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிர்வாக அமைப்புக்கு அத்தியாவசியமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கிராம சேவகர்கள். ஒரு வட்டாரத்திற்கு 10 கிராம சேவகர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பத்து பேர்களில் ஒவ்வொருவரும் 4 அல்லது 5 கிராமங்களில் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டும். இந்த கிராம சேவகர்கள், கிராமங்களில் நடைபெறவேண்டிய எல்லா வேலைகளுக்கும் கூடவே இருந்து மக்களுக்கு உற்சாகத்தை ஊட்டக்கூடியவர்களாகவும், வழிகாட்டக் கூடியவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு மேலாக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் ஒவ்வொரு பகுதியிலேயும் ஆலோசனை சொல்லுவதற்கு அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தந்தத் துறையில் பயிற்சி பெற்றவர்கள். விவசாயத் துறையைக் கவனிக்கும் பொருட்டு, “அக்ரிகல்சர் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிஸர்” என்று சொல்லக்கூடிய விவசாய அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். விவசாய அபிவிருத்திகளில் ஆலோசனை சொல்வதற்கும் அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன.

10-00
a.m.

அடுத்தபடியாக கூட்டுறவு, இதுவும் மிக முக்கியம். இதற்கென்று ஒரு கூட்டுறவு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிஸர் ஒருவர் இருக்கிறார். கால்நடை வளம் விவசாய முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் அவசியம். ஆகையால் கால்நடை அபிவிருத்தியில் பயிற்சி பெற்ற அதிகாரியும் ஒரு வட்டாரத்திற்கு ஒருவராக இருக்கிறார். “லோஷல் எஜுகேஷன் ஆபிஸர்” என்ற கல்வி அதிகாரிகள் ஒரு வட்டாரத்திற்கு 2 பேர் இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் தொழில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஒரு எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபிஸர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். ரோடு போடவும், கட்டடம் கட்டுவதற்கும் ஒரு என்ஜினியர் ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இவ்வாறு ஒரு வட்டாரத்தில் பலவேறு துறைகளிலும் நல்ல முறையில் வேலை நடக்க வேண்டும் என்று பல்வேறு துறைகளில் பயிற்சிபெற்ற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு அந்த நிர்வாக அமைப்புக்கு தலைமையாகத்தான் ஒரு பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரியும் வேலை செய்கிறார். பிளாக் டெவலப்மென்ட் அதிகாரியின் மேற்பார்வையில்தான் எல்லா வேலைகளும் நடைபெறவேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அவருக்கு மேல் ஜில்லா கலெக்டர். கலெக்டரின் மேற்பார்வையில் இந்த வட்டாரத்திலுள்ள வேலைகள் எல்லாம் நடைபெறுகின்றன. அவர்தான் இந்த வேலைகளுக்கெல்லாம் பொறுப்பு. ஆகையால் அந்தந்த வட்டாரத்திலுள்ள பிளாக் டெவலப்மென்ட் ஆபிஸர்களின் கீழ் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கீழ் ஒவ்வொரு கிராமத்துக்கும் சென்று இந்த வேலைகளை செய்வதற்கு 4 அல்லது 5 கிராம சேவகர்கள் இருக்கின்றனர். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்த நிர்வாக அமைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு வேலை செய்துவருகின்றது. இதில் பல குறைகளை சொல்வதும் நான் கேட்டிருக்கிறேன். இது வெறும் அதிகாரிகளை நியமிக்கக்கூடிய திட்டமாக இருக்கிறதே தவிர வேலைகள் ஒன்றும் நடைபெறுவதில்லை என்று சொல்லக் கேட்டிருக்கிறேன். சில இடங்களில் இவை உண்மையாகவும் இருக்கலாம். ஒரு திட்டத்தில் பல அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம். ஆனால் அந்த திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறுவதற்கு, அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் திறமையாக வேலை செய்துவர்தான் அது நன்றாக வெற்றி அடைய முடியும். எந்த இடங்களில் ஆர்வமும், நல்ல உணர்ச்சியும் உள்ள அதிகாரிகள் இருக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் நல்ல முறையில் வேலை நடைபெறுகின்றன. இதில் இன்னொரு முக்கியமான அம்சத்தையும் நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த திட்டங்களில் உள்ள எல்லா வேலைகளையும் இந்த அதிகாரிகள் மட்டும் செய்யக்கூடியவை அல்ல. மக்கள் செய்ய வேண்டிய வேலைகளில் இந்த அதிகாரிகள் உதவி செய்வதற்காகவே நியமிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் எந்த இடங்களில் மக்கள் நல்ல முயற்சியில் பொறுப்பு ஏற்று, ஒத்துழைக்கிறார்களோ அந்த இடங்களில் திட்டம் வெற்றி அடைகின்றது. ஆகையால் இந்த இரண்டும் அமையவேண்டும். அதிகாரிகளும் திறமையாகவும்,

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

மக்களின் ஒத்துழைப்பைப்பெறும் சக்தி உள்ளவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். மக்களும் இதிலே நல்ல பங்கு எடுத்துக் கொண்டு ஒத்துழைத் தால்தான் இந்த திட்டம் வெற்றி பெறுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தினால் எல்லா இடங்களிலும் திட்டம் வெற்றிபெறும். இதை ஏற்படுத்துவது மிகவும் அவசியம். என்பதுதான் இந்த திட்டங்களை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருவதில் நாம் கண்ட அனுபவம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு தெரிந்திருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்பு வட்டாரத்திற்கு பல்வேறு வேலைகளுக்காக 2,80,000 ரூபாயும், கடனாக கொடுப்பதற்கு 1,20,000 ரூபாயும் ஆக மொத்தம் 4 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தவிர சிறு தவணைக் கடனுக்காக 3 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

தேசிய நல திட்டத்திற்காக மொத்தம் 12 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. 7½ லட்ச ரூபாய் பல்வேறு அபிவிருத்தி வேலைகளுக் காகவும், 4½ லட்ச ரூபாய் கடனாகக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. தேசிய நல திட்டமாக 3 வருஷங்களுக்கும் சமுதாய நல திட்டமாக 3 வருஷங்களுக்கும், ஆக மொத்தம் 6 வருஷங்களுக்கும் தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிறது.

இந்த திட்டம் மொத்தமாக வெற்றி அடைய வேண்டுமானால் எல்லா துறைகளிலும் முன்னேற்றம் காணவேண்டியது மிகவும் அவசியம். முதன் முதலாக நாம் விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொள்வோம். கிராமங்களில் மக்களுடைய முக்கியமான தொழிலாக இருக்கக்கூடியது விவசாயமே. விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் கிராமங்களில் புது வளம் ஏற்படும். ஆகையால் விவசாய அபிவிருத்திக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நான் முன்பு சொன்னது போல் ஒவ்வொரு வட்டாரத் திற்கும் விவசாயத்துறையில் பயிற்சி பெற்ற, பட்டம் பெற்ற ஒரு அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் கீழே கிராம சேவகர்கள் இருக்கின்றனர். இந்த கிராம சேவகர்களுக்கு விவசாயத் துறையில் 18 மாதம் பயிற்சி கொடுக்கப்படுகின்றது. இந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு தான் விவசாய அபிவிருத்தி செய்யப்படுகின்றது.

விவசாயத்திற்கு நீர்பாசன வசதிகள் மிகவும் முக்கியம். நீர்பாசன வசதிகள் இருந்தால் தான் உற்பத்தி பெருகும். ஆறுகளில் பெரிய அணைகளைக்கட்டி தண்ணீரை வாய்க்கால் மூலமாக கொண்டுபோவது ஒரு புறம் இருக்க, அப்படிப்பட்ட புது அணைகள் கட்டக் கூடியது ஒரு சில தான் இருக்கின்றன. ஆகையினால் பெரும்பகுதிகளில் சிறிய திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு நீர் பாசன வசதிகளை செய்து கொடுப்பது அவசியம் ஆகிறது. அபிவிருத்தி திட்டங்களின் கீழ் ஆங்காங்கே நீர்பாசன வசதிகள் பெருகுவதற்கு முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. குளங்கள் சீர் குலைந்திருக்குமே யானால் அவைகளை திருத்தி நல்ல முறையில் பயன்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சில புதிய குளங்களை வெட்டுவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. விவசாயிகளுடைய நிலங்களிலே கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுகின்றன. இப்பொழுது பல கிராமங்களுக்கும் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. ஆகையால் அதை அபயோகித்துக் கொண்டு தண்ணீர் இறைப் பதற்கான சாதனைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கிறோம். மின்சாரம் கிடைப் பதற்கு கொஞ்சம் காலம் ஆகும் என்று இருக்கும் கிராமங்களில், எஞ்சின் வைத்து தண்ணீர் இறைத்துக் கொள்வதற்கான வசதிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இவைகளை எல்லாம் திட்டத்தின் நடைமுறையில் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் முதல் அடிப்படை. நல்ல விதைகள் இருந்தால்தான் விவசாயத்தில் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். ஆகையால் நல்ல விதைகளை உற்பத்தி செய்து எல்லா விவசாயிகளுக்கும் விநி

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

யோகிக்க ஏற்பாடு செய்வது திட்டத்தின் ஒரு முக்கியமான வேலை. அந்த அடிப்படையில்தான் விதைப்பண்ணைகள் சர்க்காரே எடுத்து நடத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வட்டாரத்திற்கு வேண்டிய நெல்லோ புஞ்சை தானியமோ, அவைகளை கிராமவாசிகளுக்கு விநியோகிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகின்றது. இதிலே நாமும் கொஞ்சம் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம். இப்போது இந்த வருஷத்திலே 100-க்கு மேற்பட்ட விதைப்பண்ணைகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் நல்ல முறையில் நடந்தால்தான் திட்டம் வெற்றிபெற முடியும். இவைகள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு நாமும் முக்கியமாக அங்கத்தினர்கள் அக்கறை காட்டவேண்டியது அவசியம். இதில் ஏதாவது குற்றம் குறைகள் இருந்தால், அவைகளை சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொன்னால் அவைகளைப் பரிசீலனை செய்து, தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக வேண்டியது உரம். நல்ல நீர்பாசன வசதி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் நெல் பயிரிடுவதற்கும், உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் பெரும்பாலும் செயற்கை உப்பு உரத்தை உபயோகப்படுத்தி அதன் மூலம் உற்பத்தியைப் பெருக்கிகொள்ளப்பார்க்கிறோம். இயற்கை உரம் நமக்கு வேண்டிய அளவில் இல்லாமல் இருப்பதால் நாம் செயற்கை உரத்தை உபயோகப்படுத்தக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். ஏனென்றால் இயற்கை உரம் நமக்கு போதிய அளவில் கிடைக்கவில்லை. அத்துடன் செயற்கை உரம்கூட போதிய அளவில் நமக்கு கிடைக்கவில்லை. ஒரு உர தொழிற்சாலையை அமைத்துக் கொண்டால் நமக்கு போதிய அளவு செயற்கை உரம் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொள்ளலாம். உப்பு உரங்களை அடிக்கடி நாம் உபயோகப்படுத்திக்கொண்டு வந்தால் அதனால் உற்பத்தி அதிகப்படியாக பெருக்கிக்கொள்ளலாம் என்றாலும், அதனால் நிலத்தின் வளம் சிக்கிரத்தில் குறைந்தபோய் விடுகிறது என்று பல விவசாயிகளும் சொல்லுகிறார்கள், விவசாய நிபுணர்களும் சொல்லுகிறார்கள். அதனால் உப்பு உரத்தை நாம் அதிகமாக உபயோகப்படுத்தவும் கூடாது. உப்பு உரம் அதிகமாக கிடைக்காத இக்காலத்தில் நாம் இயற்கை உரங்களாகிய பசுந்தான் உரம், மாட்டு உரம், கிராமக் குப்பைகூளங்கள் உரம் போன்றவைகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. உப்பு உரம் குறைவாக இருக்கக்கூடிய காலத்தில் இயற்கை உரங்களை எவ்வளவுக்கவ்வளவு உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவுக் கவ்வளவு அதிகமாக உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள நாம் முற்படவேண்டும். அதனால் இயற்கை உரங்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்துகொள்வதற்கு நாம் முற்படவேண்டும். நல்ல முறையில் இயற்கை உரங்களை தயாரிப்பதற்கும் உற்பத்தி செய்து கொள்வதற்கும் பல பயிற்சி பெற்ற அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். பல இடங்களில் அவ்வாறு நியமிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு இடங்களிலும் எவ்வாறு கழிவு பொருள்களை உரத்திற்கு உபயோகப்படுத்தவேண்டும், அதன் மூலம் எப்படி உரத்தை உற்பத்தி செய்வது என்பதற்கு அவர்கள் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். கழிவு பொருள்களை எப்படி உரத்திற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வது என்று இன்றைக்கு விரிவாக முயற்சி செய்யப்பட்டு வருகிறது. உலகத்திலுள்ள எந்த நாட்டை எடுத்துக்கொண்டாலும் அங்கேபோய் பார்த்தால் விவசாயம் எப்படி முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று பார்த்தால் அங்கேயெல்லாம் கழிவு பொருள்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டிருப்பதுதான் காரணமாக இருக்கும். அங்குள்ள வசதிகளை நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்துகொண்டு வருவது நன்றாகத் தெரிய வரும. நாம் பல பொருள்களை கழிவு பொருள்கள் என்று அவைகளைத் தள்ளி விடுகிறோம். ஆனால் அவைகளையெல்லாம் அந்த நாடுகளில் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். மல ஜலத்தை நாம் கழிவு என்று நினைத்து விடக் கூடாது. குப்பை கூளங்கள் இவைகளையெல்லாம் நாம் கழிவு என்று தள்ளிவிடக்கூடாது. இவைகள்

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

எல்லாம் கிராமப்புறங்களில் பல இடங்களில் போடப்படுகின்றன. அப்படிப் போடுவது சுகாதாரத்திற்கு கெடுதல் விளைவிப்பதோடு அவைகளை நாம் தள்ளி விடுவதாகவும் இருக்கிறது. அவைகள் அப்படியே இருந்தால் அவைகளினால் சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுகிறது. அவைகளையெல்லாம் நாம் ஒன்று சேர்த்து அவைகளை உரமாக உபயோகித்தால் அவைகளினால் நாம் உணவை உற்பத்தி செய்வதோடு கூட கிராம சுகாதாரத்தையும் நாம் நல்ல முறையில் காப்பாற்றுவதாக இருக்கும். அவைகளை ஒன்றுசேர்த்து வைத்து அவைகளை உரமாக உபயோகப்படுத்திவந்தால் கிராமப்புறங்களும் நல்ல சுகாதார முறையில் அமைவதோடு உரமாகவும் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆகவே இன்றைக்கு உப்பு உரம் இருந்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்றிற் அடிப்படையில் நினைக்காமல் இயற்கை உரங்களை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொள்ளலாம். ஆகவே இயற்கை உரங்களை உற்பத்தி செய்வதற்கு, அதிலும் போதிய அளவில் உற்பத்தி செய்வதற்கு கிராமப்புறங்களிலுள்ள குப்பை கூளங்களை ஒன்று சேர்த்து உரமாகச் செய்வதற்கு நாம் நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். கிராமப்புறங்களில் நமக்கு குப்பை கூளங்கள் கிடைப்பதுடன் மாடுச் சாணம் முதலியவைகளும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. அவைகளையும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள அரசாங்கம் திட்டம் வகுத்து அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் செய்து வருகிறார்கள். இதன் மூலம் நாம் வெற்றி காண்பது மிகவும் அவசியம். இந்த அடிப்படையில் நாம் வேலை செய்தால் கிராமங்களில் இரண்டு வித பலன்களை நாம் அடைவதற்கு வசதியாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் குப்பை கூளங்கள் இல்லாமல் வைத்துக்கொண்டு நல்ல சுகாதாரமுள்ள கிராமமாக அமைத்துக்கொள்வது ஒன்று. மற்றொன்று அந்த கழிவு பொருள்களை ஒன்றுசேர்த்து அவைகளை உரமாக தயாரித்து தானியங்களை உற்பத்தி செய்கொள்வதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்வது. ஆகவே இரண்டு விதமாக வசதிகளை நாம் இந்த கழிவு பொருள்களை சேர்த்து வைத்துக்கொள்வதன் மூலமாக அடைகிறோம். அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை அரசாங்கம் வகுத்திருக்கிறது.

அத்துடன் இன்றைக்கு பல்வேறு விவசாய முறையில் பல்வேறு முன்னேற்ற முறைகளைக் கையாளவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதன் மூலம் நாம் நல்ல பயனை அடையவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நாம் ஜப்பானிய முறையைக் கையாண்டு வருகிறோம். இத்துடன் நாம் நின்று விடக்கூடாது. மற்றும் யந்திரங்கள் மூலமாக நல்ல விவசாய முன்னேற்ற மடைவதோடு பல கருவிகளையும் நாம் உபயோகப்படுத்தவேண்டியதாக இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு நமக்கு பல கருவிகள் தேவையாக இருக்கின்றன. டிராக்டர்கள் போன்ற கருவிகளைப்பற்றி நான் சொல்லவில்லை. சாதாரண கருவிகள், சிறிய கருவிகள் எல்லாம் விவசாயத்திற்கு மிகவும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஜப்பானியமுறையைக் கையாள்வதோடு பல விவசாயக் கருவிகள் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் பல இடங்களிலிருந்து வருகின்றன. அதுவும் சில அவசியமான கருவிகள் கிடைக்கவில்லை என்ற புகார்கள் அநேகம் இடங்களிலிருந்து வருகின்றன. அந்தக் கருவிகளையெல்லாம் உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய நல்ல கருவிகளையும், சிறிய கருவிகளையும் உற்பத்தி செய்து கொடுக்கும்படி பல இடங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு கூடிய சீக்கிரத்தில் அவைகள் நடைமுறைக்கு வர இருக்கின்றன. விவசாயிகளுடைய தேவைகள் என்னென்ன என்பதையும் அனுபவ ரீதியில் தெரிந்துகொண்டு அவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அனுபவத்தின் மூலம் விவசாயிகளுடைய தேவைகள் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு அதை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றால் அதற்காக நிதி வசதி அவசியம்.

கருவிகளுக்கு வசதி செய்து கொடுத்தபிறகு அவைகளை வாங்குவதற்கும் இன்னும் மற்ற காரியங்களைச் செய்வதற்கும் விவசாயிகளுக்கு நிதி தேவையாக இருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகளுக்கு கடன் உதவி

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. தனிப்பட்ட முதலாளிகளிடமிருந்து அவர்கள் கடன் பெற வேண்டுமானால் வட்டிக்கு வாங்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இடங்களில் அப்படி கடனாக வாங்கிய பணத்திற்குக் கொடுக்கக்கூடிய வட்டியை கவனித்தால் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கும். உயர்ந்த வட்டிக்கு விவசாயிகள் கடன் வாங்கி அதை திருப்பிக் கொடுத்து கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி வட்டி கொடுப்பதாக இருப்பதால் அவர்கள் விவசாயத்தை நல்ல முறையில் நடத்தக்கூடிய நிலைமையில் இல்லை. சில இடங்களில் பார்த்தால் வட்டி கொடுத்தே பல விவசாயக் குடும்பங்கள் அழிந்து போயிருப்பது தெரியவருகிறது. இதைப் பொறுத்த அளவில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு நல்ல அனுபவம் இருக்கும் என்றே நினைக்கிறேன். விவசாயிகள் எவ்வளவுதான் பாடுபட்டாலும் அவர்கள் சம்பாதிக்கும் பணம் எல்லாம் கடனுக்குக் கொடுத்து வருவதால், அவர்களுடைய பலன் முழுவதும் இன்னொருவர் எடுத்துக்கொண்டு போவதால் தொடர்ந்து அவர்கள் நல்ல முயற்சி செய்வதற்கு ஆர்வம் இல்லாமல் போய் விடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைமையை நம்முடைய குடியானவர்களிடத்திலிருந்து நீக்குவதற்குத்தான் கூட்டுறவு சங்கங்கள் அவசியம் என்று பல கூட்டுறவு சங்கங்களை அமைத்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு கடன் கிடைக்கும்படி ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அப்படி எல்லா கிராமங்களுக்கும் கூட்டுறவு பாங்குகள் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு கடன் கொடுப்பதோடுமட்டுமல்லாமல் இன்னும் பல்வேறு வசதிகளையும் விவசாயிகளுக்குச் செய்ய முடியும் என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். உரம் வாங்கிக் கொடுப்பது, நல்ல விதைகளை வாங்கிக் கொடுப்பது நல்ல வித்துக்களை வழங்குவது முதலியவைகளைச் செய்வதற்கு சங்கங்கள் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு வட்டாரங்களிலும் அப்படிப்பட்ட கூட்டுறவு சங்கங்கள் இயங்கவேண்டும் என்ற ஒரு ஏற்பாட்டையும் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கோ அல்லது இரண்டு மூன்று கிராமங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்தோ எல்லா பகுதிகளுக்கும் வசதி அளிக்கும் அளவில் அந்த இயக்கத்தை நல்ல அளவில் விரிவாக பரப்ப வேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்பதையும் உணர்ந்து அதற்காக ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற அதிகாரிகளும் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேர்ச்சி பெறுகிற காலத்தில் கிராம சேவக்குகளும் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டு அவர்களும் தேர்ச்சி அடைந்து வருகிறார்கள். இதன் மூலமாக அவர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே விவசாயம் வளரவேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதனுடன் கூட்டுறவு இயக்கமும் தொடர்ந்து வளர்ச்சி அடைந்து வருகிறது. கூட்டுறவு இயக்கம் நல்ல முறையில் வளர்ச்சி அடைந்து நல்ல முறையில் நடைபெறும்போது அவைகளில் ஆங்காங்குள்ள கிராமவாசிகள்தான் அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தக் கூட்டுறவு சங்கங்கள் நல்ல முறையில் பயனடையவேண்டும் என்று நினைத்தால் அங்குள்ள கிராம மக்கள் அதில் அங்கத்தினர்களாக சேரவேண்டும். அதற்கு அங்குள்ள அதிகாரிகள் ஓரளவு உதவி செய்கிறார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் தொடர்ந்து நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமானால் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் நல்ல அனுபவம் பெற்றவர்களாகவும், அதில் ஆர்வம் பெற்றவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். கூட்டுறவு இயக்கத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொண்டவர்களாக இருக்கவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கூட்டுறவு இயக்கத்தை நல்ல முறையில் நடத்த வேண்டும் என்று சொல்லும் போது கல்வி அறிவு இல்லாத மக்கள் நடத்துவதற்கும் கல்வி அறிவு படைத்தவர்கள் நடத்துவதற்கும் வித்யாசம் இருக்கிறது. அதனால் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வேண்டிய பயிற்சி கொடுப்பதற்கு நாம் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். எந்த அளவிற்கு பயிற்சி கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இன்றைக்கு நாம் பார்க்க வேண்டியது மக்கள் எல்லோரும் நல்ல முறையில் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டு அவர்கள் வாழ வேண்டும் என்று

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

10-20
a.m.

சொல்லும் காலத்தில் அவர்கள் ஆரோக்கியமாக இருந்தால்தான், நல்ல ஆரோக்கியமான உடம்பு படைத்தவர்களாக இருந்தால்தான், அவர்கள் நன்றாக உழைக்க முடியும். இன்றைக்கு விவசாயம் நன்றாக நடைபெற வேண்டும் என்று சொல்லும்போது பெருவாரியாக நோய்வாய்ப்பட்டு பலம் இழந்தவர்களாக இருப்பார்களேயானால் எவ்வளவுதான் நாம் உதவி செய்தாலும் அவர்கள் நல்ல முறையில் உழைக்க முன் வரமாட்டார்கள். ஆகவே விவசாயத்திலோ அல்லது மற்ற தொழிலிலோ ஈடுபட்டிருக்கக் கூடிய மக்கள் தேக ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி அவர்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஏன் இதை நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் ஒன்றுக்கு ஒன்று பிணைப்பு உள்ளதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொன்றும் பிணைந்து கொண்டிருக்கிறது. கிராமங்களில் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் ஒவ்வொன்றும் தொடர்பு உள்ளனவாக இருக்கிறது. ஆகையினால், தனிப்பட்ட முறையில் இதை சர்திக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இதை தனிப்பட்ட முறையில் சாதிக்க முடியாது என்பதைத்தான் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன். விவசாயம் வளர வேண்டும் என்று சொல்லும்போது கூட்டுறவு வளர வேண்டியதாக இருக்கிறது, நோய் இல்லாமல் மக்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் பல இடங்களில் பல பாடங்களை அமைத்திருக்கிறோம். மக்களுக்கு நோய் வந்த பிறகு அதை நிவர்த்திப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதோடுமட்டு மல்லாமல் அது வராமலேயே தடுப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. மக்களுக்கு நோய் வராமல் இருப்பதற்கு கிராமங்களை சுகாதார நிலைமையில் வைத்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே நோய்கள் வருவதற்கு முன்னதாகவே அதுவராமல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் வசதி செய்துகொள்வதற்கும், கிராமப்புறங்களை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதற்கும், மற்ற இடங்களையெல்லாம் நன்றாக வைத்துக்கொள்வதற்கும் நோய் வராமல் தடுப்பதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. மற்றும் வீடுகளை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்வதற்கும் சொல்லிக் கொடுக்கப்படுவருகிறது. ஏனென்றால், வீடுகளையும் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. வீடுகளையெல்லாம் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறது. இப்படி சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ளுவதின் மூலம் கழிவுப் பொருள்களை உரமாக உபயோகப்படுத்தும் திட்டமும் அத்துடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால் சுகாதார வசதி பெறுவதற்கும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு சுகாதார வசதி செய்து கொடுத்தாலும் நம்மையும் அறியாமல் சில சமயங்களில் நம்மையும் மீறி நோய் வந்துவிடுகிறது. நோய் வருமேயானால் அதற்கு சிகிச்சை அளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் “பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்” ஒன்று ஏற்படுத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டு வருகின்றன. சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்தியும்கூட, இந்த வசதிகளையும் மீறி மக்கள் நோய்வாய்ப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கு இம்மாதிரி ஸ்தாபனங்கள் அமைக்கப்பட்டுவருகின்றன. இவைகளுக்கெல்லாம் இந்தத் திட்டத்தில் இடம் அளித்திருக்கிறோம்.

இதற்கு அடுத்தபடியாக, விவசாயம் வளரவேண்டுமென்று சொல்லும் பொழுது கைத்தொழில்கள் வளரவேண்டியது அவசியமாகிறது. அதிகமாக மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், ஒரு சிலர் தொழில் பகுதிக்கு மாறவேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்லுவதை நாம் கேட்கிறோம். அதனால் கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய தொழில்கள் வளர்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக ஒரு தனி அதிகாரி

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு கிராமங்களிலுள்ள கைத்தொழில்களை, குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அவர் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பார். ஆங்காங்கு இப்பொழுது மறைந்துகொண்டிருக்கிற கிராமத் கைத்தொழில்களுக்கு புதிய ஆக்கம் கொடுக்கப்பட்டுவருகிறது. கொல்லன் வேலை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் மக்களுடைய வசிக்காக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. இப்பொழுது அந்தத் தொழில் ஓரளவுக்கு மறைந்துவிடக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆகையால் அவர்களுக்கு புதிய பயிற்சி கொடுத்து, புதிய கருவிகள் கொடுத்து, அவர்கள் திறமையாக நல்ல முறையிலே வேலை செய்து அதன் மூலம் அவர்களுக்கு அதிக சம்பாத்தியம் கிடைக்கும்படி செய்வதற்கும், மற்றவர்களுக்கும் அந்தத் தொழிலின் மூலம் பலன் ஏற்படும்படிச் செய்வதற்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதே மாதிரிதான், தச்சத் தொழில், தோல் தொழில், பாலைகள் செய்வது, இத்யோன்ற பல்வேறு கிராமத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக தொடர்ந்து விவசாயத் தொழில் செய்ய முடியாதவர்கள் இவைகளை உபதொழில்களாக வைத்துக்கொள்வதற்காகவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே விவசாயம், தொழில்கள் இவைகளெல்லாம் நல்ல முறையில் வளர்வதற்காக ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம்.

நல்ல முறையிலே இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு மக்கள் எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு அறிவு பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்களோ, எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு ஆற்றல் பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்களோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நன்மையாக இருக்கும். அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு திட்டங்கள் நல்லமுறையிலே நிறைவேறும். ஆகையினால் இன்றைக்கு கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய அறியாமையை போக்குவதற்காக கல்வியை அதிகமாக பரப்ப வேண்டியது அவசியம் என்ற அடிப்படையிலேதான் கல்வித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் கொண்டாடும் பரிசீலனை செய்து மற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களுடன் கல்வி அபிவிருத்தித் திட்டத்தையும் எப்படி சேர்ப்பது, இணைப்பது என்பதையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, அந்த அடிப்படையிலே இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் கல்வி அபிவிருத்தித் திட்டம் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே கல்வி வளருவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு கிராமத்திலுள்ள குழந்தைகளையெல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அபிவிருத்தித் திட்டம் வட்டாரங்களிலே ஒவ்வொரு பகுதியாக எடுத்துக்கொண்டு அந்த வட்டாரத்திலுள்ள கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய எல்லா குழந்தைகளும் குறைந்தது ஐந்தாவது வகுப்பு வரையாவது படிக்கும் நிலைமை 1965-ம் வருஷத்திற்குள்ளாக ஏற்படவேண்டும் என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் அபிவிருத்தி வட்டாரங்களில் கல்வி அபிவிருத்தித் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு வருஷம் ஒன்றுக்கு குறைந்தது 1 லட்சம் குழந்தைகளை அதிகமாக பள்ளியில் சேர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறோம். அதற்கான புது வகுப்புகள் ஆரம்பித்திருக்கிறோம். குழந்தைகள் படித்து முன்னுக்கு வந்து அவர்கள் பொறுப்பேற்று நடத்தும்வரையில், இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முதியோர்களுக்கு, படிப்பு இல்லாமல் வளர்ந்து விட்டவர்களுக்கு படிப்பு கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். இதற்காக “சோவில் எஜுகேஷன்” முதியோர் கல்வித் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். மற்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களோடு கூட தொடர்ந்து கல்வி அபிவிருத்தியும் ஏற்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்திருக்கிறோம். இந்த அடிப்படையில் எல்லாப் பகுதிகளும் முன்னேறுவதற்கு ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம்.

பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்களெல்லாம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதற்கு கிராம மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு மிகவும் அவசியம் என்பது பற்றி நான் முன்பே சொன்னேன். கிராமங்களிலே பல்வேறு செளகரியங்கள்

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

செய்துகொள்வதற்கு வெறும் அதிகாரிகள் மட்டும் இருந்தால் செய்து விட முடியாது. என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அதற்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் பஞ்சாயத்துகள் தேவை. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்கள் செயல்படும்படி பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தி அந்தப் பஞ்சாயத்தின் மூலம் கிராமத்திற்கு வேண்டிய எல்லா வேலைகளையும் செய்வது என்று ஏற்பட்டுவிட்டால், அந்தக் கிராமத்திற்கு வேண்டிய செளகரியங்களை செய்துகொள்ளமுடியும். இன்றைக்கு ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து ஏற்படுத்தவேண்டும் என்கின்ற அடிப்படையிலே ஏற்பாடு நடந்துவருகிறது. அபிவிருத்தி திட்டங்களின்கீழ் வந்திருக்கக்கூடிய பகுதிகளிலே அக்டோபர் முதல் தேதிக்குள் எல்லா கிராமங்களிலும், ஒரு கிராமம் கூட பாக்கியில்லாமல், பஞ்சாயத்துகள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் துரிதமாக வேலைகள் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதைச் செய்து முடித்துவிடுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். மற்றபடி அடுத்த வருடத்திற்குள்ளாக இன்னும் பல பகுதிகள் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொண்ட ஒரு வருஷத்திற்குள்ளாக ஒரு கிராமம் பாக்கியில்லாமல் அந்தப் பகுதியில் பஞ்சாயத்துகள் அமைக்கப்படவேண்டும் என்கின்ற ஒரு திட்டத்தை நாம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ வேலையைச் செய்துவிட்டோம், அதற்கு பிற்பாடு கவனிப்பது இல்லை என்ற நிலை ஏற்படாமல், அந்தந்த கிராமத்திலுள்ள வேலைகளை தொடர்ந்து நடத்துவதற்கு இந்த பஞ்சாயத்துகள் உதவியாக இருக்கும். இன்னும் கிராமத்திற்கு வேண்டிய புது திட்டங்களையும் பஞ்சாயத்துகள் நிறைவேற்றி வைக்க முடியும். இந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு கிராம பஞ்சாயத்துகள் நியமிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்த அமைப்பின்கீழ் கிராமத்தில் ஒரு புதிய வாழ்வு ஏற்படுத்த முடியும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே நான் முன்பு குறிப்பிட்ட ஒரு முக்கியமான அனுபவத்தை மீண்டும் சொல்லுகிறேன். எங்கே மக்கள் நல்ல முறையில் ஒத்துழைக்கிறார்களோ, அந்த இடத்திலேதான் இந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நிறைவேறுவதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி வெற்றிகரமாக திட்டங்கள் நிறைவேறுவதை நாம் பார்க்கும்பொழுது மக்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியம் என்பதை நாம் உணர்கிறோம். எல்லா இடங்களிலும் அந்த ஒத்துழைப்பை எப்படி பெறுவது என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பிரச்சனை. இந்தப் பிரச்சனையை பரிசீலனை செய்து பார்த்து ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். எப்பொழுது நாம் பொறுப்பு கொடுக்கிறோமோ அப்பொழுதுதான் ஒத்துழைப்பும் அதிகமாக வருகிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு பஞ்சாயத்து இருப்பதுடன், ஒரு அபிவிருத்தி வட்டாரம் முழுவதற்கும், ஒவ்வொரு கிராமப் பஞ்சாயத்தின் பிரதிநிதிகளைக்கொண்ட பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்படவேண்டும் என்ற திட்டத்தை வகுத்துக்கொடுக்கிறோம். இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் மற்ற அன்றாட வேலைகளோடு அபிவிருத்தி வேலைகளையும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு நடத்தினால், எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்த ஒத்துழைப்பை பெறமுடியும் என்ற அடிப்படையில் தான் இப்பொழுது ஊராட்சி, பஞ்சாயத்து ஆட்சி ஏற்படவேண்டுமென்ற ஒரு திட்டம் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. இந்த சட்ட சபையில் இருக்கக்கூடிய எல்லா கட்சியின் அங்கத்தினர்களையும் கொண்ட கமிட்டியில் பரிசீலனையில் அந்தத் திட்டம் இருந்து வருகிறது. பார்லிமெண்டு மெம்பர் பல்வந்தராய் மேதா அவர்களின் தலைமையில் இயங்கிவந்த பார்லிமெண்டு அங்கத்தினர்கள் கொண்ட குழு இந்தத் திட்டத்தை பரிசீலனை செய்து ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏற்படுத்துவதன் காரணமாக, யூனியனுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கின்ற அளவுக்கு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெறமுடியும் என்கிற கருத்தை தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே அதற்கான நடவடிக்கைகள் இன்று எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. இன்றைக்கு நாம் பல திட்டங்களை வகுத்து

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

அதற்காக நிதியையும் ஒதுக்கிவைத்திருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பு அதிகாரிகளின் கையில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பொறுப்பு மக்களுடைய கையிலே இல்லாத காரணத்தினால் ஒத்துழைப்பு குறைகிறது. ஆகவே, கூடியசீக்கிரம் பஞ்சாயத்துகளை ஏற்படுத்தி அந்த அதிகாரத்தையும் பொறுப்பையும் மக்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால், நல்லமுறையில் மக்கள் ஒத்துழைப்புடன் இந்தத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். திட்டங்களை தீட்டுவதற்கான பொறுப்பையும் அவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான பொறுப்பையும் மக்கள் கையில் கொடுத்துவிட்டு அவர்களுக்கே நிதியை திரட்டுவதற்கான அதிகாரத்தையும், அதை செலவழிப்பதற்கான அதிகாரத்தையும் கொடுத்துவிட்டால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய குறைகள் நீங்கிவிடும். பல திட்டங்கள் காசு அளவிலே இருப்பதை விட்டுவிட்டு செயல் அளவிலே அவைகள் ஏற்படுவதற்கு இந்த பஞ்சாயத்துகள் மிகவும் உதவியாக இருக்கும். மக்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதால் குறைகள் மிகவும் குறைவாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கிக்கொண்டு இருக்கிறது. ஒரு திட்டம் போட்டுவிட்டால் அது கடைசியரையில் மாற்றக்கூடாத ஒரு திட்டம் அல்ல. நாம் செயலிலே ஈடுபடும்பொழுது, நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு வரும்பொழுது நமக்கு பல அனுபவங்கள் ஏற்படும். அதன் மூலமாக அவ்வப்பொழுது ஏற்படக்கூடிய குறைகளை நீக்கிக்கொள்வதன் மூலம்தான் இந்தத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும். ஆகையினால்தான் பல்வேறு கமிட்டிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தக் கமிட்டிகள் இப்பொழுது நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்கள் எந்த முறையில் நடைபெறுகின்றன என்பதை ஆராய்ந்து பார்த்து, நடைமுறையில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்ற அடிப்படையில் அவ்வப்பொழுது மாற்று யோசனைகளைச் சொல்லி, திருத்த வேண்டிய இடங்களிலே திருத்தி, மாற்றவேண்டிய இடங்களிலே மாற்றி இன்றைக்கு திட்டங்கள் பலப்பட்டுக்கொண்டே வருவதைப் பார்க்கிறோம். சமீப காலத்தில் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையையே பரிசீலனை செய்து திட்டத்தை இன்னும் நல்லமுறையில் நடத்துவதற்கான யோசனைகளைப் பெறுவதற்காக பல்வந்தராய் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக் கமிட்டி சொல்லியுள்ள முக்கியமான யோசனை ஒன்றை நான் இப்போது குறிப்பிட்டேன். திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றும் விஷயத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன்களை அமைத்து அவைகளுக்கு அதிக அதிகாரங்களைக் கொடுத்துவிடவேண்டும் என்பது அந்த யோசனை. அந்தக் கமிட்டியினர் இன்னொரு யோசனையையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது அமலில் உள்ள திட்டப்படி, வட்டாரங்களில் முதலில் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் மூன்று வருஷங்கள் நடக்கிறது. அந்த மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பே கூட அவ்வட்டாரங்களில் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்யலாம்; அது வேறு விஷயம். மூன்று வருஷ தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட வேலைகளுக்குப் பிறகு அந்த வட்டாரங்களில் சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகள் நடக்கின்றன. சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகள் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் மூன்று வருஷங்கள் நடக்கின்றன. சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகள் செய்யப்படுவதற்கு முன்பு, மூன்று வருஷ தேசிய அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகள் பூர்த்தியான சில பகுதிகளில் “போஸ்ட் இன்டென்ஸிவ் ஸ்கீம்” என்ற அடிப்படையில் சில அபிவிருத்தி வேலைகள் நடக்கின்றன. இந்த முறையை மாற்றியமைப்பதற்கான யோசனை ஒன்றை அந்தக் கமிட்டியினர் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு மாற்றியமைக்கப்பட்ட முறையில் அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனை பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. அந்த யோசனையை சபை தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது அவசியம் என்று நினைக்கிறேன். எல்லாத் திட்ட வேலைகளும் முடிந்த பிறகு கிராமங்கள் சுயமாக இயங்கக்கூடியவையாக இருக்கவேண்டும், சாதாரண விஷயங்களுக்கு வெளி உதவியை எதிர்பார்க்கக்கூடியவையாக

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

இருக்கக்கூடாது என்ற அடிப்படையில் அவர்கள் அந்த யோசனையைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய யோசனையில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு இப்போதுள்ள காலவரையறைகள் மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்கள், வட்டாரங்களை சமுதாய நலத்திட்ட வேலைகளுக்கு குறுகிய காலத்தில் தயார்படுத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு இப்போதுள்ள மூன்று வருஷ காலவரையறையை ஒரு வருஷம் ஒன்பது மாதங்களாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள்; அதற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்படும் சமுதாய நலத்திட்டத்திற்கு ஐந்து வருஷக் கால வரையறையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்; அதற்கும் பிறகு சர்க்கார் கொடுக்கும் நிதி வசதியைக் குறைத்து—திட்ட வேலைகளைக் குறைக்காமல்—தொடர்ந்து அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஐந்து வருஷ கால வரையறையை நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒரு கிராமத்தில் குறைந்தபட்சம் 10 வருஷங்களாவது திட்ட அபிவிருத்தி வேலைகள் நடந்தால்தான் அதுபுது வாழ்வு பெற்று வெளி உதவியை எதிர்பார்க்காமல் சுயமாக இயங்கக்கூடிய பலத்தைப் பெறும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது திட்டங்களுக்கு நிர்ணயித்துள்ள காலவரையறையின்படி அவை நிறைவேற்றப்பட்டவுடன் போதிய பலன் ஏற்படுவதில்லை. ஒவ்வொரு கிராமமும் திட்ட வேலைகளின் விளைவாக முன்னேற்றமடைந்து கடைசியில் சாதாரண விஷயங்களுக்காவது வெளி உதவியை நம்பாமல் இயங்கக்கூடிய அளவிற்கு பலம் பெற்றால் தான் அது போதிய அளவு முன்னேறியதாகச் சொல்ல முடியும். நோயாளியாக இருக்கும் ஒருவன், அறவே மருந்தில்லாமல் இருக்கக்கூடிய நிலையை அடைந்தால்தான், அவன் பூரணமாக குணமடைந்து புது வாழ்வு பெற்றுவிட்டதாகச் சொல்லமுடியும். அதேபோல, வெளி உதவியை நம்பியிராமல்—பெரிய காரியங்களுக்கு வெளியிலிருந்து நிதி உதவியை எதிர்பார்த்தால் பரவாயில்லை, சாதாரண காரியங்களுக்காவது வெளி உதவியை நம்பியிராமல்—இயங்கக்கூடிய அளவிற்கு கிராமங்கள் அபிவிருத்தியடைந்தால்தான் அவை புது வாழ்வு பெற்று பூரண அபிவிருத்தியடைந்துவிட்டதாகச் சொல்லமுடியும். கிராமங்கள் அந்த நிலையை அடையவேண்டுமென்றால், இப்போதுள்ள திட்டம் போதிய அளவு பலனளிக்காது என்று கூறி, நான் முன்பு குறிப்பிட்ட மாற்ற யோசனையை அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதாவது, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்கு இப்போதுள்ள மூன்று வருஷக் கால வரையறையை ஒரு வருஷம் ஒன்பது மாதங்களாகக் குறைக்க வேண்டுமென்றும், அதற்குப் பிறகு நிறைவேற்றப்படும் சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு ஐந்து வருஷக் காலவரையறையை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்றும், அதற்கும் பிறகு தொடர்ந்து அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் கொடுக்கும் நிதி உதவியைக் குறைத்து காலவரையறையை ஐந்து வருஷங்களாக நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்றும் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த யோசனையை நம் சர்க்காரும் பரிசீலித்து வருகிறது, மத்திய சர்க்காரும் பரிசீலித்து வருகிறது. இது சம்பந்தமாக, கடைசியில் தேசிய அபிவிருத்திக் குழுவில் முடிவு எடுக்கப்படும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது, அந்த யோசனையை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், நாம் முன்பு திட்டமிட்டுள்ளபடி வேலைசெய்ய முடியாது. அந்த யோசனையின்படி, நாம் இப்போது சமுதாய நலத் திட்ட வேலைகளுக்காக அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது எந்த எந்த அதிகாரிகளையும் எத்தனை எத்தனை அதிகாரிகளையும் நியமிக்கிறோமோ, அதே அதிகாரிகளையும் அத்தனை அதிகாரிகளையும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்கும்போதே நியமிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யவேண்டுமானால், விவசாய சாஸ்திரத்தில் பட்டம் பெற்றவர்களும், கால்நடை வைத்தியத்தில் பட்டம் பெற்றவர்களும், எஞ்ஜினீங் பட்டதாரிகளும் தேவைப்படுகின்றனர். அவர்கள் இப்போது பற்றாக்குறையாக இருக்கிறார்கள். நிதி வசதிதான் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறதென்று பலர் நினைக்கிறார்கள். கொஞ்சம் கஷ்டப்பட்டாவது நிதி வசதியைப் பெறலாம்.

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

ஆனால், தொழிற்கல்விகளில் பட்டம் பெற்ற அதிகாரிகளின் பற்றாக குறையை சமாளிப்பது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதுதான் இப்போது பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கிறது. இப்போது எஞ்ஜினீயர் கல்லூரிகளிலுள்ள மாணவர்களின் ஸ்தானங்களை 600 லிருந்து 1,100 ஆக உயர்த்தியிருக்கிறோம். அதேமாதிரி இந்த வருஷம் மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும், கால்நடை வைத்தியக் கல்லூரிகளிலும், விவசாயக் கல்லூரிகளிலும் மாணவர் ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், இந்த வருஷம் மாணவர் ஸ்தானங்களை அதிகப்படுத்தினால் விவசாயக் கல்லூரியிலிருந்து மூன்று வருஷங்கள் கழித்தும், மருத்துவக் கல்லூரியிலிருந்து 5—5½ வருஷங்கள் கழித்தும், எஞ்ஜினீயர் கல்லூரியிலிருந்து 5 வருஷங்கள் கழித்தும் தான் பட்டம் பெற்றவர்கள் வெளிவருவார்கள். ஆகவே அந்தக் கமிட்டியின் யோசனையை ஏற்றுக்கொண்டால் உடனடியாக அதிகமான வட்டாரங்களில் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஆரம்பிக்கமுடியாது. ஏனென்றால் ஒவ்வொரு வட்டாரத்திற்கும் அதிகமான அதிகாரிகள் தேவைப்படும்போது குறைந்த வட்டாரங்களில்தான் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியும். ஆகவே தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்ட வேலைகளுக்காக அடுத்த வருஷம் 51 வட்டாரங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது; அதை விடக் குறைவான வட்டாரங்களைத்தான் எடுத்துக்கொள்ள முடியும். எவ்வளவு வட்டாரங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்பதுபற்றி இப்போது பரிசீலனை செய்யப்பட்டுவருகிறது. நமக்கு எத்தனை விவசாயப் பட்டதாரிகளும், டாக்டர்களும், எஞ்ஜினீயர்களும் கிடைக்கக்கூடும் என்பது தெரிந்தபிறகுதான் அடுத்த வருஷம் எத்தனை வட்டாரங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானிக்கமுடியும். அதற்கு முன்பு இப்போதைய திட்ட முறையை மாற்றியமைக்க முடியுமா என்பதுபற்றி முடிவுசெய்யவேண்டும். அடுத்த வருஷம் போதிய அளவு வட்டாரங்களை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்காக எடுத்துக்கொள்ள முடியாவிட்டால், இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் எல்லாப் பகுதிகளிலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்துவிட வேண்டுமென்று செய்யப்பட்டுள்ள முடிவை மாற்ற வேண்டியிருக்கும்; அதற்குள் எத்தனை பகுதிகளுக்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று தீர்மானித்திருந்தோமோ, அத்தனை பகுதிகளுக்கும் கொண்டுவர முடியாது; அந்த எண்ணிக்கையைக் குறைக்க வேண்டியிருக்கும். எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதற்கு ஒன்றிரண்டு வருஷங்கள் அதிகமாகலாம். திட்ட முறையை மாற்றியமைப்பதன் விளைவாக முன்பு வகுத்தள்ள திட்டத்தில் சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டியிருந்தால், அவைகளைச் செய்யத்தான் வேண்டும். திட்டத்தை ஆரம்பித்து நடத்த வேண்டியது மட்டுமின்றி அதில் வெற்றியடைய வேண்டியதும் அவசியமாக இருக்கிறது. திட்டத்தினால் மக்கள் பலனைடவது, திட்டம் வெற்றியடைவதைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வெற்றியடைவதற்கு சபையிலுள்ள கனம் அங்கத்தினர்களின் ஏகோபித்த ஒத்துழைப்பும் அவசியம். ஸ்தலஸ்தாபன சபைகளின் ஒத்துழைப்பும் அவசியம். திட்டங்கள் வெற்றியடையச் செய்வதற்கு, சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் ஸ்தல-ஸ்தாபன அங்கத்தினர்களும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதற்கு உகந்த வகையில் தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் அமைக்கப்படுகின்றன.

திட்டம் வெற்றியடையச் செய்வதற்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் எல்லோரும் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள முடியும். நாமும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டால், அப்போது சொல்லப்படும் குறைகளை வெகு சுலபமாக நீக்கிவிட முடியும் என்று நம்புகிறேன். கிராமங்களுக்குப் புதிய வாழ்வளிப்பதுதான் நம் திட்டங்களின் முக்கியமான நோக்கம். கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு வெற்றியடைகின்றனவோ அதைப் பொறுத்துத்தான் நம் நாட்டின் முன்னேற்றம் இருக்கும்.

[Sri C. Subramaniam]

[17th March 1958]

10-50
a.m.

கிராமங்கள் நிறைந்த இந் நாட்டின் நல் வாழ்வு கிராமங்களின் முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்துத்தான் இருக்கிறது. ஆகவே கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் நாம் அக்கறை கொள்ளவேண்டியது மிகவும் அவசியம். இதுவரையில் செய்திருக்கக்கூடிய பல வேலைகளைப்பற்றி புள்ளிவிவரங்கள் கொடுக்கமுடியும். அவைகளை முன்னரே கனம் அங்கத்தினர்கள் பார்த்திருக்கக்கூடும் என்று நம்புகிறேன். முக்கியமாக கிராமங்களில் எந்த விதமான வேலைகளும் நடக்காமல் இருந்தபோது தங்களுடைய தேவைகள் என்ன என்பதை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளமுடியாமல் இருந்தார்கள். பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு கிராமங்களுக்குச் சென்று உங்களுடைய தேவை என்ன என்று கேட்டால் அவர்களுக்கு ஒன்றும் சொல்லத் தெரிந்திருக்காது. சொல்வதற்குச் சக்தி இல்லாமல் இருந்தார்கள். திட்டம் நிறைவேற்ற ஆரம்பித்த உடனே ஒரு வேலை ஓரிடத்தில் செய்து முடிக்கப்பட்டவுடன் தங்களுடைய பிராந்தியத்தில் இன்ன காரியம் நடக்க வேண்டும் என்பதை வற்புறுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தேவை என்ன என்பதைச் சொல்லக்கூடிய சக்தி அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருப்பதைக்கண்டு நான் சந்தோஷப்படுகிறேன். அதை வரவேற்கிறேன்.

முதன்முதலாக என்றைக்கு நாம் நம்முடைய குறைகளை உரை ஆரம்பிக்கிறோமோ, நம்முடைய குறைகளை எல்லாம் எப்படி நிவர்த்தி செய்துகொள்வது என்று சிந்திக்க ஆரம்பிக்கிறோமோ அப்போதுதான் வளர்ச்சி ஏற்பட ஆரம்பிக்கும். ஒரு நோயாளி பசி, தாகம் இல்லாமல் அப்படியே படுத்துக்கொண்டிருந்தான் என்றால் படுத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். அப்படி நம் மக்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தார்கள். ஆனால் நம் மக்களுடைய அடிமை நோய் இப்போது நீங்கிவிட்டதன் காரணமாக அவர்களுக்கு அதிகப்பசி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது வேண்டும், அது வேண்டும் என்று கேட்க ஆரம்பித்திருப்பதே நோய் தீர்ந்துவிட்டது என்பதற்கு அறிகுறி. அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய அடிமை நோயை நாம் தீர்த்ததோடுமட்டுமல்ல, அவர்களுக்கு புதிய பலம் ஏற்பட வேண்டும் என்பதற்காகப் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே இன்றைக்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய இந்த மானியத்தின் கீழ் ரொம்பவும் முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டிய பல விஷயங்கள் இருக்கின்றன. இவைபற்றி பல அங்கத்தினர்கள் நேரிடையாகப் பார்த்திருப்பார்கள். அத்திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதிலுள்ள கஷ்டங்களை உணர்ந்திருப்பார்கள். அவைகளை எடுத்துச் சொல்லி இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் முன்னேற்றுவதற்கு வழிவகைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு நான் இந்த மானியத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்பதாகப் பிரேரிக்கிறேன்.

MR. SPEAKER: சமூக நலத் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் முதலியவற்றின் கீழ் ரூ. 2,34,57,300 முப்பத்தோருவது மானியக் கோரிக்கை பிரேரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குவெட்டுப் பிரேரணைகளைக் கொடுத்திருப்பவர்களை அழைக்கிறேன். அவர்கள் தங்கள் பிரேரணைகளைப் பேசாமல் பிரேரிக்கவேண்டும். மானியக்கோரிக்கை, அதற்குப் பிரேரிக்கப் பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணைகள் இவற்றின் மேல் பின்னர் விவாதம் நடக்கும்.

I think the usual procedure is to allow everybody to move his cut motion. This is a procedure which I cannot adopt because if I am to give a chance to all Members who have given notice of cut motions, the time allotted for this Demand will not suffice. Therefore, I would have no objection to one of these two things. Either every Member must move his motion without any speech or the Opposition must select one Member whose motion they will support. The latter automatically means that those who have

17th March 1958]

[Mr. Speaker]

given notice of cut motions except the one whose motion is moved do not move their motions. If the Opposition agrees to one Member, I have no objection. If it is the desire of the House that Mr. Govindasamy's cut motion should be discussed, it means all others are not before the House. Otherwise, every Member must move his cut motion.

SRI A. GOVINDASAMY : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development, etc., be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was duly seconded.

SRI A. R. MARIMUTHU : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development, etc., be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was duly seconded.

SR K. ANBAZHAGAN : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development, etc., be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was duly seconded.

SRI K. ANBAZHAGAN : Sir I move—

“ That the allotment of Rs. 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development, etc., be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was duly seconded.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : Sir, I move—

“ That the allotment of Rs. 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development, etc., be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was duly seconded.

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : Sir, I would like to make a submission. The Hon. Leader of the House was given half an hour to move the Demand. He took nearly an hour. While replying, he will take an hour more. Members of the ruling party may take an hour or an hour and a half, with the result no opportunity will be given to the Members of the Opposition to say anything on this Demand. I do not mean to say the entire time should be kept at our disposal. Sufficient opportunities should be given to Members on this side to have their say. Will the Hon. Speaker please see that the speeches of Ministers while moving Demands are circulated in advance? That will save time.

MR. SPEAKER : According to rule 155 (1) of the Assembly Rules, the Minister who moves a Demand for a Grant may make a statement explaining the policy underlying the Demand. Whether he explains it in a written speech and supplies copies thereof to

[Mr. Speaker]

[17th March 1958]

Members or not, is not my concern. It is left to him to decide. Under rule 74, the mover of any resolution, whether he is a Minister or not, has got a right of reply. But the only thing I would insist upon is the provision under rule 154 (3) which says :

“ At the expiry of the time allotted for the discussion of any demand, the Speaker shall put every question necessary for the disposal of that demand; ”

I would do this unless the House agrees by a unanimous resolution to extend that time-limit. As far as the time-limit fixed for each Member is concerned, I feel, to reduce it from ten minutes to five minutes is very unreasonable and unfair. The intention is for every Opposition Member two Members of the ruling party should be given a chance unless by mutual agreement it is settled otherwise. In the absence of any direction from the House, I will follow the rules strictly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As I have made an exhaustive statement already, I shall just take fifteen minutes for the reply.

MR. SPEAKER: That means, he will begin his reply by 1-30 p.m. so that the Demand may be put to vote by 1-50 p.m. The Leader of the Opposition party who will reply on behalf of the whole Opposition will be given fifteen minutes. I will give other Members 10 minutes each.

SRI A. GOVINDASAMY: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்திற்கு இரண்டு கோடி முப்பத்துநாலு லட்சத்து ஐம்பத்தேழாயிரத்து முந்நூறு ரூபாய் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கிறார்கள். இதற்கு நான் என்னுடைய பெயரில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் 11-வது வெட்டுப் பிரேரணையும், 10-வது வெட்டுப் பிரேரணையும் பிரேரித்து வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு இந்த மானியத்திற்கு இரண்டு கோடியே 62 லட்சத்து 5 ஆயிரம் ரூபாய் கோரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு 48 லட்சத்து 52 ஆயிரம் சொச்சம் குறைந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் புரியவில்லை. இந்த ஆண்டு 51 பிளாக்குகள் நடைமுறைக்கு வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 51 பிளாக்குகளும் உண்மையில் நடைமுறைக்கு ருவகிற நிலைமையில் அமையுமா அல்லது இந்த மான்யத் தொகை குறைவு காரணமாக அதிலும் குறைவு ஏற்படுமா என்கிற சந்தேகம் எழுவதற்கு இடம் இருக்கிறது. அதுமாதிரம் அல்லாமல் நிதிக்கமிஷன் கொடுத்த தொகைக் குறைவு காரணத்தினால் இதைக் குறைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இறுதி உரையில் பதில் அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-50
a.m.

அதிகாரிகளுக்கு அதிகம் செலவு செய்யப்படுகிறது, அதைக் குறைத்து, கிராமங்களில் செலவினம் அதிகப்படுத்தப்படவேண்டும் என்கிற என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையும் வலியுறுத்துகிறேன். இப்போது இதற்கு கிட்டத்தட்ட 27 அதிகாரிகள் இந்தப் பகுதியில் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவ்வளவு அதிகாரிகள் அவசியமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிகமாக அதிகாரிகள் இருக்கிற காரணத்தினால் யாரிடத்தில் எதைச் சொல்வது என்ற குழப்பம் ஏற்படுகிறது. அதிகாரிகளின் பெருக்கினால் இரட்டிப்பு வேல்தான் ஏற்படுகிறது. இதைக் குறைப்பதற்கு கோவாப்பரேட்டில்

17th March 1958] [Sri A. Govindasamy]

டிப்பார்டுமென்டில் இரண்டு மூன்று பிளாக்குக்குச் சேர்ந்து ஒருவர் போடலாம். அதேபோல் வெட்ரனரி டிப்பார்டுமென்டில் இரண்டுமூன்று பிளாக்குக்குச் சேர்ந்து ஒருவர் போடலாம். செல்வினங்கள் குறையும். அதோடு பிளாக் ஆபீசர்களில் சிலர் கெஜ்டாகவும், சிலர் நான்-கெஜ்டாகவும் இருக்கிறார்கள். ஏன் இந்த பாகுபாடு இருக்கவேண்டும். எல்லோரும் நான்-கெஜ்டாகவே இருந்தால் வேலை ஒழுங்காக நடக்கும். இதற்கு கெஜட்-உத்தியோகஸ்தர்கள் அவசியமாக இல்லை.

பலவிடங்களிலும் என்.ஜி.ஓ.க்கள், அதாவது நான்-கெஸ்ட்டட் ஆபீஸர்கள் திறமையாக வேலை செய்வதாக நாங்கள் பலவிடங்களில் சுற்றுப்பரியாணம் செய்து அந்தத் திட்டங்களைக் கவனித்துப் பார்க்குபோது எங்களுக்குக் கிடைத்த தகவல்களில் இருந்து இதைச் சொல்கிறேன். கெஜட்டட் ஆபீஸர்களைப் போடும்போது, அவர்களின் சம்பளம் 300ல் இருந்து 400 வரை பேர்கிறது. ஆனால் நான்-கெஜட்டட் ஆபீஸர்களைப் போடும்போது அவர்களின் சம்பளம் 200 முதல் 300 வரை தான் போகிறது. ஆகவே செல்வினங்களைக் குறைக்க இது ஒரு வழியாகும். அது மாத்திரமில்லாமல், இந்த அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி இந்த அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் கார் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. என்று நான் சொன்னால், அது, அத்திட்டங்களைப் பார்வையில் அவசிய மில்லையா என்று அமைச்சர் அவர்கள் கேட்கலாம். பல்வந்தராய் மேத்தா அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், "To ensure efficiency and economy all jeeps should be withdrawn" என்று. இந்தத் திட்டத்தின் கர்த்தா என்று போற்றப்படுகிற பல்வந்தராய் மேத்தா அவர்களே இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த யோசனையை இவர்கள் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டம் போதுமான அளவு வெற்றி பெறவில்லை. நல்ல நோக்கத்தோடு இந்தத் திட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டாலும், கிராமங்களில் நல்ல அபிவிருத்தி ஏற்படவேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு இவைகள் கொண்டு வரப்பட்டாலும், அந்தத் திட்டங்களுக்காக செலவு செய்யப்பட்ட தொகையின் அளவுக்கு நமக்கு பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா? என்று பரிசீலனை செய்து பார்த்து பல்வந்தராய் மேத்தா அவர்களே சில குற்றங்களுகளைக் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இந்தத் திட்டங்களில் குறை கண்டு, இவைகள் கண்டுபிடிப்பு வேலைகள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்களிடம், இன்னின்ன வேலைகள் செய்கிறோம் என்று சொல்லும் அளவிற்கு திட்டம் வெற்றி பெறவில்லை என்கிறார்கள். திட்டங்களில் எவை எவை வெற்றி பெற்றிருக்கிறது என்று பட்டியல் கொடுக்காவிட்டாலும் அங்கத்தினர்கள் அவைகளைப் படித்து உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிராமங்களில் சில பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகள் விளையாட சில பார்க்குகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. சலண்டங்களில் கம்ப்யூனிட்டி சென்டர்ஸ் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. சில வைத்தியசாலைகள் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. சில கிராமங்களில் ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கிறது. ஆரம்பத்திலே சொன்ன காரியங்களுக்கும் இந்தத் திட்டத்திற்கும் சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இதைக்கொண்டு வருகிறபோது, உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்றும், மக்களின் வாழ்க்கைத்தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும் திட்டமிடப்பட்டது. அதன்படி, உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கோ அல்லது மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பதிலாக, ஏதோ விளம்பரம் செய்து கொள்வதற்காக சிலவிடங்களில் இன்னின்ன செய்திருக்கிறோம் என்று காட்டும் ஒரு விளம்பரப் பலகையாக இது இருக்கிறதே தவிர அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தை எதற்காகக் கொண்டு வந்ததோ அக்காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்று நான் சொல்வது மாத்திரமல்ல, பல்வந்தராய் மேத்தா அவர்களே கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக,

[Sri A. Govindasamy] [17th March 1958]

கிராம மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தால்தான் மக்களுக்கு இந்த “திட்ட உணர்ச்சி”, “பள்ளாணிங் காண்வியல்னஸ்” உண்டாகும். அந்த அளவிற்கு சர்க்கார் அதிகாரிகள் வேலை செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். அங்கு அதிகாரிகள் அதிகாரிகளாக நடக்கிற காரணத்தினால் தான் கிராம மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் உறவு ஏற்படாமல் திட்டம், நாம் எதிர் பார்த்தளவு வெற்றியடையவில்லை. ஆகவே, நாம் செலவு செய்திருக்கும் தொகையின் பலனை மக்கள் அடையவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே, இதற்கான அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது கிராமப் புறங்களில் உள்ளவர்களைத்தான் போடவேண்டும். அவர்கள் கிராம மக்களுடன் நெருங்கிய தொடர்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இத்திட்டம், பின்தங்கிய மக்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் நன்மை அடையவும், பின்தங்கிய பிராந்தியங்கள் முன்னேறவும், அந்தப் பகுதியில் உள்ள மக்களை அதிகாரிகளாக போட்டால் தான் அது முடியும். இந்நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியோடு ஒன்று சொல்லிக் கொள்வேன். வெங்கடாஜலபதி அவர்கள் கிள்ளிப்பேட்டிப் பகுதியைச் சேர்ந்தவர். அதே போன்ற கிராமங்களில் உள்ளவர்களை அதிகாரிகளாக போட்டால்தான் அவர்கள் வேலையை நன்கு கூர்ந்து கவனிக்கும் ஒரு நிலை ஏற்படும். உற்பத்தியைப் பெருக்க இந்தத் திட்டம் வழி வகுக்கிறது. இந்த வருடத்தில் 51 பிளாக்குகள் கொண்டுவரப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கொண்டுவரப்படும் என்று ஏற்கனவே உத்தரவாதம் அளித்தார்கள். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள்ளாக எல்லாப் பகுதிகளும் இதன் அடிப்படையில் வந்து விடுமா என்பது சந்தேகமே. மூன்றாவது திட்டத்தின் கீழ் போகும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதற்கு, அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொல்லப் போகிறார்களோ தெரியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் முடித்து விடுகிறோம் என்று சொல்லி இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குப் தள்ளிப்போட வேண்டிய நிலைமை ஏன் ஏற்பட்டது? இதைச் சிந்தித்துப் பாரக்க வேண்டும். எங்கள் மாவட்டத்தில் இதுவரையில் 11 பிளாக்குகள் தான் வந்திருக்கிறது. இன்னும் 20 பிளாக்குகள் வர வேண்டும். அவை, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்குள் வருமா என்பது சந்தேகமே. விழுப்புரம் தாலுகாவில் இது அறவே வரவில்லை. 1947-ல் இருந்து 1958 வரை திட்ட வேலைகள் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் அந்தப் பகுதிக்கு இது கொண்டு வரப்படவில்லை. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் சில பள்ளிக்கூடங்களும், ரோடுகளும் ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அவைகளை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின்கீழ் கொண்டுவரவில்லை. கட்சி அடிப்படையில் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் உள்ள இடங்களில்தான் இதைக் கொண்டுவருகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், எந்தொருதிகை வரவில்லை என்று. அப்பகுதி முன்னேற்றப் பகுதியாக இருக்கலாம். பின்தங்கிய பகுதிகளுக்கும், எங்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியுமோ அந்தவிடங்களுக்கும் விஸ்தரிக்கப்படவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அந்த பாகுபாட்டின்படி பார்த்தாலும், விழுப்புரம் தாலுக்காவில் வளவனாக்கு இது ஏன் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை? ஒரு சமயம், முதல் அமைச்சர் அவர்களைப் பார்த்துக் கூறியபோது, அவர்கள் சொன்னார்கள், நாங்கள் எங்கு தோற்றிருக்கிறோமா அங்கெல்லாம் இதைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றார்கள் ஒரு கூட்டத்தில் வைத்து. ஆனால் அவர்கள் ஜெயித்திருக்கும் பகுதியில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்களே தவிர அவர்கள் தோற்றிருக்கும் பகுதியில் கொண்டுவரவில்லை. அடுத்த படியாக, விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவு கடன் வசதி போய்ச் சேருவதில்லை. பொறுக்கு விதையோ அல்லது உரமோ சரிவரக் கிடைப்பதில்லை. இந்த ஆண்டு விவசாயிகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை மிகக் குறைவு. சென்ற ஆண்டு இருந்து லட்சம் ரூபாய் விவசாயத்திற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த ஆண்டு ஒரு லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

17th March 1958] [Sri A. Govindasamy]

கிறது. இந்த ஆண்டு உரத்திற்காக ஒரு தொகையும் ஒதுக்கியிருப்பதாக இந்த பட்ஜெட்டிலிருந்து தெரியவில்லை. அது ஏன் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஜப்பானிய முறையை எல்லா கிராமங்களுக்கும் கொண்டுவரவில்லை. உரம், பொறுக்கு விதை கொடுக்கிற இடங்களில் அவைகளை ரோட்டில் போட்டு விளம்பரப்படுத்திக் காட்டுகிறார்களே தவிர, உண்மையாக விவசாயிகளுக்கு பயன்படும் வகையில் காரியங்கள் செய்வதில்லை. சிற்சில இடங்களில் கோழிப்பண்ணை மாத்திரம் வளர்க்கப்படுகிறது. அதனால் நமது பொருளாதாரப் பிரச்சனைத் தீர்ந்துவிடாது. இந்தத் திட்டங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் எல்லோரும் கதர் உடை உடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது. ஆனால் அவர்கள் கைத்தறி ஆடை உடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதில்லை. அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் நிறுவப்படுகிறது. எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீஸரைக் கேட்போது இரண்டு மூன்று சங்கங்கள்தான் நிறுவினோம், மக்கள் இதில் அக்கரை காண்பிப்பதில்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்.

SRI K. L. RAMASWAMI : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நிதியமைச்சர் அவர்கள், நாட்டின் பல்வேறு முன்னேற்றத் திட்டங்களுக்காகக் கோரியிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பொதுவாக விடுதலை பெற்ற நாட்டின் மக்களுக்கு பொறுப்பு அதிகம். நாம் அடிமைகளாக இருந்த நாட்களில் நம் முன்னேற்றத்தைக் குலைக்கக்கூடிய பிற்போக்குச் சக்திகள் அநேகம் இருந்திருக்கலாம். அப்பேர்ப்பட்ட தீய சக்திகளை வென்று முன்னேற்றத்திற்குரிய திட்டங்களைத் தீட்டுவது என்றால் அது ஒரு சாதாரண காரியமல்ல. ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் பெரிய பெரிய திட்டங்களைத் தீட்டி நம் முடைய நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு ஏற்ற பல காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள், பொதுவாக நாட்டின் முன்னேற்றம் என்று கூறும்போது அது கிராம மக்களின் முன்னேற்றத்தைத்தான் குறிக்கும். ஏனெனில் நம் நாட்டு மக்களில் பெரும்பாலோர் கிராமங்களில் தான் வசிக்கிறார்கள். அதுவும் நாட்டின் தொழில்களை எடுத்துக் கொண்டால், முதலில் விவசாயமும், அதற்கு அடுத்தபடியாக வரும் தொழில், நெசவுத் தொழிலுமாகும். இந்த இரண்டு தொழில்களும் நாட்டில் சிறப்புற்றால், எல்லாத் தொழில்களும் அவைகளோடு இணைந்திருப்பதால், அவைகளும் சிறப்பும். இத் தொழில்களை மேற்கொண்ட மக்களும் சிறப்புறுவார்கள். அவர்கள் சிறப்பாக வாழ்வார்கள் என்பதுதான் இத்திட்டத்தின் அடிப்படையான குறிக்கோள். ஆனால் நம் நாடு விடுதலை பெற்ற பிறகு திட்டங்களை தீட்டுவது என்பது நாட்டு மக்களின் தேவைகளை உணர்ந்து அத்தேவைகளுக்கு ஏற்றவாறு திட்டங்கள் அமைய வேண்டும். அத்தேவைகளை உணரும் போது மக்களோடு மிகவும் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு, மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில், அவர்கள் நிரந்தரமான ஒரு வாழ்க்கை வசதியைப் பெற முடியாமல் சமூகத்திலும், வேறு துறைகளிலும் பல பிற்போக்குச் சக்திகள் இருக்கின்றன, அத்தீய சக்திகளைக் கண்டு பிடித்து அவைகளைப் போக்க முதலில் முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஆனால், சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு அப்பேர்ப்பட்ட பிற்போக்குச் சக்திகளைக் கண்டு பிடிப்பது இயலாத காரியமாக இருந்துவருகிறது. ஆனால் பொதுவான ஒரு திட்டத்தைப் பிளானிங் கமிஷன் தீட்டி நமக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டமானது சரியானபடி நிறைவேறு வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தத் திட்டத்தை முதலில் பொதுமக்களுடைய நலனில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். உணர்ந்து கொண்ட பிறகு அது நிலை பெற வழி தேட வேண்டும். இப்பொழுது இந்தத் திட்டமானது, பலர் இதற்கு முன்னால் கூறிய பிரகாரம் மக்களுக்குரிய நல்ல முறையில் செயலாற்றும் வகையில் இருக்கிறதா? என்பதை யோசனை செய்து பார்க்கவேண்டும். இது இன்று அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பில் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கம் மக்களுடைய பங்கைப் பெற்றுக் கொள்ளுவ

11-10
a.m.

[Sri K. L. Ramaswami] [17th March 1958]

தற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்று திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளத்தான் உரிமை இருக்கிறதே தவிர மக்களுடைய பொறுப்பில் இன்று இல்லை. மக்கள் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாததற்கு காரணம் இந்த திட்டம் யாருக்காக பயன்படுகிறதோ, அப்பேர்ப்பட்ட மக்கள் இந்த திட்டங்களினுடைய நன்மைகளை உணர்ந்து கொண்டதாக தெரியவில்லை. ஆகவே பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் அதிகாரிகள் கிராம மக்களுடைய ஸ்தாபனங்களுடன் தொடர்பு ஏற்படுத்தி கொள்ளவேண்டும். இப்போது அவ்விதம் செய்வதில்லை. இப்போது உள்ள அமைப்பின்படி கிராம பஞ்சாயத்துக்கள் இந்த திட்டங்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும். என்று வெள்ளை அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது கிராமங்களில் முக்கிய ஸ்தாபனமாக விளங்குவது கிராம பஞ்சாயத்து பேர்ட்டுகளே. அது போலவே மற்றுள்ள கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், கைத்தறி கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் இவைகளும் முக்கிய ஸ்தாபனங்களாக விளங்குகிறது. இப்போது இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கும் இந்த முன்னேற்ற திட்டங்களுக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லை. இந்த திட்டத்தில் குறிப்பாக கிராமங்களில் முக்கியமாகப் பங்கு கொள்ளக்கூடியவர்கள் கிராம சேவகர்கள் என்று மந்திரி அவர்கள் கூறினார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட கிராம சேவகருக்கு அதிகமாக மக்களிடம் தொடர்பு கொண்டிருக்கவேண்டும். ஆனால் இப்போதுள்ள முறையில் தொடர்பு இல்லாத முறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பிளானிங் கமிஷன் போட்டிருக்கும் திட்டமானது, மக்களுடைய திட்டம். நாட்டு முன்னேற்றத்தினுடைய திட்டம் என்று மக்கள் உணர்ந்து கொள்ளும்படியாக அதிகாரிகள் பிரசாரம் செய்யவில்லை. இப்போது நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கிற முன்னேற்ற திட்டங்களுக்காக சிறு சேமிப்பு திட்டத்தின் மூலமாக வசூல் செய்து வருகிறோம். இன்றைக்கு நாட்டில் சிறு சேமிப்பு திட்டத்திற்கு சரியான விதத்தில் வசூல் செய்ய முடியாமல் இருப்பதற்கு காரணம், நாட்டின் முன்னேற்றத் திட்டங்களைப் பற்றி மக்கள் முழு அறிவையும் பெற முடியாத நிலையில் தான் இருந்து வருகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இப்போது நாட்டில் மக்களுக்கு பலவிதமான வசதிகளை சர்க்கார் செய்கிறார்கள். குறிப்பாக ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக பல திட்டங்கள் இருக்கின்றன. நாட்டில் பழைமையாக இருந்து வருகிற தீண்டாமை போன்ற பிற்போக்கு சக்திகள் எல்லாம் மாறாமல் தான் இருந்துகொண்டு வருகிறது. இன்றைக்கு ஹரிஜனங்களுக்காக போடப்பட்டு வரும் திட்டங்கள் எல்லாம் சரியானபடி வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். இன்னொரு கருத்தையும் நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த திட்டங்களுக்கு எல்லாம் பொதுமக்கள் ஆர்வத்தோடும், உணர்ச்சியோடும் இருந்தால் இப்பேர்ப்பட்ட திட்டங்கள் வெற்றிபெறும். இந்த திட்டங்களை சரியான விதத்தில் மக்களிடத்தில் புகுத்த முடியாவிட்டால் திட்டங்கள் சரியானபடி வெற்றி பெறாது. உதாரணமாக நான் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ள முடியும். கோபிச்செட்டிபாளையத்தில் சுமார் இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட ஹரிஜன காலனியில் வீடுகள் இன்னும் நல்ல விதத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது கட்டப்படுகின்ற ஹரிஜன காலனிகளில் வீடுகளுக்கு குடி போவதற்குள் இடிந்து விழுந்துவிடுகிறது. நான் இந்த திட்டங்களை குறைகூறுவதற்காகச் சொல்லவில்லை. திட்டம் வெற்றிகரமாக நடக்கவேண்டும் என்றால் அங்குள்ள மக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஐயன் காந்தி அடிகள் கதர் திட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். முதலாவது அகில பாரத சர்க்கா சங்கமாயிருந்தது; இப்போது அகில பாரத சர்வ சேவா சங்கம் என்ற பெயரிலும் இயங்கி வருகிறது. இப்போது சர்க்காரால் ஒரு கதர் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கக்கூடியதுதான். ஆனால் இவ்விதம் போடப்பட்டிருக்கும்

17th March 1958] [Sri K. L. Ramaswami]

திட்டம் அகில பாரத சேவா திட்டத்திற்குப் போட்டி போடக்கூடிய நிலையில் நடந்து வருகின்றதே ஒழிய ஒரு ஸ்தாபனம், மற்றொரு ஸ்தாபனம் செயலாற்றக் கூடிய வகையில் தனித்தனியாக நாட்டின் முன்னேற்றத்தைக் கருதிச் செயலாற்றக்கூடிய நிலையில் இல்லை. இதை நாம் அனுபவத்தின் மூலமாகத் தெரிந்து இருக்கிறோம். இவைகளை நாம் யோசித்து பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக நாட்டில் விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக எல்லா வசதிகளும் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்பொழுது, பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதற்கு திட்டம் இருப்பதை போன்று நாட்டின் மண் வளத்தைக் காப்பாற்றுவதற்கும் திட்டம் அவசியம். நாட்டின் மண்வளம் மிகவும் இன்றியமையாதது. பொதுவாக என்னுடைய பிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால் புஞ்சை பிரதேசமாக இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த இடங்களில் மழைவரும்போது வேகமாக மண்ணை அரித்துக் கொண்டு போகும். இந்த நுண்ணிய மண் தண்ணீரிலால் அடித்துக் கொண்டு போகப்படுகிறது. ஆகவே இதைத் தடுப்பதற்கு மண் அரிப்புத் திட்டம் அவசியமாக வேண்டும். வேளாண்மை செய்யும் போது பயிருக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும். அதற்கான வேலிகள் அவசியம். இவ்விதம் மண் அரிப்புத் திட்டமும் வேலி போட்டுக் கொடுப்பதும் விவசாயிகளுக்கு மிக அவசியம். மரங்கள் வளர்ப்பதைப்பற்றி சொன்னால், நாம் மர நாட்டு விழாவைக் கொண்டாடுகிறோம். அதோடு கிராமப் புறங்களில் மரங்களைப்பாதுகாத்தல் மிக முக்கியமான ஒரு நல்ல செயலாக இருக்கும். ஆகவே மரங்களைப்பாதுகாத்தல், மண் வளத்தை பாதுகாத்தல், வேலி போடுதல், அதே போன்றதான் தண்ணீரையும் பாதுகாக்க வேண்டும். சில இடங்களில் மழை பெய்தால் தண்ணீர் பள்ளங்களின் வழியாகப் பாய்ந்து வீணாகப் படுகின்றது. உள்ளுக்குள் போகும் தண்ணீரையும் காப்பாற்ற வேண்டும். **Underground water resource** இது போன்ற திட்டங்களை அமைத்து நீரைக் காப்பாற்றுவது மிக அவசியம் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக தனித்தனியாக எடுத்துச் சொல்வதற்கில்லை. நாட்டிலுள்ள பிற்போக்குச் சமுதாயத்தை காப்பாற்றி அவர்களிடையே நல்ல சமுதாய வாழ்க்கையை ஏற்படுத்துவதற்கு எல்லோரும் ஒருமனப்பட்டு ஒத்துழைத்து, இந்த மாநிலமான திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடைபெற உதவவேண்டும் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

SRI N. P. M. CHINNAH KOVUNDER : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் 11-10
அவர்களே, மேன்மை தங்கிய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்த தேசிய a.m.

விஸ்தரிப்பு திட்டத்தின் மானிய கோரிக்கையை ஆதரிக்கும் வகையில் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விடுதலையடைந்து, நமது நாடு சுதந்திரம் அடைந்து சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்குள் நம்முடைய அரசாங்கமானது விவசாய மக்களுக்காக பல நன்மைகளை, பல திட்டங்களின் அடிப்படையில் செய்து வந்திருக்கின்றார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். மக்களுடைய வாழ்க்கை எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமோ அதற்கான பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் பல வச்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, அதற்காக நல்ல முறையில் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டு அந்த திட்டத்தின் மூலமாக மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக பல உயரிய காரியங்களையும் செய்து வருகின்றார்கள். குறிப்பாக விவசாய மக்களுக்கு விவசாயத்திற்கு அத்தியாவசியமானது விதை, “விளையும் பயிர் முனையிலே தெரியும்” என்று சொல்லுவது போல விவசாயிகளுக்கு முக்கியமாக வேண்டிய விதை பொருள் உற்பத்திக்காக நூற்றுக்கணக்கான விவசாய பண்ணைகள், ஆயிரக்கணக்கான விதை பண்ணைகள் அரசாங்கத்தாரால் ஏற்படுத்தி அதன் மூலம் விதைகள் வழங்கப்படுகிறது. அதுபோலதான் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரமும் வழங்கப்படுகிறது. குழாய்க் கிணறு திட்டம் மூலம்,

[Sri N. P. M. Chinniah Kovunder] [17th March 1958]

என்ஜின்கள் வழங்கப்படுகிறது. மின்சார ஏற்பாடுகள் மூலம் நீர்ப்பாசனத் திற்கு வசதி செய்யப்படுகிறது. இம்மாதிரி பற்பல வசதிகள் செய்யப்படுவதோடு, ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ்க்கைத் தொழில்கள், விவசாயத்திற்கான எல்லா வசதிகள், ரோடுகள், ஆஸ்பத்திரிகள், குழந்தைகள் படிக்க பள்ளிக்கூடங்கள் போன்ற எல்லா வசதிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் அப்படியே மக்களுக்குப் பயன்படவேண்டுமானால், பொதுவாக மக்களிடையே ஒத்துழைப்பும், மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் இடையே நேரிடையான தொடர்பும் ஒத்துழைப்பும் ஏற்படவேண்டும். மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தொடர்பும் கிடையாது என்று சில அங்கத்தினர்கள் கூறுகிறார்கள். மக்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்துவதற்காகத்தான் மக்கள் பிரதிநிதிகளாக அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கும் மக்களுக்கும் தொடர்பு ஏற்படுத்தி, அரசாங்கம் ஈடுபட்டிருக்கும் திட்டங்கள் மக்களுக்குப் பயன்படும் முறையில், எனக்குத் தெரிந்த வரையில், செய்ய வேண்டியது மக்கள் பிரதிநிதிகளாகிய அங்கத்தினர்களுடைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். அதற்காகத்தான் மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுவே அங்கத்தினர்களுடைய கடமையாக இருக்கவேண்டும். இதற்கு முன்னே இருந்த அதிகாரிகளை விட இப்போது நம் அரசாங்கத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் மக்களிடத்தில் நெருங்கிப் பழகுகிறார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியும். மக்களுக்கு அந்த அளவுக்கு அரசாங்கத்தினுடைய சலுகைகள் பயன்படவில்லையென்றால், மக்கள் மனதிலே குழப்பம் இருக்கிறது. எதனால் அரசாங்கத்தினுடைய திட்டம் பயன்படவில்லை என்று சொன்னால், மக்கள் உள்ளத்திலே சரியான பண்பாடு கிடையாது. ஒரு விதமான குழப்பம் இருந்து கொள்ளும் தன்மையாக இருந்து வருகிறது. ஆகவே, எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைத்து, அதிகாரிகளும் முயற்சியெடுத்துக் கொண்டு, இருக்கும்படியான திட்டங்களை அப்படியே மக்களுக்குப் பயன்படும்படியாகச் செய்தால் பத்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே, முற்போக்கு ஏற்பட்டு நல்ல முறையில் வளம் பெறக்கூடிய அளவுக்கு வந்துவிடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பொதுவாக தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் 135 வட்டாரங்களில் அமுலில் இருக்கிறது என்று அமைச்சர் கூறினார். இன்னும் எல்லாப் பகுதிகளும் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வந்து விடும் என்று நமக்குத் தெரிகிறது. இந்தத் திட்டத்திற்கு எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒத்துழைத்தால் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் முன்னேற்றம் அடைந்து விடும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியாகிய மணப்பாரைத் தொகுதியைச் சேர்ந்த துவரங்குரிச்சி, மருங்காபுரி, மிகவும் காடாரம்பமான பிரதேசம். (Sri M. D. Ramasami in the chair) மின்சார வசதியும் நீர்ப்பாசன வசதியும் இல்லை என்றாலும், அவைகள் வருவதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. அங்கு ஒருதேசிய விஸ்தரிப்பு வட்டாரம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக பஞ்சப்பட்டி, கடலூர் ஜமீன். பிற்பட்டப் பிரதேசம். மிகவும் காடாரம்பமான பிரதேசம். சென்னை ராஜ்யத்திலேயே மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசம் எது என்றால், அது கடலூராகத்தான் இருக்கும். அங்கு ஒரு தேசிய விஸ்தரிப்பு பிளாக் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேற்கொண்டு விரலிமலை, இலுப்பூர் முதலிய இடங்களில் மின்சார வசதி, தண்ணீர் வசதி, மற்ற விவசாய வசதிகள் கிடையாது. அந்தப் பகுதியிலும் ஒரு பிளாக் ஆரம்பித்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்குமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். சென்னை மாகாணத்தில் எல்லாப் பகுதிகளிலும் இந்தத் திட்டம் வரும்போது, இந்தப் பகுதி மட்டும் பின் தங்கிவிடப்போவதில்லை. எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் நல்ல முறையில் நடக்கும். சில அங்கத்தினர்கள் பல குறைகளைச் சொல்லுகிறார்கள்.

17th March 1958] [Sri N. P. M. Chinniah Kovunder]

சர்க்கார் வழங்கும் பணங்கள் ஜனங்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை என்பது ஓரளவு உண்மையாயினும், பயன்படக்கூடிய முறையில் அங்கத்தினர்கள் ஒத்துழைத்தால் நன்றாகப் பயன்படுமென்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக நம்முடைய மாகாணத்தில் ஒரு எண்ணத்தை வைத்துக் கொண்டு எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும், மக்கள் மனதைக் குழப்பி விட்டிருக்கிறார்கள். பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. மக்கள் ஒத்துழைப்புக்குத் தடையாக மத்திய சர்க்கார் குறுக்கே இருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்கள் நினைத்துக்கொண்டு, சரியாகச் செய்ய முடியாமல் சர்க்காருடைய பணம் அத்தனையும் மத்திய சர்க்காருக்குப் போகிறது. மத்திய சர்க்கார் தடையாக இருக்கிறார்கள்—அதனால்தான் இந்தப் பகுதி மக்களின் வாழ்க்கை முன்னேற முடியவில்லை—என்று இப்படிப்பட்ட மனப்பான்மை கிராமங்களில் வளர்ந்து கொண்டே போகிறது. இந்த மாதிரி கெடுதல் மனப்பான்மை வளர்வதால்—ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் வளர்கிறது—ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் பிரிவினை மனப்பான்மை பெருகிக் கொண்டே போகிறது. உணவுப் பெருக்கம் ஏற்படவேண்டுமென்று சொல்லும்போது, பிளவு மனப்பான்மை வளர்ந்து, அந்தக் குடும்பத்தில் 100 மூட்டை நெல் அடிப்பது இன்றைய தினம் 25 மூட்டைக்கு மேல் அடிக்க முடிவதில்லை. குடும்பத்தில் இருக்கும் ஒவ்வொருவரும் எனக்கு பாகம் வேண்டும், இல்லையென்றால் முடியாது என்று சொல்லி, குடும்பத்தில் ஒத்துழைப்பு இல்லாமல், விவசாயம் தடைப்பட்டுப் போயிருக்கிறது. எந்தக் குடும்பத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும்—கிராமத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் பழகி யிருப்பார்கள்—நான் இப்போது வரும்போது கூட 7, 8 பாகப் பிரிவினைத் தகராறுகள்—ஒரே பாகப் பிரிவினைகள். அதனால் விவசாயம் தடைபடுகிறது. இது ஒரு காரணம். ஜனங்கள் நன்மையை உணர முடியாமல் இருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தினுடைய திட்டங்களால் பயனடைய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். பல கோடி மக்களை எடுத்துக்கொண்டு சர்க்கார் ஒரு காரியத்தை செய்து அவர்கள் திருப்தியடைவதென்றால், பொது மக்கள், பிரதிநிதிகள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் தான் நடைபெறும். “கூடிக்கெட்டவனும் இல்லை, பிரிந்து வாழ்ந்தவனும் இல்லை” என்று சொல்வார்கள். பிரிகிற மனப்பான்மை இருந்தால் என்ன காரியத்தைச் செய்தாலும் பயன் ஏற்படாது. “என்ன, சட்ட சபையில் போய் பட்ட பகலில் லேட் போட்டுக் கொண்டு, விசிறி போட்டுக் கொண்டு இருந்து விட்டு வருவதற்கு உங்களுக்கு ஒட்டுப்போட்டு வைத்திருக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் 8 மணி நேரம் வேலை செய்து 1½ ரூபாய், நீங்கள் அப்படிப்பட்ட 5 மணி நேரம் வேலைக்கு 12½ ரூபாய்” என்று சொல்கிறார்கள். என்ன பதில் சொல்லுவது. கவர்னருக்கு 10,000 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள், உங்களுக்கு 12½ ரூபாய் படி கொடுக்கிறார்களே என்றெல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். இதை யெல்லாம் பார்த்து, பிரதிநிதிகள் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் சிற்றுரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. GOPALA KOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் சம்பந்தமாக நான் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் முக்கியமானது விவசாயமே. அந்த விவசாயத்திலுள்ளபேருக்கு விளைந்த தானியத்தை, தங்கள் கிராமத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுபோக முக்கியமானது ரோடு வசதி. இதுதான் மிகவும் அவசியமானது. ஆகவே, இந்த ரோடு வசதி விஷயத்திலே, ஏற்கெனவே பிளாக் டெவலப்மெண்டில் பாதி தொகை ரோடு போடுவதற்கு ஜில்லா போர்டில் கால் பாகமும், விவசாயிகள் கால் பாகமும் கொடுத்து ரோடு போடுவதுதான் ஏற்கெனவே இருந்த திட்டம். அந்தத் திட்டம் அப்படி இருக்கும்போதே கிராமங்களில் சரியானபடி ரோடு போடு முடியவில்லை. இப்போது அரசாங்கம் கூறுவதானது மக்கள் ரோடு அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்றும், பிறகு பிளாக் டெவலப்மெண்டில் மெடல் போட்டு கல்வெர்ட் போட பணம் கொடுப்பது என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri K. Gopala Kounder] [17th March 1958]

கிராமத்தில் அவர்கள் ரோடு போடும் விஷயத்திலே எவ்வளவோ கட்சித் தகராறுகள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அப்படி திட்டமிட்டு வந்தால் ரோடுகளைப் போட முடியாது. ஆனால் ஏற்கெனவே கொடுத்துக் கொண்டிருந்ததைப் போலவே பாதி பிளாக் டெவலப்மெண்டில் பணம் கொடுத்தால் சில கிராமங்களில் ரோடுகள் போடமுடியும்.

11-20
a.m.

அதோடு இந்த விவசாயத்திற்கு ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் விவசாயப் பண்ணை ஏற்படுத்தி, அந்த விவசாய பண்ணையை தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக ஜனங்களுக்குப் பிரசாரம் செய்தால் அந்த விவசாயத்தில் ஜனங்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறுவார்கள் என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதோடுகூட, இந்த ஆண்டிலே மழை இல்லாத காரணத்தால், கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும், பம்புவுகளுள் வாங்குவதற்கும், இன்னும் எலெக்ட்ரிக் மோட்டார், அம்மோனியம் சல்பேட், பிண்ணாக்கு முதலியவைகள் வாங்குவதற்கும் கடன்கள் கொடுப்பதற்காக அரசாங்கத்தார் ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதாது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். இவ்வாண்டிலே மழையிலலாத காரணத்தால் ரொம்ப ஜனங்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்காக கடன் கேட்டுக் கொடுக்கும் விவசாயிகளுக்கு 4-ல் ஒரு பங்கை மான்யமாகக் கொடுத்தால் நன்மை செய்ததாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கட்டிட வேலைகள் நடப்பதிலே சில தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. கட்டிட வேலை ஆரம்பிக்கும் நேரத்திலே சூப்பர்வைசர் வருகிறார். மறுபடியும் அவர் வந்து பார்ப்பதற்கு 20 நாட்கள் அல்லது ஒரு மாதம் ஆகிறது. கட்டிட வேலை செய்பவர் ஒரு விவசாயியாக இருக்கலாம். அந்த வேலையை விட்டுவிட்டு விவசாயத்தைப் பார்க்கும்பொழுது, சில தகராறுகள் ஏற்படுவதால் கட்டிடத்தை இடிக்க வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. ஒரு நல்ல பயிற்சி பொற சூப்பர்வைசரைப் போட்டால் அடிக்கடி அவர் கூட இருந்து அந்த வேலையை நல்ல முறையில் செய்து கொடுப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டங்களிலே ரூபாய் 3,000 வரையிலும், கட்டிடங்களையோ, மற்ற வேலைகளையோ, பிளாக் டெவலப்மெண்ட் அதிகாரியே “செக் மெஷர்மென்ட்” செய்து பணத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று ஒரு உத்தரவு போட்டால் துரிதமாக வேலை நடக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதோடு ஒவ்வொரு பிளாக் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளும் அந்தந்த பிளாக்கில் என்னென்ன வேலைகளைப் பற்றி விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றனவோ, அந்த திட்டங்களை பிளாக் அட்வைசர் கமிட்டிக் கூட்டத்திலே வைத்து “சாங்ஷன்” செய்தால், துரிதமாக வேலைகள் நடக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*SRI N. K. PALANISAMI : தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் கிட்டத்தட்ட 2 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய், சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள், இவைகளுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சென்ற வருஷத்தில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காக 94 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வருஷம் அதற்காக ரூபாய் 50 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நாற்பத்தினான்கு லட்சம் குறைவாக இருக்கிறது. உண்மையிலேயே, இன்றைய தினம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் நீங்கலாக, பாக்கி இடங்களில் ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் மூலமாக பலவிதமான அபிவிருத்திகள் குறைந்த செலவில் (establishment charges) நடைபெற்று வருகின்றன. இதற்காக குறைவாகப் பணம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் எதிர்க்கிறேன்.

இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் தேசத்தில் ஒரு பெரிய புரட்சி கரமான மாறுதலை உண்டுபண்ணும் என்று நினைத்தோம். கனம் நேரு அவர்கள் கூட, இந்தத் திட்டத்தை துவக்கி வைத்துப் பேசுகையில், இந்தத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமங்களிலே ஒரு பெரிய புரட்சி ஏற்பட

17th March 1958] [Sri N. K. Palanisami]

போகிறது என்று சொன்னார். கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவது, நவீன முறையில் புதிய கருவிகளைக் கொண்டு விவசாயம் செய்வது, மக்களுடைய வாழ்க்கையில் ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவது என்ற அடிப்படையான கொள்கையை வைத்துக் கொண்டுதான் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்த பிறகும் விவசாயம் இன்றைய தினம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால், பெரிய அளவுக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அது மட்டுமல்ல. உண்மையாகவே விவசாய வளர்ச்சிதான் தேசத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அறிகுறி என்று காங்கிரஸ் பார்லிமென்டரிக் கூட்டத்தில் கனம் நேரு அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார். ஆனால், அவர்களை கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காரணமாக பொறுக்கு விதைகள் கொடுப்பதன் மூலமாகவும், “Land Reclamation Schemes” மூலமாகவும் தேசம் பூராவும் 10:8 சதவிகிதம் தான் விவசாயம் அதிகப்படியாக வளர்ந்திருக்கிறது என்று. தனிப்பட்ட மாகாணங்களை எடுத்துக் கொண்டால் 2:7 சத விகிதத்திலிருந்து 19 சதவிகிதம் வரை அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வளவு பொறுக்கு விதைகள் கொடுத்தும், இன்னும் பல லட்சக் கணக்கில் கடன்கள் கொடுத்தும், இந்த அளவுக்குத்தான் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், அது ஒரு பெரிய ஏமாற்றம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். தக்காவிக் கடன்கள், பொறுக்கு விதைகள், இன்னும் உரங்கள் போன்றவை எல்லாம், சாதாரணமாக, கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களில் 100-க்கு 75 பங்கு மக்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் “credit worthy” யாக இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுக்குத்தான் இந்தக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஸெக்யூரிடி கொடுக்க முடியவில்லை என்றாலும் சரி, குத்தகை விவசாயம் செய்பவர்களாய் இருந்தாலும் சரி, அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. இப்படிப்பட்ட முறை இருப்பதால், இதைமற்றி அமைக்கவேண்டும். உரம் வாங்குவதற்கும், மற்றும் பொறுக்கு விதைகள் வாங்குவதற்கும் கடன் வாங்க வேண்டுமென்றால், ஒரு விவசாயி தாலூக்கா தலைமைக் காரியாலயத்திற்கு நான்கு அல்லது ஐந்து தடவை சென்றும் கடன் கிடைக்காத நிலைமை ஏற்படுகிறது. தவிர, எந்தெந்த சமயங்களில் விதைகள் வேண்டுமோ, அப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டாமல், வேண்டாத காலங்களில் கொடுக்கப்படுகின்றன. அநேக விவசாயிகளுக்குப் பொறுக்கு விதைகள் கிடைப்பதேயில்லை. மோதா கமிட்டி எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதுபோல் நெல்லுக்கு மட்டும்தான் பொறுக்கு விதை கொடுக்கப்படுகிறது. மற்ற விளைபொருள்களுக்கு கொடுக்கப்படுவதில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நாங்கள் போன பல இடங்களில் விசாரித்ததில் “விதையுக் சமயங்களில் பணம் கிடைப்பதில்லை, பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்குகிறோம்; அறுவடை சமயத்தில் திருப்பிக் கொடுத்து விடுகிறோம், இதுதான் சௌகரியமாக இருக்கிறது” என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் நம்முடைய நோக்கம் ஈடுமுடல் போய்விடுகிறது. இதற்கு என்ன செய்யவேண்டுமென்றால், மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் “grain doles” என்று கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் விதைக்கக்கூடிய சமயங்களில், சர்க்காரே விதையாகக் கொடுத்து அறுவடை சமயத்தில் அந்தக் கடனை வசூல் செய்கிறார்கள். அந்த முறையைக் கொண்டுவந்தால் விவசாயிகள் பொறுக்கு விதைகள் வாங்குவதற்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

இன்னும் “ஸோஷல் எஜுகேஷன் ஆர்கனைசர்” என்ற அதிகாரியை நியமித்திருக்கிறார்கள். இந்த மாகாணத்தை மட்டுமல்ல, இதர மாகாணங்களையும் நாங்கள் சுற்றிப்பார்த்தோம். எந்த இடத்திலும் இந்த வேலை திருப்திகரமாக நடைபெறவில்லை. மோதா கமிட்டி என்ன சொல்லுகிறது என்று பார்ப்போம். “கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள்

[Sri N. K. Palanisami] [17th March 1958]

விவசாயம் செய்பவர்கள். விவசாயத்திலே அவர்களுக்கு அக்கரை இருக்கிறது. விவசாயத்திற்குப் போகிறார்கள். திரும்பி வந்தவுடன் அக்கரை இருக்க மாட்டேன் என்கிறது. ஆகவே கல்விச் சலுகை கொடுக்க முடிய வில்லை” என்று அந்தக் கமிட்டி ஒப்புக் கொள்கிறது. ஏதாவது ஒரு பள்ளிக்கூடம் ஏற்படுத்தி, இந்த ஆபீசரை அதில் சேர்த்து விடுவது தான் நல்லது. சர்க்காருக்கும் பணம் மிச்சமாய் இருக்கும். இவர்களால் கிராமங்களில் எந்தவிதமான மனமாற்றமோ காணப்படவில்லை.

கிராம கைத்தொழில்கள் மிகவும் முன்னேறியிருப்பதாக நாம் சொல்ல முடியாது. ஈரோடு பிளாக் டெவலப்மெண்டு பகுதியில் ஒரு வார்தா செக்கு 30 ரூபாய் விலை என்று சொன்னார்கள். அதை வாங்க யாரும் முன் வரவில்லை. இதை இனாமாகக் கொடுத்த போதும் அதை வாங்கிக் கொள்ளயாரும் முன் வரவில்லை. கிராமத் தொழில்கள் வளர வேண்டுமானால் அங்கு இருக்கக்கூடிய பொருளாதாரம் சீர்படவேண்டும். பஞ்சாபில் ஜரிகை போடுவது, பட்டன்கள் செய்வது போன்ற கைத்தொழில்கள் இருக்கின்றன. அதே போன்று நம் மாகாணத்திலும் சிறு கைத் தொழில்களை வைக்கமுடியும்.

நம் மாகாணத்தில் திண்டிவனத்தில் பூட்டு செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலை யும், ஈரோடில் பொம்மை செய்யக்கூடிய தொழிற்சாலையும் தவிர, வேறு எந்த விதமான லாபகரமான தொழிற்சாலையும் கிடையாது. ஈரோடில் செருப்பு தைக்கக்கூடிய ஒரு தொழிற்சாலையிருக்கிறது. முதன் முதலில் 45 பேர்களைக் கொண்டு ஆரம்பித்த தொழிற்சாலையில் 3 மாதங்கள் கழித்து 13 பேர் தான் வேலை செய்தனர். வெளியில் ஒரு நாளைக்கு கூலி 1½ ரூபாய். ஆனால் அந்த இடத்தில் கூலி 12 அணுதான். அங்கு தயார் செய்யும் செருப்பு அல்லது பூட்லின் விலையும் சாதாரணமாக வெளியில் கிடைக்கக்கூடியதைவிட விலை அதிகமாக இருக்கிறது.

கைக்குத்தல் அரிசி தயார் செய்ய 2,500 ரூபாய் மூலதனம் போட்டுப் பரிட்சித்துப் பார்த்ததில், 3 வருஷங்களுக்குப் பிறகு 500 ரூபாய் தான் லாபம் கிடைத்ததாக தெரிய வந்தது. 15 பேர் வேலை செய்ய ஆரம்பித்த இடத்தில் 3 பேர் தான் இருந்தார்கள்.

பஞ்சாபில் உள்ள ‘பாரிடாபாட்’-ல் கண்டக்டர்ஸ் செய்கிறார்கள். மற்றும் எலக்ட்ரிக்ஸ் சாமான்களும் செய்கிறார்கள். அந்த முயற்சியில் சர்க்கார் பாதிப் பணம் போடுகிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் பாதிப் பணம் போடுகிறார்கள். மத்திய சர்க்கார் அதற்காக ஒரு கிராண்ட் கொடுக்கிறார்கள். அதேபோல் நமக்குத் தேவையான, எலக்ட்ரிக்ஸ் சாமான்களையும் செய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிஸர்களின் வேலையைக் கவனிக்க தனியாக கல்க்டருக்கு ஒரு பரிசனல் அணிஸ்டெண்ட் நியமிக்க வேண்டும். 4 அல்லது 5 பிளாக்குகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து பிளாக் டெவலப்மெண்ட் ஆபிஸர்களின் வேலையை மேற்பார்வையிட ‘ரிஜினல் டெவலப்மெண்ட் ஆபிஸர்கள்’ என்பவர்களை நியமிக்க வேண்டும்.

11-34 *SRI P. K. S. LAKSHMIPATHI RAJ : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, a.m. இந்த சமுதாய நல திட்டத்தின் மீது கொண்டு வந்திருக்கும் மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த காலத்தில் கிராமங்கள் எந்த நிலையில் இருந்தன என்பதை சிந்தனையிடுவது வைத்துக் கொண்டு நாம் இதை பரிசீலனை செய்து பார்த்தால் இந்த சமுதாய நல திட்டத்தைப் பற்றிய உண்மை நிலை நமக்கு விளங்கும். இப்பொழுது சிலர் இதை எதிர்த்து வாதிக்கின்றனர், குறை கூறுகின்றனர். கடந்த காலத்தில் விவசாயி புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்தான். ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்கு வண்டியில் செல்வது என்றாலே, ஒரு நாள் ஓராவும் பிடிக்கும். விவசாயியைப்பற்றி அரசாங்கம் எந்த விதமான கவலையும் கொண்டதில்லை. அவனுக்கு வேண்டிய கடன் வசதிகளை, பாசன வசதிகளை இவைகளைப்பற்றி அரசாங்கம் கவலைப்படாமல் இருந்த

17th March 1958] [Sri P. K. S. Lakshminpathi Raj]

காலம் இருந்தது. அதெல்லாம் மாறி, இப்போது அரசாங்கம் கிராமங்களில் கவனத்தைச் செலுத்தி, கிராமவாசியின் பக்கத்திற்கு சென்று அவனுக்கு வேண்டிய தேவைகளை கவனித்து வருகிறார்கள். கிராமவாசிக்கு வேண்டிய ரோடுகள், பள்ளிக்கூடங்கள், ஆஸ்பத்திரிகள், இன்னும் பல விதமான வசதிகள் இப்பொழுது செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் அரசாங்கம் சிறிது சோர்ந்திருந்தாலும், அவர்களுடைய கைகளை பலப்படுத்த வேண்டுமே தவிர, குறைகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் பலன் ஒன்றும் கிடையாது. கிராம சமுதாய திட்டத்தில் சில குறைகளைச் சொன்னார்கள். அதிகாரிகள் கிராமங்களுக்குச் சென்று தங்களுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரத்தைக் கொண்டு பல வேலைகள் செய்கின்றனர். அவர்கள் கிராமவாசிகளை சரியான முறையில் அணுகி, அவர்களை தட்டி எழுப்பி, அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பை பெற வேண்டும். ஆனால் அங்கே செல்லுகின்றவர்கள், தவறான கருத்தோடு சென்றும், அவர்களும் கெட்டு, கிராம வாசிகளின் நன்மையையும் கெடுத்துவிடுவது உசிதமானது அல்ல. இப்பொழுது, பொருளாதார புள்ளி விவரக்கணக்கை விட்டு விட்டு பார்ப்போம். ஆயிரக்கணக்கான மைல் ரோடுகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. பாலங்கள், நடைப்பாதைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன, கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் ஆடுமாடு வளர்ப்பு, கோழிப் பண்ணை வளர்ப்பு முதலியவைகளை தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த காலத்தில் ஒரு கிராமத்திற்கும் இன்னொரு கிராமத்திற்கும் செல்ல வேண்டும் என்றால் சரியான ரோடு வசதி கிடையாது. “ஹெலிகாப்டரில்” தான் போக வேண்டியிருக்கும். ஆனால் இப்பொழுது ரோடு வசதிகள் நன்றாக இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பார்த்த பிறகு அரசாங்கத்தைப் பாராட்டாமல், அரசாங்கம் இதைச் செய்யவில்லை, அதைச் செய்யவில்லை என்பதைக் கேட்கும்போது கிராம பகுதிகளிலிருந்து வந்திருக்கும் என்னைப் போன்றவர்களுக்கு அச்சரியமாக இருக்கிறது. நாம் மாயா ஜாலத்தால் முன்னேறி விட முடியாது. இன்றைக்கு பூலோக சுவர்க்கம் என்று சொல்லக்கூடிய சோவியத் ரஷியாவிலும் பல திட்டங்களை அமல் நடத்திய பிறகுதான் அவர்கள் முன்னேறி வர முடிந்தது. அதற்குள்ளாக அவர்கள் பல சங்கடங்களை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் கழுத்தில் உணவுக் கார்டுகளை கட்டிக் கொண்டு திரிந்துகாலம் ஒன்று இருந்தது. 270 அல்லது 300 ரூபாய் கொடுத்து பூட்ஸ் வாங்கின காலம் இருந்தது. ஆகையால் அவர்கள் பல திட்டங்களை வகுத்து அமல் நடத்தி வெற்றி கண்டிருக்கின்றனர்.

இந்த அபிவிருத்தி திட்டங்கள் பல பகுதிகளாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு கிராமத்திலிருந்து மற்றொரு கிராமத்திற்கு செல்ல ஜீப் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு செல்ல ஒரு யுகம் மாறி மற்றொரு யுகம் வந்துவிடும்.

அரசாங்கம் இந்த சமுதாய அபிவிருத்தி வேலைகளை துரிதமாக செய்து நல்ல வெற்றி வாங்கி விடக்கூடாது என்று சிலர் மனதில் இருக்கிறது. அந்த மனப்பான்மையை விட்டு விடவேண்டும்.

யார் வேண்டுமானாலும் ஆளலாம். ஆட்சி பீடத்தில் இருந்தால்தான் மதிப்பு என்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். அது தவறான கருத்து. காங்கிரஸ் ஆட்சி பீடத்தில் இல்லாதபோது இப்பொழுதை விட 100 மடங்கு சக்தியும் பலமும் படைத்து இருந்தது. இதை என்னைப் போன்றி ஊழியர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆட்சிக்கு வந்ததனால், ஒரு சிலருக்கு சலுகை காட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

காங்கிரஸ் ஆட்சிபீடத்தில் இருப்பதால்தான் காங்கிரஸ்காரர்கள் சிலருக்கு தலை பணிய வேண்டியதாக இருக்கிறது. அது வேண்டாம் என்றுதான் நாங்கள் கருதுகிறோம். காந்திஜி கனவு கண்டதை இன்று தான் நாம் பார்க்கிறோம். அவர் காலத்தில் செய்யவேண்டும் என்ற காரியங்களைத்தான் நாங்கள் இப்பொழுது செய்து வருகிறோம். ஆங்கி

[Sri P. K. S. Lakshmipathi Raj] [17th March 1958]

லேயர்களை எதிர்த்து போராடிய காலத்தில் அவர் சொன்னதைத்தான் நாம் இப்பொழுது செய்து வருகிறோம். கிராமத்திற்குத் "திரும்பிப்போ" என்று சொல்லி வந்தார். அவர் எழுப்பிய கோஷத்தின் பயன் தான் இப்பொழுது நடைபெற்று வருகிறது. அவர் காலத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று வைத்து விட்டுப்போன திட்டங்கள்தான் இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. அவர் எழுப்பிய கோஷம் இன்று பயனடைந்து வருகிறது. இப்பொழுது நடைபெற்று வருவதைக் கண்டு கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் எவ்வளவோ சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைக்கண்டு நமக்குக்கூட சந்தோஷமாக இருக்கிறது. கிராமத்திலுள்ள மக்கள் அரசாங்கம் பாதி கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது தாங்களும் பாதிப் பணம் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி அப்படிக்கொடுக்க முன் வருகிறார்கள். அதைப் பார்க்க ரொம்பவும் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் இப்பொழுது மக்களுடைய மனம் மாறுதல் அடைந்திருக்கிறது. இந்த முறையில் பல ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டப்படும், ரோடுகள் போடப்படும் வருகின்றன. இன்றைக்குப் பார்த்தால் கிராமங்களில் மக்கள் கட்சி பாசுபாமின்றி அவர்கள் நல்ல முறையில் எதிர் காலத்தை நோக்கிச் சென்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலேயே அவர்களும் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் எல்லா இடங்களிலும் நடந்து வருகிறது என்ற எண்ணம் அவர்களிடத்தில் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த திட்டம் சில இடங்களில் அமுலுக்கு வந்ததன் காரணமாக நாடு பூராவும் சபிட்சமாக இருக்கும் என்ற காலத்தை அவர்கள் எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்த திட்டம் எந்த இடங்களில் இன்னும் அமுலுக்கு வராமல் இருக்கிறதோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் சீக்கிரத்தில் அமுலுக்குக்கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டு வர முடியுமோ அவ்வளவு துரிதமாகக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். 75 பங்கு அரசாங்கமும் 25 பங்கு கிராமத்தார்களும் என்று இருப்பதை ஊர்ஜிதமாக வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாதிப் பணம் சர்க்காரும் பாதிப் பணம் கிராம மக்களும் கொடுக்க வேண்டும் என்று அமைக்கக் கூடாது. ஏனென்றால் கிராம மக்கள் இந்தப் பாதிப் பணத்தைக்கூட கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். பல கிராமங்களில் இந்தப் பாதிப் பணத்தைக்கூட கொடுக்க முடியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே அவர்கள் கடன்பட்டுக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் அவர்களை சரிபாதித் தொகை கட்டவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை நான் அரசாங்கத்திற்குக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய பழனியில் சுமார் பத்து வருஷங்களாக மழையே கிடையாது. பத்து வருஷங்களாக மழை பெய்யாத பிரதேசமாக இருக்கிறது. இதைக் கேட்டால் ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கும். கோயம்புத்தூர் மதுரை ஜில்லாக்கள் சந்திக்கும் கிராமங்களில் மழை இல்லாமல் ஆடு மாடுகளுக்குக்கூட தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு கிணறிலும் தண்ணீர் கிடையாது. வெள்ளாண்மை பல வருஷங்களாகக் கிடையாது. இந்த நிலைமையில் அங்குள்ள மக்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மழை இல்லாத காரணத்தால் அங்கு உள்ள மக்கள் இந்த திட்டங்களை அந்தப் பிரதேசங்களுக்கு வரவேற்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் அவர்கள் சர்க்காருக்கு பக்க பலமாக இருந்து இந்த திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பிரதேசங்களுக்கும் இந்த திட்டங்களை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்த திட்டங்களில் பல குறைபாடுகள் இருந்தாலும் அவைகளை நீக்கி நல்ல முறையில் இது பயன்படும்படியாக பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். அப்படி பயன்படுத்திக்கொண்டு நாம் முன்னேற வேண்டியதாக இருக்கிறது. குற்றத்தைச் சொல்லிக்கொண்டே இருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை.

17th March 1958] [Sri P. K. S. Lakshmipathi Raj]

குற்றம் இல்லாமல் எந்தக் காரியமும் இருக்காது. குற்றம் சொல்ல வேண்டும் என்று நினைத்தால் எந்தக் காரியத்திலும் குற்றம் கண்டு பிடிக்கலாம். இதற்கு முன் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் குற்றங்களைப் பற்றியேதான் பேசினார்கள். அப்படிப் பேசுவது சரியல்ல. குற்றம் சொல் லுகிறவர்கள் அந்தக் குற்றங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க திட்டங்களை யும் யோசனைகளையும் சொல்லவேண்டுமே தவிர குற்றங்களையே சொல்லிக் கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. குற்றத்தையே சொல்லிக்கொண் டிருந்தால் சமுதாய அபிவிருத்தி திட்டத்தை வெற்றிகரமாக அமுல் நடத்த முடியாது. ஆகவே குற்றங்களைச் சொல்லாமல் இருந்தால், நல்ல யோசனைகளைச் சொல்லி வந்தால் இந்த திட்டங்களை நல்ல முறையில் அமுல் நடத்தலாம் என்பதை சொல்லிக்கொண்டு சில குறைபாடுகள் இருப்பதை நீக்குவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள் ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*SRI P. G. MANICKAM : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து சில சங்கதிகளைச் சொல்லப் பிவிப்படுகிறேன். இந்த திட்டத்தின் கீழ் மூன்று வித திட்டங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவையாவது சமுதாய நல திட்டம், தேசிய விஸ் தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தி திட்டம் என்ற மூன்று வகை திட்டங் கள் நடைபெறுகின்றன. ஏறக்குறைய மூன்றில் ஒரு பங்கு பிரதேசத்தில் இந்த திட்டமானது நடைபெறுகிறது. இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில்த் நடைபெற வேண்டும். நாட்டில் 100-க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகளாக இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய நலனைக் கருதி இந்த திட்டங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறவேண்டும். இவைகள் நல்ல முறையில் நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக கவர்ன்மென்ட் எந்தெந்த விதங்களில் உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமோ அந்தந்த வகைகளில் உதவிகளைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அப்படி உதவி செய்யக்கூடிய முறையில் திட்டங்கள் வகுக் கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறவேண்டும் என்பதற் காக பல யோசனைகளையும் கவர்ன்மென்ட் கூறிக்கொண்டு வருகிறார்கள். விவசாயத்தை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் விவசாயம் செய்வதற்கு சர்க்கார் என்ன உதவி செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக விதை பண்ணைகளை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ரசாயன உரங்களை சப்ளை செய்கிறார்கள், கழிவு உர உற்பத்திக்கு வேண்டிய காரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். பூச்சி மருந்து வாங்கிக் கொடுத்து அவைகளைத் தெளிப்பதற்குவேண்டிய கருவிகளையும் வாங்கிக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இவைகளுக்கு எல்லாம் ஏராளமாக தொகை யும் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல முறையில் விவசாயக் காரியங்கள் நடைபெறவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி ஒரு முறைபாடு இருக்கிறது என்பதைக் கூட நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார். பல அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவால் பல விஷ யங்கள் விவசாயிகளுக்கு தெரியவில்லை. போதுமான கவனம் அதிகாரி கள் அதில் செலுத்துவது இல்லை. இதற்கு குறிப்பாக அதிகாரிகள் மூன் வரவேண்டும். ஒவ்வொரு காரியங்களைச் செய்வதற்கும் அதிகாரிகள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பூச்சி மருந்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவை களை எப்படி, எப்பொழுது தெளிப்பது என்பதை அதிகாரிகள் விவசாயி களுக்குத் தெரியப்படுத்தவேண்டும். போதுமான அக்கரை அதிகாரிகள் அதில் செலுத்தவில்லை. நெற்பயிரை அழிப்பதற்கு பூச்சி மருந்துகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. பூச்சிகள் நெற்பயிரை பெருவாரியமாக அழிக் கும்போது அந்தப் பூச்சி மருந்துகளை எப்படி உபயோகப்படுத்துவது, கருவி களை எப்படி உபயோகப்படுத்துவது என்பது கூட தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகள் என்ன செய்கிறார்கள்? அந்த இடங் களுக்கு இந்த அதிகாரிகள் சென்று அவைகளை எப்படி உபயோகிப்பது என்று தெரிவிக்கவேண்டும். கவர்ன்மென்ட் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்ய தயாராக இருக்கிறார்களே தவிர அதிகாரிகள் அப்படி இல்லை.

[Sri P. G. Manickam] [17th March 1958]

அதைக் போலவேதான் தக்காவிகடன் கொடுப்பதும். தக்காவிக் கடன் கள் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் இன்னும் பலவசதிகளைச் செய்யவேண்டும் என்றுதான் கவர்ன்மென்ட் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த விஷயம் விவசாயிகளுக்குத் தெரியாமல் இருப்பதால் தான் அவர்கள் அதைக் கேட்டு வாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அதனால் வருஷக் கடைசியில் அந்தத் தொகையை திருப்பி சர்க்காருக்குக் கொடுக்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகையினால் தான் பொது ஜனங்கள் விஷயங்களில் அதிகாரிகள் அக்கரை எடுத்துக் கொண்டு காரியங்களைச் செய்ய முற்படவேண்டும். அரசாங்கத்தை குறை சொல்லக்கூடிய அளவில் அதிகாரிகளை வைத்துக்கொண்டுநீட்டால் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையாது. இப்பொழுது இரண்டு லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாட்டிற்குத் தேவையான அளவில் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சென்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் பத்து அல்லது பனிரெண்டு லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம் என்று கூட சொல்லலாம். இந்த ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்தில் இன்னும் அதிகமாக கூட உற்பத்தி செய்யலாம். அந்த அளவில் உற்பத்தி செய்து நாம் வெளி நாட்டிற்குக் கூட அனுப்ப முடியும். போட்ட திட்டங்கள் சரிவர நடத்தினால் நாம் வெளி நாட்டிற்கு ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய அளவில் இருப்போம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் போடும் திட்டங்கள், உதவிகள், தெரியாமல் இருந்தால் உற்பத்தியைப் பெருக்கவே முடியாது. ஒதுக்கிய பணம் செலவழிக்கப்படாமல் இருந்தால் அதன் மூலம் இந்தத் திட்ட குறைந்துகொண்டே போகும்.

கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே பல விதமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராம சுகாதார முறையை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. குடி தண்ணீர் வசதிகளுக்குப் போதுமான தொகை ஒதுக்கப் பில்லையா? போதுமான தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்பொழுது 36 லட்சத்தி சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. செப்டம்பர் மாதம் வரையில் 5 லட்சத்தி சொச்சம் ரூபாய் தான் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பாக்கி இருக்கக்கூடிய ஆறு மாதங்களில் எவ்வளவு கிணறு வெட்டப்போகிறார்களோ என்னமோ? இந்த விஷயம் சொல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. பல இடங்களில் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆனால் மக்கள் கிணறுகள் வேண்டும் என்று தெரிவிக்காமல் இருக்கிறார்களா? நீரைய விண்ணப்பங்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் காரியங்கள் திட்டப்பிரகாரம் நடைபெறவில்லை. இப்பொழுது நான் கேள்விப்பட்டேன். ஹரிஜன ஏழைகள், பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் கிணறு வெட்டிக்கொடுப்பதற்கு 25 சதவிகிதம் தொகை கூடி கட்ட வேண்டியதில்லை என்று ஒரு ஜி. ஏ. போடப்பட்டிருக்கிறது ஆனால் அந்த ஜி. ஏ. ஜனங்களுக்கு தெரியாது. ஹரிஜனங்கள் உற்பட எல்லோரையும் அதிகாரிகள் பணம் கேட்கிறார்கள். குறிப்பாக, தாளவாடியில் இம்மாதிரி கேட்பதாக நான் அறிகிறேன். இந்த உத்தரவுகளை கவர்ன்மென்ட்டார் பொது ஜனங்களுக்கு நல்ல முறையிலே தெரியப்படுத்தவேண்டும். கிணறு வெட்டும் விஷயமாக முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது Contract-க்கு கொடுக்கின்றன “லிஸ்டம்”. ரூ. 2,000-க்கு கிணறு வெட்டுவதற்கு கண்டிராக்டர்கள் வரமுடியாது என்று சொல்லுகிறார்கள். இதையெல்லாம் யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். சிக்கல்கள் நீக்கப்படவேண்டிய முறையிலே கவனித்து செய்யவேண்டிய காரியங்களை துரிதமாகச் செய்வதற்கு கவர்ன்மென்ட்டார் முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வீடுகள் கட்டும் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அது பல வித ரகங்களிலே இருக்கின்றன. எத்தனையோ விதங்களில் வீடு கட்டும் திட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. சமுதாய நலத் திட்டப் பிரதேசங்

17th March 1958] [Sri P. G. Manickam]

களில் மக்கள் முன்னேற்றம் அடைவதற்கு கவர்ன்மென்டார் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். லோயர் பவானி சமுதாய நலத் திட்ட பிரதேசத்தில் நீர்க்கசிவினால் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளை கட்டுவதற்காக கவர்ன்மென்டார் ஏராளமான தொகையை ஒதுக்கினார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகள் கட்டப்பட்டன. இந்த வீடுகளில் நிலைமை இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்பதை கவர்ன்மென்டார் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். அந்த வீடுகள் கட்டப்பட்டு 2, 3 வருஷங்கள் ஆகின்றன. அதற்குள் அனேக வீடுகள் விழுந்துவிட்டன. இன்னும் ஒரு பெரிய காற்று அடித்தால் முக்கால் வாசி வீடுகள் விழுந்துவிடும்படியான நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதற்காக அதிகாரப் பற்று உள்ளவர்களையும், அதிகாரப் பற்றற்றவர்களையும் கொண்ட ஒரு தனிக் கமிட்டி கலெக்டர் தலைமையில் நியமித்து அதை கவனிக்கவேண்டும் என்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராமத்திலுள்ள ஜனங்களுக்கு வைத்திய வசதி மிகவும் அவசியம். இது சம்பந்தமாக கிராமங்களில் கவர்ன்மென்டார் அனேக திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். பிரதம ஆரோக்கிய நிலையங்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வதற்கு கவர்ன்மென்டார் திட்டமிடவேண்டும். சமுதாய நல அபிவிருத்தி பிரதேசங்களில் எல்லா இடங்களிலும் கிராம ஜனங்கள் வைத்திய வசதி பெறுவதற்காக இந்த ஆரோக்கிய நிலையங்களை கூடிய சீக்கிரம் விலத்திக்கேவேண்டும் என்று நான் மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : 'பாயிண்டு ஆப் இன்பர்மேஷன்,' லார். கனம் அங்கத்தினர் பேசிய சமயத்திலே கீழ்பவானிப் பிரதேசத்தில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்ததைப் பற்றி புகார் செய்தார்கள். சர்க்காரால் அதற்கு ஒரு ஆலோசனைக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டு அது நல்ல முறையில் நடந்துவந்து. அந்த சமயத்தில் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னுடன் ரிசர்வ் தொகுதியில் இருந்தார். அவர்கள் அப்பொழுது இது விஷயமாக நேரில் அக்கரை எடுத்துக்கொண்டார்களா? உதாரணமாக கொடிவேரியில் ஹரிஜனங்களுக்காக கட்டப்பட்ட வீடுகளை வடநாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் பார்த்துவிட்டு மிகவும் சந்தோஷப்பட்டு பாராட்டியிருக்கிறார்கள். சமுதாய நலத்திட்டத்தின்கீழ் வீடு கட்டும் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்காக சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் அதில் பூரணமாக நேரில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டு அதிகாரிகளுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நடக்குமே ஒழிய, புகார் சொன்னால் மட்டும் வெற்றிகரமாக நடைபெற முடியாது.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : Sir what is the point of information involved in this matter? An hon. Member cannot be allowed to raise a point of information without any information containing in it.

SRI P. G. KARUTHIRUMAN : I can do that கனம் அங்கத்தினர் வீடு கட்டும் திட்டத்தைப் பற்றி புகார் சொல்லியதால், நான் அவர்களுக்கு இன்பர்மேஷன் தெரிவிப்பதற்காகச் சொன்னேன்.

SRI P. G. MANICKAM : நான் இதில் கலந்துகொள்ளவில்லை என்று என்மீது குற்றம் சமத்தினர். இதற்காக நான் மெம்பர் அவர்களை "சாலென்ஜ்" பண்ணுகிறேன். இன்று இதற்காக ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தப்படும். இன்று பவானி தாலுகாவிலே ஒரு கிராமத்திலே எல்லா வீடுகளும் விழுந்துவிட்டன என்று ரிபோர்டு கிடைத்திருக்கிறது. இது கவர்ன்மென்டுக்குத் தெரியும். . . .

[17th March 1958]

*SRI A. R. MARIMUTHU : கனம் தலைவர் அவர்களே,

நான் என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரையிலே கிராமங்கள் தான் நம்முடைய பொருளாதார அபிவிருத்திக்கு அடிப்படை என்பதை உணர்ந்து இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களை எடுத்துச் சர்க்கார் நடத்தி வருவதை யாரும் ஆட்சேபிப்பதற்கு இல்லை. இருந்தாலும் அதில் உள்ள சில குறைபாடுகளை நாம் எடுத்துச் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இன்றைக்கு கிராமங்களிலே இருக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை மிகவும் மேசமமாக இருக்கிறது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட உண்மை. அதிலும் குறிப்பாக நிலம் இல்லாத கூலி வேலை செய்து பிழைக்கும் விவசாயிகளுடைய நிலையோ சொல்லவேண்டிய அவசியமே கிடையாது. ஆகவே, நாம் எந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் கூட, கிராமவாசியினுடைய வருவாய் எவ்வளவு தூரம் உயர்வதற்கு வழிவகை செய்திருக்கிறோம் என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் நம்முடைய தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் அபிவிருத்தியைக் கணக்கிட முடியும். ஆகவே, இன்றைக்கு விவசாய அபிவிருத்தி என்று எடுத்துக்கொண்டோமானால், அந்த விவசாய அபிவிருத்தி செய்வதற்கு என்ன இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அபிவிருத்திக்குக் குந்தகமாக என்ன இருக்கிறது என்பதை கருத்தில் கொண்டு பார்த்தால், இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தை காலத்தோடு செய்வதற்கான பண வசதி, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உர வசதி இவைகளுடையல்லாம் நாம் செய்து கொடுப்பதோடு கூட, நவீன விவசாய முறையை கடைப்பிடிப்பதற்கான விவசாய கருவிகளையும் நாம் கொடுக்கவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆக தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் இடையெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அதிகப்படியான கடன் வசதி காலத்தோடு செய்வதற்கு முயற்சி எடுப்பதோடு கூட, நவீன விவசாய கருவிகள் கிடைப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக ஒரு கிராம சேவக் கிராமத்திற்கு சென்று விவசாய அபிவிருத்திக்காக நவீன முறையைக் கொள்ள வேண்டுமென்று பிரசாரம் செய்யும்போது, அதை வாயாலே சொல்ல முடிகிறதே தவிர, செயல் முறையில் செய்து காண்பிப்பதற்கு அவரிடத்தில் கருவிகள் கிடையாது. ஆகவே கிராமங்களில் நல்ல முறையில் பிரசாரம் செய்வதற்காக நேரடியாக நவீன முறைகளை செயலில் காண்பிப்பதற்காக ஒவ்வொரு கிராம தேவைப்படித் தகுந்தபடி விவசாய உபகரணங்கள் அவர்களுக்கு அளிக்கப்படவேண்டியது மிகவும் அவசியம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தேவையான விவசாய கருவிகளை அந்தந்தக் கிராமத்திலே உற்பத்தி செய்வதற்கான வழி வகை செய்யவேண்டும் அப்பொழுதுதான் அந்தக் கிராம மக்களுக்கு வேலை வசதி கிடைக்கும் கிராமத்திலுள்ள தொழிலாளிகளுக்கு உபகரணங்கள் செய்வதற்கான படிப்பினை பெற முடியும். அந்தக் கிராமத்திற்குத் தேவையான உபகரணங்களும் அந்த கிராமத்திலேயே கிடைக்கும். ஆகவே, அந்தந்தப் பிளாக்குகளில் இம்மாதிரி விவசாய கருவிகளை உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்று, விவசாயிகளின் சுபிட்சமும் முன்னேற்றமும் விவசாயத் தொழிலை அபிவிருத்தி செய்வதைப் பொறுத்து மட்டும் இல்லை. அவர்களடைய சிறு கைத்தொழில்களும் அபிவிருத்தியடைய வேண்டும். சிறு கைத் தொழில்களைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்காருடைய திட்டம் சரியாக நடக்கவில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன். சென்ற ஆண்டு (1957-58-ல்) சிறு கைத்தொழில்களுக்காகவும் கிராமக் கைத்தொழில்களுக்காகவும் 2,15,000 சொச்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் அந்தத் தொகையில் 27,000 ரூபாய் தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து நமக்கு என்ன தெரிகிறது? சிறு கைத்தொழில்களின் அபிவிருத்தி மிக்க குறைவான அளவில் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. கிராமங்களில் பள்ளிக்கூடங்கள் திறப்பது, பாலங்கள் கட்டுவது முதலிய காரியங்களைச் செய்வதால் மட்டும் கிராமங்கள் மிக்க சுபிட்ச நிலையடையும்படி செய்துவிட முடியாது. கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் நல்லாழ்வு

17th March 1958] [Sri A. R. Marimuthu]

பெறவேண்டுமானால், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர வேண்டும். கிராம மக்களுடைய பொருளாதார நிலை உயர வேண்டுமானால், கிராமங்கள் தோறும் சிறு கைத்தொழில்கள் பரவலான முறையில் அபிவிருத்தியடையச் செய்வதற்கு சர்க்கார் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சென்ற ஆண்டு கிராமக் கைத்தொழில்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பெரும் பகுதி செலவழிக்கப்படவில்லை. இந்த ஆண்டு கிராமக் கைத்தொழில்களுக்காக ரூ. 21,000 தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிறு கைத்தொழில்களுக்கு அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்றும், கிராமக் கைத்தொழில்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும், அவைகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணத்தை சரிவரச் செலவழிக்க வேண்டுமென்றும், கிராமக் கைத் தொழில்களின் அபிவிருத்திக்கு பூர்ண முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த ஆண்டு கால்நடை அபிவிருத்திக்காகவும் கணிசமான தொகை ஒதுக்கப்படவில்லை. சென்ற ஆண்டு இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையாகிய ரூ. 2,95,000-ல் 98,000 தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறைந்த தொகை தான் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயம் அபிவிருத்தியடைவதற்கும், கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலைமை உயருவதற்கும், கால்நடைகள் அபிவிருத்தியடைய வேண்டியது மிகவும் அவசியம் ஆகவே கால்நடை அபிவிருத்தியிலும் தீவிர கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கிராமங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களில் விவசாயத் தொழிலாளர்களல்லாத கொல்லர்கள், தச்சர்கள் முதலிய தொழிலாளர்களுடைய பொருளாதார நிலையை உயர்த்துவதற்காக, அவர்களுடைய தொழில்களை அபிவிருத்தியடையச் செய்வதன் பொருட்டு, அவர்களுக்கு நவீன ஆயுதங்கள் கொடுப்பதற்கும் பொருளாதார வசதி செய்வதற்கும் திட்டத்தில் வகை செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அமுலில் உள்ள இடங்களில், சர்க்கார் தரிசு நிலங்களும் புறம்போக்கு நிலங்களும் அதிகமாக இருக்கும் பிரதேசங்களில் அவைகள் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்யப்படுவதற்கான ஏற்பாடுகளை சர்க்கார் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால், நாட்டு மக்களிடையே கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்வதற்கு உகந்த மனப்பான்மை வளரும். மேலும், சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், கிராம மக்கள் அவர்களாகவே பாடுபட்டு முன்வரும் மனப்பான்மையை வளர்ப்பதற்கு திட்டத்தில் வழிவகை செய்யவேண்டும். இந்த விஷயங்களையெல்லாம் கருத்திற்கொண்டு சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், கிராமங்களில் கட்டிடங்களைக் கட்டுவது மாதிரித் திட்ட வேலையாக இருக்கக்கூடாது. விவசாயிகளின் பொருளாதார அபிவிருத்திக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றினால்தான் கிராமங்களில் உண்மையான அபிவிருத்தியைக் காணமுடியும். கிராம வைத்திய வசதியைப் பற்றி நாம் கேட்கவோ சொல்லவோ வேண்டியதில்லை. இன்று கிராம மக்களுக்கு ஆங்கில வைத்திய வசதி கிடைப்பது மிகவும் அரிதாக இருக்கிறது. கிராம மக்கள் தங்களுக்கு வைத்தியம் தேவைப்படும்போது, சித்த முறையிலும் நாட்டு வைத்திய முறையிலும் தான் வைத்தியம் செய்து கொள்கிறார்கள். அவர்களை சித்த வைத்தியத்தையும், நாட்டு வைத்தியத்தையும் நம்பித் தான் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. அவைதான் அவர்களுக்கு சலபமாகவும் குறைந்த செலவிலும் பெறக்கூடியவையாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த வைத்தியங்களில் உபயோகிக்கப்படும் வேர்களையும் மூலிகைகளையும் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் செய்யவேண்டும். இவைகளை உற்பத்தி செய்வது சம்பந்த

[Sri A. R. Marimuthu] [17th March 1958]

மான அதிகாரங்களை ஒவ்வொரு பிளாக் அதிகாரியிடமும் ஒப்படைக்கலாம். இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* **SRI A. E. CHANDRASEKARA NAYAGAR :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் ராஜ்யத்தில் இந்தத் திட்டங்கள் ஓரளவு பலன் கொடுத்திருந்தபோதிலும், நாம் எதிர்பார்த்த அளவு இவை பலனளிக்கவில்லை என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்களுக்கெல்லாம் பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. சில திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைச் செலவு செய்வதில் சர்க்கார் நிதானமாக இருந்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக சில திட்டங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுவதையும் சர்க்கார் செலவழிக்காமல் இருந்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் எல்லாப் பணத்தையும் ஏன் தக்க முறையில் செலவு செய்யமுடியவில்லை என்று பார்த்து ஆண்டு தோறும் ஒதுக்கப்படும் எல்லாப் பணத்தையும் தக்க முறையில் செலவழிவழித்து திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்கவேண்டும்.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முக்கியமாக ஜில்லாவை அடிப்படையான ரீதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. திட்டம் தயாரிக்கப்படும்போது ஆங்கா காங்ளன் இயற்கை வசதிகளும், பல திட்டங்களுக்கான வாய்ப்புகளும் ஆராயப்பட்டு மக்களிடமிருந்து கேட்டறியப்படவில்லை. அதிகாரிகளுடைய யோசனைகளின் பேரில் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. இவை மக்களுடைய நலனுக்காக, மக்களுடைய ஒத்துழைப்புடன் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய திட்டங்கள். ஆகவே, இந்தத் திட்டங்களுக்கு மக்களுடைய யோசனைகளும், ஒத்துழைப்பும் பெறப்பட வேண்டும். திட்டங்களுக்கு நல்ல விளம்பரம் கொடுத்தால், மக்கள் அவைகளில் அக்கறை கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும், திட்டச் செலவிற்காக பணம் தேடுவதில் காட்டும் அக்கறையைவிட அதிகமான அக்கறையை ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை ஸ்ராவும் தக்க முறையில் செலவிடுவதில் காட்டவேண்டும் என்றும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது, சாதாரணமாக, ஒரு அபிவிருத்தி வட்டாரத்தில் அபிவிருத்தி வேலைகள் எவ்வாறு நடக்கின்றன என்று பார்ப்போம். முதலில், வட்டாரத்தை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் எடுத்துக்கொள்வதற்கு சர்க்காரிடமிருந்து ஒரு நாள் முன்னதாக உத்தரவு வருகிறது. உத்தரவு வந்த பிறகு அதிகாரிகள் அந்த வட்டாரத்திற்கு வருவதற்கு 3-4 மாதங்கள் ஆகின்றன. அந்தப் பெரிய அதிகாரிகள் வந்த பிறகு எல்லா சிப்பந்திகளும் வருவதற்கு மேலும் மூன்று மாதங்கள் ஆகின்றன. ஆகவே அதிகாரிகளும் சிப்பந்திகளும் வருவதற்கே 6 மாதங்கள் ஆகிவிடுகின்றன. அவர்கள் எல்லோரும் வந்த பிறகு அந்தப் பிரதேசம் “ஸர்வே” செய்யப் படுவதற்கு 6 மாதங்கள் ஆகின்றன. ஸர்வே செய்யப்பட்ட பிறகு தான் திட்ட வேலைகள் ஆரம்பமாகின்றன. ஆகையால் அந்த வட்டாரம் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்படுவதற்கு சர்க்கார் உத்தரவு வந்து ஒரு வருஷம் ஆன பிறகு தான், திட்ட வேலைகள் ஆரம்பமாகின்றன.

மேலும், அபிவிருத்தித் திட்டப் பகுதிகளில், ஜில்லா ரீதியிலோ, பனாக் ரீதியிலோ நடக்கும் கூட்டங்கள் சம்பிரதாயமான முறையில் தான் நடக்கின்றன. திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனோ, மக்களுக்கு சேவை செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடனோ அக கூட்டங்கள் நடப்பதில்லை. கூட்டங்களை எந்த முறையில் நடத்த வேண்டும் என்பது பற்றி எந்த விதிகளும் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அந்த விதிகள் இல்லாததால் அக கூட்டங்களை சரியாக நடத்தவில்லை என்று நம்புகிறேன். அந்தக் கூட்டங்களில், அதிகாரிகள் தங்கள் ரிப்போர்ட்டுகளை வாசிக்கிறார்கள். நாங்கள் வாய்மொழியாகச்

17th March 1958] [Sri A. E. Chandrasekara Nayagar]

சொல்லும் விஷயங்களை குறித்துக் கொள்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். அதற்கு மேல் எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை. அந்தக் கூட்டங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அவைகளை எவ்வாறு நடத்தவேண்டும் என்பது குறித்து விதிகள் வகுக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் நன்றாக நடக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். சாதாரணமாக அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளில் கிராமங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டும். எந்த வேலையும் கிராம ரீதியில் செய்யப்படவேண்டும். இப்போது இத்திட்டங்களினால் என்ன பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை கிராம மக்கள் உணரவில்லை. கிராமங்களில் வீடு கட்டும் திட்டங்களையும், சுகாதாரத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றவேண்டும். திட்டங்களை எவ்வளவு திறமையாக வகுத்து நிறைவேற்றுவது என்பது குறித்து மத்திய சர்க்கார் அவ்வப்போது அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் அளவு அக்கறை நாம் எடுத்துக்கொள்வதில்லை. நாம் அதே அளவு அக்கறை காட்டி கிராம அடிப்படையிலும், ஜில்லா அடிப்படையிலும் ராஜ்ய அடிப்படையிலும் இத்திட்டங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப் பட்ட படி செய்யவேண்டும். இப்போது நம் ராஜ்யத்தில், சாதாரணமாக, எங்கள் ஜில்லாவைப் போன்ற ஜில்லாக்களில் உள்ள கிராமங்களில் குச்ச வீடுகளும் சுகாதார வசதியுடனான வீடுகளும் தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களில் சுகாதார வசதியுடன் கூடிய நல்ல வீடுகளை கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். ஒரு கிராம திட்ட போர்டையாவது அமைத்து கிராமத்தின் அமைப்பும் கிராமங்களில் சுகாதார வசதி உள்ள வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான திட்டத்தை வகுத்து நிறைவேற்ற வேண்டும். கிராமங்களில் மூங்கில் கழிகள், பனை ஒலைகள் முதலியவைகளை உபயோகித்து நல்ல வீடுகளைக் கட்ட முடியும். இப்படி கிராமாந்திர வீடுகளை கட்டும் திட்டத்தை சுகாதாரத் துறையிலும் நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள நிபுணத்துவம் வாய்ந்த ஒரு திட்டத்தை தயாரிக்க வேண்டும். இவைகளுக்கெல்லாம் நல்ல நிபுணர்கள், மற்றும் சட்டசபையிலே உள்ளவர்கள் ஆகியவர்களைக்கொண்ட கமிட்டிகள் அமைத்து, கிராமாந்திர வீடு கட்டும் திட்டத்தை ஊக்குவிக்கவேண்டும். கிராமங்கள் தோறும் மற்ற ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் உள்ள சுகாதாரத் திட்டத்தில் எல்லாம்கூட நாம் அக்கறை கொள்ளவில்லை. இதற்காக 126 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியும், 31 லட்ச ரூபாய் தான் செலவு செய்திருக்கிறோம். கிராமங்கள் தோறும் ஒரு பெரிய அடிப்படையான விஷயம் என்பதைக் கருதி ஒரு கிராம சுகாதாரத் திட்டத்தை வகுத்து கிராமாந்திரங்களில் அமுலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

12-10
p.m.

எல்லாத் திட்டங்களையும் விட கல்வி முன்னேற்றம் மிக அவசியமானது. “மாஸ் எடுகேஷன்” என்ற முறையில் நாட்டு மக்கள் எல்லோரையும் கல்வியில் முன்னேற்றும் அடையச் செய்யவேண்டும். கல்வி முன்னேற்றம் ஏற்பட்டால்தான் மற்ற துறைகளிலும் முன்னேற்றம் அடைய முடியும் என்பதை உணர்ந்து அதற்காக அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

குறிப்பாக, சோஷல் எடுகேஷன் ஆபீசர்களாக இருப்பவர்கள் இந்த முறையில் ஜனங்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைப் பெற முடியும் என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, அந்த வேலைகளைச் செய்ய ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அவர்கள் உற்பத்தி செய்யும் தானியத்தை நல்ல முறையில் பக்குவப்படுத்தி, சேமித்து வைக்க இந்தத் திட்டத்தில் வகை செய்யவேண்டும். உற்பத்தி செய்யும் தானியத்தைச் சேமித்து வைக்கவோ, பக்குவப்படுத்தவோ வசதி இல்லை. அவைகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

[Sri A. E. Chandrasekara Nayagar] [17th March 1958]

கிராமச் சிறு தொழில்களாகிய தச்சத் தொழில், கொலுத்துத் தொழில் முதலியவைகளை வளர்த்து, அந்தந்த கிராமத்தின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, அந்தப் பிளாக்கிலுள்ள ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கட்டாயமாக இதை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று ஒரு முறையை நாம் செய்யவேண்டும். சிறு தொழில்கள் எல்லாவற்றிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தாமல் இருப்பதோடு, அதில் செலவழிக்கக்கூடிய தொகையும் மிகக் குறைவாக இருந்து வருகிறது. குறிப்பாக, குடிசைத் தொழில்கள், கதர் அபிவிருத்தி விஷயத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

பல திட்டங்கள் வகுக்கப்பட்டிருந்தும், அதிகாரிகள் மக்களோடு சரிவர ஒத்துழைத்து காரியங்களைச் செய்ய முயன்றும், மற்றும் சில சட்ட திட்டங்கள் எக்கச்சக்கமாக இல்லாமல் (flexible) ஆக இருந்து, நல்ல முறையில் திட்டத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டுமென்று திட்டத்தில் இருந்தாலும், இன்ஜினீயர் டிபார்ட்மென்டானது அதற்கு மிகவும் குறுக்கே இருக்கிறது. ரோடுகள் அமைப்பது, கட்டடங்கள் கட்டுவது முதலிய விஷயங்களில் அளவு எடுப்பது முதலிய எந்த வேலையிலும் அவர்கள் அதிகமாக ஊக்கம் எடுத்துக் கொள்வதில்லை. அம்மாதிரியான காரியங்களில் ஒத்துழைக்கக்கூடிய அளவுக்கு இன்ஜினீயர் இலாகா அதிகாரிகளை அமைத்துக்கொண்டால் நாம் இந்தத் திட்டங்களில் வெற்றி காண முடியும்.

சிறு நீர்ப்பாசன வசதி விஷயமாக, இன்ஜினீயர் இலாகாவானது எஸ்டிமேட் தயாரிப்பதில் மிகப் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கிறது. இம்மாதிரி சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களும் அதிக ஊக்கமும் கவனமும் செலுத்த அந்த இலாகாவை மாற்றியமைத்தால் உணவு உற்பத்தியோ மற்ற காரியங்களோ நல்ல முறையில் நடந்து, அவைகளில் வெற்றி காண முடியும்.

கிராமங்களிலே உள்ள மக்கள் சிறு சேமிப்பு இயக்கத்தில் ஊக்கம் கொள்ளவேண்டுமென்றால், அதற்குச் சரியான திட்டம் இருக்கவேண்டும். ஏனென்றால், கிராமங்களில் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் கீழ் உண்டிகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். அப்படித் தரப்படும் உண்டிகளுக்குரிய துடும் மக்கள் கொடுக்கவேண்டியிருப்பதால், சேமிப்பு விஷயத்தில் நல்ல பலன் ஏற்பட வில்லை. அந்தந்த பிளாக்குகளில் இம்மாதிரி உண்டிகள் இலவசமாக மக்களுக்கு வழங்குவதற்கும், மக்களுக்கு இவ்வியக்கத்தைப் பற்றி அதிகமாக உணர்த்துவதற்கும் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆற்காடு பிளாக்கில் ஒரு லட்சத்து, 31 ஆயிரம் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். ஒரு லட்சத்துக்குள்ளும் 75 ஆயிரத்துக்கு மேலும் ஜனத்தொகை மேற்கொண்டபகுதி தான் ப்ளாக் ஏரியாவாக எடுத்துக்கொள்ளப்படவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. ஒரு லட்சத்து 31 ஆயிரம் ஜனத்தொகையுள்ள ஆற்காடு ப்ளாக்குக்கு, ஒவ்வொரு ப்ளாக்குக்கும் கொடுக்கக்கூடிய அவ்வளவு தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால், பக்கத்தில் வாலாஜா பிரிக்காவானது 45 ஆயிரம் ஜனத்தொகை கொண்ட பிரிக்காவாக இருக்கிறது. அது எல்லாத் துறையிலும் பிற்போக்கான பிரிக்காவாக இருப்பதால், அதையும் இதோடுவேறு பிளாக் செய்து விட்டால் இந்தப் ப்ளாக்கில் செய்யும் காரியத்திற்கு பக்கத்தில் இடைஞ்சல் இல்லாமல் நல்ல முறையில் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இம்மாதிரி முறைகளில் நம் சர்க்கார் அதிக அக்கறை காட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய சிறுநரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

12-25
p.m.

SRIMATHI KOLANTHAI AMMAL: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் செலவழிக்கப் போகிற மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லலாம் என்று நான் கருதுகிறேன்.

17th March 1958] [Srimathi Kolanthai Ammal]

முதன் முதலாக தேர்தல் முடிந்தவுடனே என்னுடைய தொகுதியானது, கடந்த அக்டோபர் மாதம் 2-ந்தேதி ப்ளாக் எரியாவிலே சேர்க்கப் பட்டதற்காக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த முறையிலே பல்ஸ்டீம் தாலூகாவிலே, தாலூகா முழுவதும் ப்ளாக் எரியாவாகி, அந்த மக்களுடைய ஒரு சிறந்த முயற்சியினால் ஓரளவு நல்ல வேலைகளைச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நாங்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அப்படி கிராம மக்களுடைய சிறந்த ஒத்துழைப்பு இருந்தால் தான் இந்தக் கிராம நல அபிவிருத்தித் திட்டம் பயன் அளிக்கும் என்பதற்குப் பல எடுத்துக்காட்டுக்கள் எங்கள் கிராமத்தில் காணலாம். அப்படிப்பட்ட முறையிலே கடந்த அக்டோபர் மாதம் 2-ந்தேதி தான் ப்ளாக் ஆக பிரிக்கப்பட்ட எங்கள் தொகுதியிலே சில வேலைகள் முடிந்துவிட்டன. ஆனால், சென்ற ஆண்டிலே லோகல் டெவலப்மெண்ட் ஓர்க்கிலே நம்முடைய சூலூர் கிராமம் மட்டும் லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் பணம் வாங்கியிருக்கிறது என்பதற்காக இப்பொழுது ப்ளாக் டெவலப்மெண்டு என்ற முறையிலே வந்துகூட பணம் கொடுப்பதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம், “நீங்கள் அதிகப்படியான பணம் வாங்கிவிட்டீர்கள்; ஆகவே உங்களுக்குப் பணம் கொடுக்க முடியாது” என்று மறுக்கிறார்கள். மக்கள் முன் வந்து பணம் வாங்கி திட்டங்களை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்றால், “முயற்சி இல்லை” என்று சொல்கிறார்கள். மக்கள் முன் வந்து, பணம் அதிகமாக வாங்கி வேலையை முடித்து விட்டவர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவழித்து விட்டீர்கள்; ஆகவே, உங்களுக்குப் பணம் இல்லை” என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், என்னுடைய தொகுதி மக்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், “நாங்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு அதிக முயற்சியுடன் இருக்கிறோமோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு எங்களுக்கு நிறைய பணம் பெற்றுக்கொடுக்கவேண்டியது உங்கள் கடமை” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே நாங்கள் ஒரு சில திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். அந்த திட்டத்திலே ஒரு சோப் தொழிற்சாலையும், தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலையும் இன்னொரு இடத்தில்—சூலூர் என்னும் பெரிய இடத்தில்—அட்டுரோமத்திலிருந்து கம்பளி நெய்யும் தொழிற்சாலையும் இருக்கின்றன. பத்தாயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக இருந்தால் கோயமுத்தூரில் வேலையை முடித்துக் கொள்ளலாம். அதிகப்படியாக இருந்தால், சென்னைக்கு வந்து வேலையை முடிக்கவேண்டியிருப்பதால், நீங்கள் தயவு செய்து பொதுமக்கள் ஒத்துழைக்கும்படியான எங்கள் எரியாக்கள் போன்ற பல இடங்களில் நிறைய பணம் கொடுக்கும்படியாக உங்களை நான் மிகப்பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய மக்களுக்காக இருக்கக்கூடிய ஒரு சில செளகரியங்களை நல்ல முறையிலே பரிசீலனை செய்து அமைக்கவேண்டும் என்பதை உங்களிடத்தில் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய பகுதியில் ஏராளமான மில் இருப்பதால் மில்லில் பணத்தைப் போட்டால் ஏழரை சத விகிதம் ஒரு ஆண்டுக்குக் கிடைக்கிறது. ஆயிரம், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் வைத்திருக்கும் சாதாரண மக்கள் மில்லில் பணத்தைப் போட்டு சலபமாக வட்டியைப் பெற்று இன்பமாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால், ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடன் கிடைக்கவேண்டும் என்றால், நம்முடைய அரசாங்கம், பத்தாயிரம் ரூபாய் செய்திருந்தால், 1,500, 2,000 ரூபாய் தான் கொடுக்கிறார்கள். அந்த முறையிலே விவசாயிகள் மறுபடியும் ஆயிரம், இரண்டாயிரம் ரூபாய் தேவை என்றால் (கீழ்த்தர விவசாயிகளுக்கு) நடுத்தர விவசாயிகளைப் பற்றிக்கூட நான் கவலை கொள்ளவில்லை. இது போன்ற மில் எரியாக்களிலே அதிகமான பணங்களை கொடுக்கவேண்டும் என்பதற்காகவும், அதுவும் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் கடன் உதவிகளை காலா காலத்தில் கொடுத்து விடவேண்டும் என்பதற்காகவும் நம்முடைய ப்ளாக் எரியாக்களிலே இம்மாதிரியான திட்டங்களில் ஓரளவு தனிப்பட்ட சலுகைகளைக் காட்டவேண்டும் என்று ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறேன். மில்லில் பணம் போட்டால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும்

[Srimathi Kolanthai Ammal] [17th March 1958]

என்று மில் முதலாளிகளிடத்தில் இருக்கும் நம்பிக்கை கீழ்த்தர விவசாயிகளுக்கு பொது மக்களிடத்தில் இருக்கவில்லை. ஆகவே, சர்க்கார் தான் பொறுப்பாக இருந்து, அதற்கு என்று ஒரு தனிப்பட்ட தொகையை ஒதுக்க வேண்டும். கீழ்த்தர விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நல்ல முறையில் கடன் கிடைக்கும்படியான சலுகையைச் செய்யவேண்டுமென்று இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

எனது தொகுதியிலே பாக்கியாக இருக்கும் சாமக்குளம் பகுதியை இந்த ஆண்டு எப்ரல் மாதம் நீங்கள் பிரிக்கப்போகும் பளாக் எரியாவில் ஒன்றாகச் சேர்க்கவேண்டுமென்று நான் இந்த இடத்தில் ஞாபகப்படுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏனென்று கேட்டால் பளாக் எரியாவானதால் தான் நல்ல வேலை நடக்கிறது. பொது மக்களோடு நல்ல தொடர்பு கொண்டு, அவர்களுக்குத் திருப்திகரமாக நடக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் அங்கே உள்ளார்கள். ஆகவே நல்ல சலுகை கொடுக்க வேண்டுமென்பதை ஞாபகப்படுத்துகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான சலுகை அங்கே மறுக்கப்படுகிறது. அம்பர் சர்க்காக்களை மில் எரியாவில் கொடுப்பதற்குத் தயங்குகிறார்கள். கால தாமதமாக்குகிறார்கள். மில்லில் வேலைக்குப் போகிறவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு. எல்லோருக்கும் மில்லில் வேலை கிடைப்பது இல்லை. ஒரு வருஷத்திற்கு பத்து பதிமூன்று பேருக்கு மேல் மில்லில் சேர்க்க முடிவதில்லை. அதவே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அம்பர் சர்க்காவை அதிகமாக வைக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினாலும் பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் இல்லை என்ற காரணத்தினால் நம் அரசாங்கத்திலிருந்து அனுமதி கொடுப்பது மிகவும் தாமதமாகிறது. யார் யார் அதிகம் விரும்பிக் கேட்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அவசியம் அம்பர் சர்க்கா வைப்பதற்கு வசதியும், சலுகையும் உண்டாயாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சில விவசாயிகள் புகையிலை வரியினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்ந்தவர்கள் வரியினால் அதை விட்டு விட்டு வேறு வகையில் வருமானத்தைத் தேடிக்கொள்ள விரும்புகிறார்கள். நான் ஒன்றற்கு 1½ ரூபாய் வருமானம் உடையவர்கள் இருக்கலாம். உணவுக்கு வகை இருந்தாலும் உடைக்கு வீட்டில் உள்ள பெண்கள் அம்பர் சர்க்காவினால் வசதி பண்ணிக்கொள்ளமுடியும் என்கிற நம்பிக்கையில் எங்கள் பிராந்தியத்தில் உள்ளவர்கள் விரும்பி அம்பர் சர்க்காவைக் கேட்கும்போது அவசியம் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சூலூர் தொகுதி மண் அரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்படுகிற நிலங்களில் இருந்து எதனால் எப்படி நன்மை உண்டாகிறது என்பதை அவ்வப்போது கண்டு பிடிக்கவேண்டும் என்பதையும் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேல் எங்களுக்கு போளிட் மெஷின் தொழில் இலாகாவினால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது என் தொகுதியில் வேலை செய்கிறது. பாறைகளில் ஆழமான கிணறுகளை வெட்டுபவர்களுக்கு அது பயன்பட்டு வருகிறது. இந்தச் சமயத்தில் இன்னொரு தொகுதியையும் அதோடு இணைத்து அங்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதாகச் செய்து விடாமல் எங்களுடைய தேவையை முதலில் பூர்த்தி செய்து பிற்பாடு அந்த மெஷின் அங்கிருந்து அனுப்பப்படவேண்டும் என்பதாக உத்தரவிடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு கிராமப்புறங்களில் தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு 50 சதவிகிதம் கொடுக்கப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். நூற்பு நூற்றுக்கு 75 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நூற்றுக்கு நூறு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிற இடங்களும் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்றன. பஞ்சப் பிரதேசம் என்றும், வறுமை நிலையைக் கருதிக் கொடுப்பதாகவும் இரண்டு லட்சம் அளவுக்கு சில பகுதியில் நூற்றுக்கு நூறு கொடுத்திருப்பதற்காக நான் நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன். ஆனாலும் இன்றைக்கு நூற்றுக்கு 50 தான் கொடுக்க முடியும்

17th March 1958] [Srimathi Kolanthai Ammal]

என்று சொல்லாமல் நூற்றுக்கு 75-வது முன்போல கொடுப்பார்களேயானால் அங்குள்ள மக்கள் மிகவும் உற்சாகத்துடன் அவற்றில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராம நல அபிவிருத்தியே, நாட்டு நல அபிவிருத்தி என்கிற முறையில் சர்க்கார் இத்துறையில் அதிக கவனம் செலுத்தி எந்தப் பகுதி மக்கள் அதிக உற்சாகத்துடன் வேலை செய்ய முன் வருகிறார்களோ அவர்களுக்கு அதிக உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI P. S. SANTHANAM : தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் தேசிய வளர்ச்சித் திட்ட மானியக் கோரிக்கையின் கீழ் சில நல்ல திட்டத்தை ஆதரித்தும், குறைப்பாடுள்ள சில திட்டங்களை உடனடியாகத் திருத்தி அமைத்து அதனால் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படும் வகையில் செய்யவேண்டும் என்பதாகவும் நான் சில வார்த்தைகள் சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படை நோக்கமானது கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏழை எளிய மக்களுக்குப் பயன் தரக்கூடியவையாக இருக்க வேண்டும் என்பது தான் அடிப்படையான கொள்கை. இவ்விஷயத்தில் சர்க்காருடைய நோக்கம் திட்டவாட்டமாக இருந்தும், இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளுடைய மனப்பான்மையினால் ஏழை எளிய மக்களுடைய நன்மை கிடைக்கமல் போகிறது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திருவண்ணாமலை தாலுகாவில் ஏழை எளிய ஆதித்திராவிட விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுப்பது, விதை கொடுப்பது, அவர்களுக்கு வேண்டிய நேற்று வாரம் கொடுப்பது முதலியவற்றில் பல குறைப்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. இத்துறையில் சர்க்காருடைய நோக்கம் நம் எல்லோராலும் வரவேற்கவேண்டியதாக இருந்தும் இதனால் ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு எவ்விதப்பயனும் ஏற்படாத வகையில் இதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆண்டவன் ஏழை எளிய ஆதித்திராவிட மக்களை விவசாயம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காகவே படைத்தான் போலிருக்கிறது. விவசாயியாகப் படைத்த பரபரமே என்று சொன்னாலும் அவர்களுடைய நிலைமை எவ்வாறு இருக்கிறது? இன்றைய தினம் உண்மை விவசாயிகளாக இருக்கக்கூடிய ஆதித்திராவிட மக்கள் எட்டளவில் விவசாயிகளாக ஆகவில்லை. மணிலா மார்க்கெட்டுக்கு வோட்டுப்போடவேண்டும் என்பதற்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட வோட்டர் லிஸ்டில் ஆதித்திராவிட மக்களில் நூற்றுக்கு 5 பேர்கள் கூட இல்லை. அடிமையை நம்பி ஆண்டை வாழ்கிறான். ஆதித்திராவிட மக்களை நம்பி இன்றைக்கு நம் நாட்டு விவசாயம் வாழ்கிறது. அரிச்சந்திரன் காலத்தில் இருந்து பார்த்தால் தெரியும். ஆனால் ஆதித்திராவிட விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுப்பது இல்லை. விதை கொடுப்பது இல்லை. அவன் உழுதுபயிரிடுகிற நிலத்தின் சொந்தக்காரராகிய ரெட்டியாரோ, முதலியாரோ பட்டா நம்பர் பெயரில் வாங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார். இந்த நிலைமையை சீர்த்திருத்தி உண்மையிலேயே நிலத்தில் பாடுபடுகிற ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு நேரிடையாக விதை, உரம் முதலியன கொடுக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும்.

மேலும் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் ஹரிஜனங்களுக்குப் பாதை போட்டுக்கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சாதி இந்துக்கள் வாழக்கூடிய பகுதியில் உடனடியாக இம்மாதிரியாகச் சொல்லி மெயின் ரோடோடு சம்மந்தப்படுத்துகிற பாதைகள் போட்டுக் கொடுக்கப்படுகின்றனவே தவிர, ஆதித்திராவிட மக்கள் வாழக்கூடிய பகுதியை மெயின் ரோடோடு சம்மந்தப்படுத்தி உடனடியாகப் பாதை போட்டுக்கொடுப்பதே இல்லை.

மேலும் ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன். பாராட்டேறேன். ஆனால் உண்மையில் அந்த வீடுகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்த்தால் தெரியும். சுகாதாரத்தைப்பற்றிப் பேசுகின்ற சர்க்கார் பணக்காரர்கள் வீட்டில் கட்டப்படுகிற கக்கூஸ்களைவிடக் கேவலமான முறையில் சுகாதார வசதி எதுவும் இன்றியுள்ள வீடுகளைக் கட்டித் தருகிறார்கள்.

[Sri P. S. Santhanam] [17th March 1958]

12-30
p.m.

வீடுகள் கட்ட பச்சை மூங்கில் கொடுக்கப்படுகிறதனால், அவை காய்ந்து சுருங்கும்போது வீடு கோணலாகப் போகிறது. நான் சொல்வது தவறு என்றால் சொல்லட்டும். வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் உள்ள காலனியைப் போய் பார்க்கட்டும். சர்க்காரானது, ஏழை எளிய மக்களுக்கு நல்லது செய்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது, அவைகள் நல்ல முறையில் செய்யப்படுகிறதா என்று தேரில் சென்று பார்க்கவேண்டும். உண்மையிலேயே சர்க்காரின் திட்டம் நன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் உள்ள வசதிகள் விவசாயிகளுக்குப் போய் சேரும்போது அவர்கள் இலவு காத்த கிளி போல்தான் இருக்கிறார்கள். காரணம் என்ன என்று கேட்டால் விவசாயிகளுக்கு கொடுக்கப்படும் வசதிகள் அவர்களுக்கு காலாகாலத்தில் சென்று கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் உதவி வரும் வரும் என்று எதிர்பார்த்து கடைசியில் அது வராமல் அவர்கள் ஏக்கம் அடைகிறார்கள். உதாரணமாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பகல் உணவிற்காக சர்க்காரில் இருந்து நாலரை லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் சிப்பந்திகள் ஒரு லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்துவிட்டு மீதி மூன்றரை லட்சம் ரூபாயை திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். அங்குள்ள பாமர மக்கள், ஏழைஎளிய மக்களுக்கு வயிறுரப் புடைத்து விட்டு மீதிப் பணத்தையா அனுப்பிவிட்டார்கள்? கேட்டால் பதில் இல்லை. ஹரிஜன வெல்பேர் ஆபீசரைக் கேட்டால், அது பற்றி பதில் கிடையாது. எங்கள் பிரதேசம் காரும், மேடுமான பிரதேசம். எல்லாவிடத்திலும் உள்ளவர்களுக்கு பகல் உணவு அளித்தது போகலா இவ்வளவு மீதம் வந்தது என்று கேட்டால் அந்த அதி காரிகளிடம் இருந்து ஒரு வித திருப்பி மீதம் கிடைப்பதில்லை. அடுத்தபடியாக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் விவசாயிகளுக்கு பொறுக்கு விதை கொடுக்கிறார்கள். “பருவத்தில் பயிர் செய்” என்று பெரியவர்கள் சொல்வது போல், காலாகாலத்தில் பயிர் செய்வதற்கு காலாகாலத்தில் உரமோ, பொறுக்கு விதைகளோ கிடைப்பதில்லை. டெவலப்மென்ட் அதிகாரிகளைக் கண்டு நான் இந்தக் கிராமத்தில் வாரத்திற்குப் பயிர் செய்கிறேன், எனக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு வேண்டிய விதை கொடுங்கள் என்று கேட்டால், நிலம் படைத்தவரிடமிருந்து கையெழுத்து வாங்கி வா என்று சொல்கிறார்கள். உடனே அந்த விவசாயி நிலம் படைத்தவரிடம் சென்று கேட்டால், அவர் சொல்கிறார், நான் நான்கு ஏக்கருக்கு கையெழுத்துப் போட்டு வாங்கிவிட்டேன் என்று. பின் நான் எப்படி உனக்கு கையெழுத்து இட்டுக் கொடுக்க முடியும் என்று சொல்கிறார் நிலம் படைத்தவர். ஆகவே, நான் சொல்வது என்ன வென்றால் யார் யாருக்கு வாரத்திற்கு விடுகிறார்கள் யார்யாருக்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார்கள் என்று ஒரு நகலை கிராம அதிகாரி அந்த டெவலப்மென்ட் ஆபீசருக்கு அனுப்பவேண்டும். அப்படி யார் யார் குத்தகை செய்கிறார்கள், யார் யார் வாரத்திற்கு எடுத்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் பொறுக்கு விதை உரம் போன்றவைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒரு கண்டிப்பான உத்தரவு இட வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒரு கண்டிப்பான உத்தரவு இட வேண்டும். என் றால்தான் ஏழை மக்கள், ஏழை விவசாயிகள், பாட்டாளி பாமர மக்கள் இத்திட்டத்தினால் பயன் அடைய முடியும். ஆகவே, நான் மீண்டும் சொல்கிறேன், உரம், பொறுக்கு விதைகள் இவைகள் நிலம் படைத்தவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது. விவசாயம் செய்பவனுக்குத்தான் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று ஒரு கட்டளை விதித்தால் விவசாயம் நன்கு அபிவிருத்தி அடைவதோடு விவசாயிகளும் நன்கு பயன் அடைவார்கள் என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். நிற்க. இப்பொழுது அந்த வளர்ச்சித்திட்டத்தின் கீழ் கைத்தொழிலை விருத்தி செய்கிறார்கள். அதை நான் வாழ்த்துகிறேன், வரவேற்கிறேன். இந்த நாட்டில் சிறு கைத்தொழில் பொருகினால், மேல் தாடுகளைவிட இந்நாடு தலைசிறந்து நிற்கும் என்பதற்கு சான்றுகள் பல இருக்கின்றன. நம் நாட்டில் இரும்பு கொட்டிக் கிடைக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். இப்பொழுது செங்கம் தாலுகாவை எடுத்துக்கொள்வோம். இப்பொழுது காஷ்மீரில் இருந்து கம்பளங்கள் வரவழைக்கிறார்கள். எங்கள் வட்டாரத்தில் சந்தைப் புதுப்பாணியம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது.

17th March 1958] [Sri P. S. Santhanam]

மாரியம்மன் கோவில் கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு, உயர்ந்த ரக ஆடுகளை வளர்க்கிறார்கள். அங்கு ஆட்டு ரோமம் அதிகம் கிடைக்கிறது. அந்த ஆட்டு ரோமத்தைக் கொண்டு கம்பளங்கள் செய்து 7, 8 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். சர்க்கார் திட்டமிட்டு அந்த ரோமத்தைக் கொண்டு நல்ல முறையில் கம்பளங்கள் செய்தால் அக்கம்பளம் காஷ்மீர் கம்பளத்தை விடச் சிறந்ததாக இருக்கும். அவற்றை வெளிநாடுகளுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யலாம். அதைக் கண்டு வெளி நாட்டார் புகழ்வார்கள். அது காஷ்மீர் கம்பளத்தை விட சிறந்ததாக இருக்கும். ஆகவே, அக்கிராமங்களுக்குச் சென்று, நல்ல திட்டம் ஒன்று வகுத்து, அந்த ரோமம் கெட்டுப் போகாமல் நவீன முறையில் கம்பளங்கள் செய்யப்படவேண்டும். அங்கு கிடைக்கும் ஆட்டு ரோமத்தை வைத்துக்கொண்டு நாம் கம்பளங்கள், ஸ்டாக்கிள்ஸ், மப்ளோர்ஸ் முதலியவைகள் செய்யலாம். அப்படிச் செய்வதின் மூலம் நம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்திக் கொள்வதோடு கூட, நம் நாட்டில் இருக்கும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டமும் ஓரளவு குறையும். ஆகவே அங்குள்ள மக்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் ஆட்டு வளர்ப்பில் அவர்கள் மிக்க தீவிர பங்கு எடுத்துக் கொள்வார்கள். அப்படி ஒரு திட்டம் அமைத்துக் கொடுப்பார்களேயானால் அத்திட்டத்தை எல்லோரும் புகழ்வார்கள். எந்தக் கட்சியினராலும் அதைப் புகழ்வார்கள். இத்திட்டத்தின் கீழ் இன்னும் சில குறிப்புகள் இருக்கின்றன. அடுத்தபடியாக, கோழி வளர்த்தல், மரச்சாமான்கள் செய்தல், இரும்புத் தொழில் செய்தல் போன்றவையாகும். இரும்புத் தொழில் என்பது ஆசாரிகளுக்கு மாதிரம் தான், அவர்கள் பயன்படுத்தும்படிக்குத்தான் இதை உபயோகிக்கிறார்கள். அதாவது, இரும்பு வேலை செய்கிறவர்களுக்குத் தான் உதவி செய்கிறார்கள். அப்படிச் செய்து கொண்டு போனால் அது குலத்தொழிலாகி விடுகிறது. ஆகவே, யார் யார் இத்தனை வயது முதல் இத்தனை வயது வரையிலும், இத்தொழிலை செய்ய பிரியப்படுகிறார்கள் என்று பார்த்து 500 அல்லது ஆயிரம் ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்களில் இதை எடுத்துக்கொண்டு, ஆறு மாதம் அவர்களுக்கு போதனை அளித்து மாதம் 10 அல்லது 15 ரூபாய் ஸ்காலர்ஷிப் அளித்து அத்தொழிலை வளர்ச்சி அடையச் செய்ய வேண்டும். (மணி அடிக்கப்பட்டது.) ஆகவே, இந்த அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ், போடக்கூடிய பாதைகள், மெயின் ரோடுகளில் இருந்து கிராமங்களுக்கு போகிறது. ஆனால் அந்தப் பாதைகள் கிராமங்களின் அப்புறத்தில் இருக்கும் ஹரிஜன மக்கள் வாழும் இடங்களுக்குப் போவதில்லை. அதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டும். அடுத்தபடியாக, ஹரிஜனங்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் வீடுகள் மெயின் ரோடுகளின் அருகில் கட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, காடு, மேட்டுப் பாங்கான இடங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு அங்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதில்லை. மக்கள் சாதாரணமாக போகிற பாதையில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுத்தால் மக்கள் பிரமிப்பார்களே என்று கருதி, அவ்விடங்களைக் கண்டு மக்கள் பூரிப்பு அடைய வேண்டுமென்று கருதித்தான் வீடுகள் கட்டப்படுகிறதே தவிர, மேடு, காடுகளில் ஹரிஜனங்கள் வாழும் இடங்களிலும் அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்தத் திட்டம் வளர்ச்சி அடைய முடியும் என்று கூறிக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. A. MUTHIAH CHETTIAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே! நம் நாட்டின் இந்த வருட வரவு செலவுத்திட்டத்தை நமது நிதிமந்திரி அவர்கள் நல்ல விதத்தில் கொண்டு வந்ததைப் பற்றி நிதிமந்திரி அவர்களையும், அமைச்சர் குழுவையும் பாராட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நிதிமந்திரி அவர்கள் அவர்களது ஆறு வருட அனுபவத்தைக்கொண்டு, அவர்கள் கூடுமான வரையில் அதிகம் வரி போடாமல் இதோடு விட்டு விட்டதைப் பற்றி அவர்களே ஓரளவு சந்தோஷப்பட்டிருப்பதைக் கண்டு நானும் சந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டு அவர்களைப்பாராட்டுகிறேன். நான் இப்பொழுது பொதுவாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி பேசுவது சரியல்ல. ஆகவே, நான் அதைப்பற்றி ஜாஸ்தி பேச விரும்பவில்லை. நம் நாட்டின் நிதி இலாகாவை, பைனான்ஸ் டிபார்ட்மெண்டை நிதி மந்திரி

[Sri M. A. Muthiah Chettiar] [17th March 1958]

யவர்கள் வெகு திறமையாக நிர்வகித்து வருவதைக் கண்டு நான் அவர்களை பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டம் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் இவைகளைப்பற்றிப் பேசும்போது, இந்த இரண்டு திட்டங்களிலும் பல இடங்களிலும், ஏராளமான மக்களுக்கு நன்மை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. ஏதோ பணம் வேஸ்டாகிறது என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். வேஸ்டு ஆகிறது என்று சொன்னால் டெல்லி முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் எவ்வளவோ பணம் வேஸ்டாகிறது. ஆனால் அவைகளைப் பற்றி யாரும் அதிகமாகப் பேசுவதில்லை. என்னைப் பொறுத்தளவில் நான் கூறுவேன், இந்த இரண்டு திட்டங்களினாலும் கிராம மக்களுக்கு அநேக விதத்தில் பல நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் பொதுவாகத்தான் பேசுகிறேன். இருந்தாலும் இந்தக் காலத்தில் அந்தந்தப் பகுதி அங்கத்தினர்கள் அந்தந்த பகுதியில் உள்ள குறைகளைச் சொல்லி நிவாரணம் தேடவேண்டியிருப்பதால் அப்படி நானும் ஒரு சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற தடவை சட்டசபையில் அங்கத்தினராக இருந்தபோது என்னுடைய தொகுதியாக இருந்த சங்கம்புனரியில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார்கள். இதை என் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நான் மந்திரி அவர்களை பாராட்டி சொன்னது ஒரு புறமிருக்க, அந்த பகுதியில் மூன்று வருடத்தில் செய்யவேண்டிய வேலைகள் இந்த இலாகாவில் ஜூயின்ட் டயரக்டராக இருந்து வரும் வெங்கடாஜலபதி அவர்களுடைய முயற்சியினாலும் ஒன்றரை வருடத்திற்குள் வேலை புராவையும் செய்து முடித்துவிட்டார்கள். ஆகவே இந்தமாதிரியான பிற்போக்கான பகுதிகளில் தான் சீக்கிரமாக வேலைகளை முடிக்க முடிகிறது. ஆகவே இந்த மாதிரி திட்டங்களை போடுவதற்கு பிற்போக்கான பகுதிகளை தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். சில இடங்களில் சில ஆட்களுக்கு வேண்டி செய்து விட்டார்கள் என்று பல பேர்கள் சொல்லுவதை நான் கேட்டிருக்கிறேன். அப்படியொன்றையிலலாமல் இப்போது தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கும் 51 இடங்களையும் பிற்போக்கு பகுதிகளாகப் பார்த்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். ராமனாத புரம், முதுகுளத்தூர் பகுதியில் இந்த திட்டங்கள் மிகவும் அவசியம் என்று நான் இந்த இடங்களில் கலவரம் நடப்பதற்கு முன்னாலேயே சொல்லியிருக்கிறேன். அங்கு முன்னமேயே சுமார் 3 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து ஏதாவது திட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தால் இந்த நிலைமை வந்திருக்காது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது அங்கு இரண்டு கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட்களும், ஆறு தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்களும் போட தீர்மானிக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரிகிறது. அந்த பகுதியிலுள்ள நிலைமை எனக்கு நன்றாக தெரியாது. அந்த பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் சிலருக்கு அங்குள்ள நிலைமைகளைப்பற்றி நன்றாகத் தெரியும். பொதுவாக அந்த பிரதேசத்திற்கு தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் மாத்திரம் போதாது. பின்னால் கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் கொண்டு வரலாம் என்றிருப்பதே விட்டு விட்டு முதுகுளத்தூர் பகுதியில் அதிகமாக கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் திட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டும். அந்த இடங்களில் மூன்று அல்லது நான்கு கோடி ரூபாய் செலவு செய்தால் அது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும். அந்த இடங்கள் எல்லாம் பிற்போக்கான பகுதிகள் என்று நிதி அமைச்சர் அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தெரியாதது ஒன்றுமில்லை. அந்த தொகுதி என்னுடைய தொகுதி இல்லை. அதைப்பற்றி அந்த தொகுதியிலுள்ளவர்கள் சொல்லக்கூடும். இன்னொரு விஷயம் சிங்கம்புனரி பகுதியில் தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டம் பூர்த்தியாகி விட்டதால் இனிமேல் அங்கு கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் திட்டத்தை ஏற்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். வெறும் கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட்கள் வைப்பதில் மாத்திரம் புண்ணியம் ஒன்றுமில்லை. நீர்ப்பாசன வசதிகள் வேண்டியிருக்கின்றன. பெரிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் எல்லாம் அனேகமாக பூர்த்தியாயிருக்கின்றன. இன்னும் பரம்பிக்குள் 36 கோடி ரூபாய் செலவில் நடத்த திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இது தவிர ராஜபாளையம் பக்கத்தில் மேற்கு பக்கமாய் போகிற தண்ணீரை திருப்பி தண்ணீரைக்

17th March 1958] [Sri M. A. Muthiah Chettiar]

கொண்டு வருவதற்கு ஒரு ஸ்கீம் போடப்போவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இது தவிர சிறிய ஸ்கீம்கள், மைனர் இறிகேஷன் என்று சொல்லப்படும்பொழுது கண்மாய் மராமத்து மாதிரம் என்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. பெரிய மராமத்து களும் ஒரு கோடி ரூபாய் இரண்டு கோடி ரூபாய் என்று செலவிடப்படுகிறது. நான் ஆறு வருஷமாக கத்திக்கொண்டிருக்கிறேன். ராமனாதபுரம் ராஜா மந்திரியாக இருந்தபொழுது இதைப்பற்றி சொல்லியிருக்கிறேன். அதாவது திருச்சிராப்பள்ளிக்கும் மதுரைக்கும் இடையில் கொட்டாம்பட்டி பகுதியில், பாளாற்றில் தண்ணீர் கொண்டு வருவதற்காக மேற்கேயுள்ள மலையில் ஒரு அணையை போட்டால் மழை பெய்யும்போது தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதற்கு சுமார் ஒன்றரைக்கோடி ரூபாய் செலவாகும். தண்ணீர் இல்லாமல் தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் அல்லது கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட் திட்டமோ கொண்டு வருவதில் பிரயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. மழை இல்லாததினால் இதுவரை அந்த வேலையைப்பற்றி ஒன்றும் கவனிக்காமல் விடப்பட்டிருந்தது. இப்போது மழை பெய்து விட்டது. இனிமேலாவது அதைப்பற்றி கவனிக்கவேண்டும். இந்த பட்ஜெட்டில் இதை உப்டேக்கவில்லை. அடுத்த பட்ஜெட்டில் அதாவது 59-60-வது பட்ஜெட்டில் உப்டேக்துவதற்காக இப்போதாவது இன்வெஸ்டிகேஷன் நடத்தினால் நல்லதாக இருக்கும். இந்த வருஷத்தில் சுமார் ஒன்று அல்லது ஒன்றரை லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி இன்வெஸ்டிகேஷனாக உடனே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அந்த பகுதியிலுள்ள அங்கத்தினர் அல்ல. பொதுவாக ஒவ்வொரு அங்கத்தினர்களும் தங்கள் தங்கள் தொகுதியைப்பற்றி மாதிரம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு தொகுதியாக இருந்தாலும் இந்த திட்டம் மிகவும் அவசியம் என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, ஆரம்பிக்கப்படவிருக்கும் திட்டங்களை எங்கே எல்லாம் பிற்போக்கு பகுதிகளாக இருக்கிறதோ அந்த இடங்களை கணக்கெடுத்து அந்த இடங்களில் 51 தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களையும், 17 கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட்களையும் ஆரம்பிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். திருவாளர் பகுதிகளில் பிற்போக்கான பிரதேசங்களால் இருக்கிறது. அந்த இடத்தில் எல்லாம் இந்த திட்டங்களை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விஷயம் வரவு செலவு திட்டத்தில் ஹவுலிங் ஸ்கீம் போடப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்திக்கும் திட்டம் போட்டிருக்கிறது. இந்த திட்டங்களை எல்லாம் பிற்போக்கான இடங்களில் போடும் பொழுது அங்குள்ள ஸ்தல அதிகாரிகளையும் கலந்து ஏற்பாடுகளை செய்தால் அதிகமான நன்மை ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே இந்த தடவை ஏற்படுத்தப்படும் 51 தேசிய விஸ்தரிப்பு திட்டங்களையும் 17 கம்யூனிட்டி பிராஜக்ட்களையும் பிற்போக்கான பிரதேசங்களை தேர்ந்தெடுத்து அந்த இடங்களில் இந்த திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, நம்முடைய வரவு செலவு திட்டத்தை பொதுவாக நன்றாக தயாரிப்பதற்கு நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதலை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : நான் அடுத்த அங்கத்தினரை பேசுவதற்கு அழைப்பதற்கு முன்னால், இன்று காலை யில் கூடிய பிலிஸஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் தீர்மானத்தை சபைக்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நாளை போலீஸ் மான்யக் கோரிக்கையும், Capital Outlay on Scheme of State Trading கோரிக்கையும் விவாதத்திற்கு வர இருந்தது. அதை மாற்றி நாளை தினம் நான்கு மணி நேரமும் போலீஸ் மான்ய கோரிக்கையின் மீது விவாதம் நடைபெறும். இதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் சம்மதித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் இரண்டாவது மான்யக் கோரிக்கை நாளைக்கு எடுக்கப்படாமல் மாற்றப்படும். இன்னொரு விஷயம் என்னவென்றால் மந்திரிகள் மான்யக் கோரிக்கையை சபை முன் வைத்து பேசும்பொழுது பிரசங்கம் செய்யவேண்டியது அவசியம் இல்லை. அந்த பிரசங்கம் டைப் செய்து அன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின்

[Mr. Speaker]

[17th March 1958]

போது அதாவது முக்கால் மணி நேரத்திற்கு முன்னால் அங்கத்தினர் களுக்கு கொடுக்கப்படும். அதன் பின்னால் கடைசியில் மந்திரி அவர்கள் அரை மணி நேரம் விவாதத்திற்கு பதில் அளிப்பார். இந்த முடிவை நீதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டார்கள்.

அடுத்த தீர்மானம் என்னவென்றால், நான்கு மணி நேரம் விவாதம் நடைபெறுவதாயிருந்தால் எதிர்க்கட்சி தலைவர்களில் இரண்டு பேருக்கு 15 நிமிட நேரமும் இரண்டு மணி நேரம் விவாதம் நடைபெறுவதாயிருந்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவருக்கு 15 நிமிட நேரமும், ஒரு மணி நேரம் விவாதம் நடைபெறுவதாயிருந்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் ஒருவருக்கு 10 நிமிட நேரமும் பேசுவதற்கு ஒதுக்கப்படவேண்டும் என்பது. மூன்று மணி நேரம் விவாதம் இருந்தால் எப்படி முடிவு செய்யவேண்டும் என்று அந்த கமிட்டியில் கவனிக்கவில்லை என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு ஒரு முடிவை தெரிவிக்கிறேன். மூன்று மணி நேரம் விவாதம் நடைபெறுவதாயிருந்தால் எதிர்க்கட்சித் தலைவர்களில் இரண்டு பேருக்கு 10 நிமிட நேரம் ஒதுக்கலாம். அடுத்ததாக இன்றைய தினம் வெட்டுப் பிரேரணைகளை கொடுத்த எல்லோரும் பிரேரேபிக்கலாம் என்று சொன்னேன். அது தவறு என்று தெரிகிறது. இனிமேல் எதிர்க்கட்சி எல்லாம் சேர்ந்து ஒரு வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்க வேண்டும். எந்த வெட்டுப்பிரேரணையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எனக்கு தெரிவிக்கவேண்டும். இந்த முடிவை எல்லாம் டைப் அடித்து அங்கத்தினர்கள் எல்லோருக்கும் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறேன். எல்லோரும் இதை ஆதரிப்பீர்கள் என்று நம்புகிறேன். அங்கத்தினர்கள் யாருக்காவது வேறு ஏதாவது அபிப்பிராயம் இருந்தால் என்னிடம் வந்து தெரிவிக்கலாம்.

12-50
p.m.

SRI K. P. PALANISWAMI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த கம்யூனிடி டெவலப்மெண்ட் சம்பந்தமாக 2,34,57,300 ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டதானது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால், இந்த சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற திட்டங்கள் நல்ல முறையில் பரவி மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடும், மக்களோடு தொடர்பு இல்லாத இருந்தால் மக்கள் தொடர்பு கொள்ள வேண்டுமென்றும் இந்தத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. முன் பெல்லாம் இந்த மாதிரித் திட்டங்கள் கிராமங்களிலும், மற்ற ஏழைகள் விவசாயிகள் வசிக்கும் இடத்திலும் பரவவில்லை. ஆனால் இன்றைக்கு மக்களிடத்தில் தேசிய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும், மக்கள் முன்னேற வேண்டுமென்றும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பல பேர் கூறுகிறார்கள், இந்தத் திட்டத்தினால் அநேக வீணசெலவுகள் ஏற்படுகிறது என்று. உண்மையாக எந்தத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தினாலும், மக்கள் வீணசெலவு என்றுதான் சொல்வார்கள். வீண செலவு என்று சொல்லாத திட்டமே கிடையாது. இந்தத் திட்டத்தினால் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றால் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத்திட்டத்திலே மக்களிடத்திலேயுள்ள பல காரியங்களை நேரிடையாகச் சென்று தெரிந்து கொள்ள சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. பல இடங்களுக்குச் சென்று விசாரிக்கும் போது ஊழியர்களாக வருபவர்கள் விசாரிக்கக்கூட சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்ற புகார்கள் வருகின்றன. இந்த விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக லோகல் ரோடுகள், கல்வெட்டுக்கள், குடி தண்ணீர் கிணறுகள் முதலிய விஷயங்கள் கவனிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதிலே, முக்கியமாக குடி தண்ணீர் விஷயத்தை எடுத்துக்கொண்டு, எங்கெங்கு குடி தண்ணீர் வசதிகள் இல்லையென்று விசாரித்து, அவர்களுக்கு வேண்டியதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அநேக இடங்களில், அநேக கிராமங்களில் விவசாய மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் கிணறு இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் $\frac{1}{2}$ பாகம் மானியமாகக் கொடுக்கிறார்கள். மற்ற பாதி பாகத்தை பெரது மக்களிடத்தில் வசூல் செய்கிறார்கள். குடி தண்ணீர் வசதி

17th March 1958] [Sri K. P. Palanisami]

மில்லாமல் பல இடங்களில் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த இடங்கள் விஷயத்திலே இந்த பிளாக் டெவலப்மெண்ட் திட்டத்தின் கீழ் முக்கியமாக குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் அரசாங்கத்தில் கலெக்டர் மூலமாக வரவேண்டுமென்கிறார்கள். கலெக்டரைக் கேட்டால் ஹரிஜன வெல்பேர் டிபார்ட்மென்ட் மூலமாக வரவேண்டுமென்கிறார்கள். அங்கே கேட்டால் பிளாக் டெவலப்மெண்ட் மூலமாக வரவேண்டுமென்கிறார்கள். ஆகவே பிளாக் டெவலப்மெண்ட் மூலமாக அந்த வசதிகளை நேராகச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (Deputy Speaker in the chair.) மேலும் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திலே ஆங்காங்கு கல்வி சமூக நிலையங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதனால் அநேக ஏழை மக்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் படிக்க வசதி ஏற்பட்டு, தங்கள் அறிவை வளர்த்துக்கொள்ள நல்ல முறையில் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுவதனால், இந்த விஷயத்தில் போதுமான வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தின் கீழ் ஆங்காங்கு வசிக்கும் ஏழை விவசாயிகளுக்கும், குடியானவர்களுக்கும் மாடு வாங்க பணம் மானியமாகக் கொடுக்கிறார்கள். நல்ல முறையில் சென்ற ஆண்டிலே மாடுகளுக்காகக் கொடுக்கப்பட்ட பணம் மாடுகளை வாங்குவதற்காகப் பிரயோஜனப்படுத்தப்பட்டதா, ஏழைகளாக உள்ளவர்களுக்குப் போய்ச் சேருகிறதா என்று விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். நல்ல முறையில் விசாரித்துக் கொடுக்க ஒரு அட்வைஸரி கமிட்டி ஏற்பாடு செய்து அவர்கள் மூலமாக, அந்தக் கடனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு தகுதியிருக்கிறதா என்று விசாரித்து கொடுக்க ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினால் நல்லதாக இருக்கும்.

மேலும் விவசாயத்தை நோக்கி வாழும் மக்களுக்கு எரு முதலியவைகள் வாங்குவதற்காக பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது சரியான நேரத்தில் போவதில்லை என்று கூறுகிறார்கள். முன்பெல்லாம் 2 நாட்களில் கிடைக்கும். இப்போது ஒரு மாதம், 2 மாதம், 3 மாதம் போனாலும் பணம் கிடைப்பதில்லை என்று விவசாய மக்கள் கூறுகிறார்கள். அந்தந்த இடங்களில் ஒரு அட்வைஸரி கமிட்டியைப் போட்டு அந்தந்த காலங்களில் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்தில் அநேகம் பேர் வேலைவே தேடிக்கொள்ள சந்தர்ப்பம் இருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் கைத் தொழில் பண்ணைகள் போல பல பண்ணைகளும் மற்ற தொழில் வசதிகளும் ஏற்படுவதால் பல பல மக்களுக்கு வேலை தேடிக்கொள்ள வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் அநேக மக்கள், ஹரிஜன மக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் இந்த விஞ்ஞானத்தின் மூலமாக—பம்பு செட்டுகள் வந்த பிறகு—ஆயிரக் கணக்கான மக்கள் வேலை இல்லாமல் கஷ்டப்படுவது எல்லோருக்கும் தெரியும். கூட்டுறவு முறையில் பண்ணைகள் வைத்து, கைத்தொழிற் சாலைகள் ஏற்படுத்தி இவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் வாழ சந்தர்ப்பம் இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆதலால் இந்த தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், சமுதாய நலத் திட்டம் மூலமாக மக்கள் நல்லமுறையில் வாழ சந்தர்ப்பம் அளிப்பதோடு நல்ல தொடர்பு ஏற்படுத்திக்கொள்ள ஒரு சாதனமாக இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர் மேஷன், சட்ட சபையில் கேள்வி கேட்கப்படும் கேள்வித் தாள்களை ஒரு நாளுக்கு முன்பாகக் கொடுக்கிறார்கள். இப்போது மறு நாள் காலையில் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு நாள் முன்பு கேள்விகள் கொடுக்கப்பட்டால் உப கேள்விகள் தயாரித்துக் கொண்டு வருவதற்கு உதவியாக இருக்கும்.

[17th March 1958]

DEPUTY SPEAKER : முதல் நாள் மாலை ஸர்குலேட் பண்ணுகிறார்கள். ஒரு வேளை முடியவில்லையென்றால், மெம்பர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு அனுப்புகிறார்கள் என்பது தெரிந்திருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : அதை இப்போதே கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

DEPUTY SPEAKER : இதை ஸ்பீக்கர் ரூமில் கேட்கலாம். இங்கே இதைப் பற்றி “ரைஸ்” பண்ணவேண்டியதில்லை.

SRI V. SUBBIAH : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சமுதாய நலத்திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டம் என்ற எல்லாத் திட்டங்களும் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே பல பகுதிகளில் நல்ல முறையில் வேலை நடைபெற்று வருகிறது. அதை போற்றாமல் இருக்க முடியாது. இவ்வளவு நல்ல வளர்ச்சியான திட்டங்களின்கீழ் கரிக்குளம் பிளாக்கில் பல நல்ல காரியங்கள் எல்லா கிராமங்களிலும் ரோடு, குடி தண்ணீருக்காக கிணறு, வாசக சாலை போன்ற பல நல்ல திட்டங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. இதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. சமுதாய நலத் திட்டத்தைப் பற்றி நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆரம்ப உரையிலே நம் ராஜ்யத்திலே 2 கோடியே 57 லட்சம் ஜனத்தொகை கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதை ஒரு அளவாக எடுத்துக்கொண்டாலும், அந்த ஜனத்தொகை விதாசாரத்தை வைத்துக்கொண்டாலும் கூட இந்த ராஜ்யத்தின் வரவு செலவுத் திட்டத்தின் மொத்தத் தொகை 62 கோடியாக இருக்கும் போது இந்த மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகை 2 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு ராஜ்ய அமைப்பிலே 62 கோடி ரூபாய் வரவு செலவிலே 2 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் சமுதாய நலத்திட்டத்திற்காகவும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டத்திற்காகவும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகது கடலில் கறைத்த பெருங்காயம் போன்று தான் இருக்க முடியுமே தவிர இன்னும் பல திட்டங்களை அமைக்க இதைவிட அதிகத் தொகை ஒதுக்க வேண்டும், அந்த அளவு ஒதுக்கியிருந்தால் நலமாயிருக்கும். ஆனால், 1957-58-ம் வருஷ வரவு செலவுக் கணக்கையும், 1958-59-ம் வருஷ வரவு செலவுக் கணக்கையும் நாம் பார்க்கும் போது, குறிப்பாக கால்நடைகளுக்கும், விவசாயத்திற்கும் 63 ஆயிரம் ரூபாய் போட்டிருக்கிறது. 135 பளாக்குகள் உள்ள ஒரு பெரிய பரந்த திட்டத்திலே 63 ஆயிரம் ரூபாய் விவசாயிகளுக்கும் கால்நடைக்கும் என்றால் எவ்வளவு விசிதாசாரம் வருகிறது என்பதை கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அதைப் பார்த்து, எவ்வளவு அதனால் கிராமங்கள் நன்மை அடையும் என்பதை அவர்கள் தான் அதற்கு ஓர் முடிவு கட்ட வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, உரத்திற்காக 1957-58-ம் ஆண்டிலே 15 ஆயிரம் ரூபாய் செலவுகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வருஷத்திலே கால்நடை, விவசாயத் துறைகள் விடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நாட்டினுடைய பூசாரம் கெட்டிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தி பொருள்கள் எல்லாம் மேனியாகாத நிலையிலே இந்த நாட்டு பூசாரம் கெட்டிருக்கும்போது உரத்திற்காக இருக்கும் ஒரு பகுதியே 1958-59-ல் விடப்பட்டிருக்கிறதென்றால், அது பரிதாபகமான விஷயம். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையில் வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள் : “ இந்தத் திட்டத்திலே வளர்ச்சி அடையாததற்குக் காரணம் பொருளாதாரம் அல்ல; உத்தியோகஸ்தர்களுடைய தேர்தலைப் பொறுத்திருக்கிறது ” என்று சொன்னார்கள். சென்ற காலங்களில் சமுதாய நலத்திட்டம் நல்ல முறையில் நடந்து வந்தது. இப்பொழுது சமுதாய நலத் திட்டம் அதிகாரிகள், பள்ள

17th March 1958]

[Sri V. Subbiah]

அதிகாரிகள் முதலியவர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே பல தவறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று தான் என் போன்றவர்கள் நினைக்கிறோம். முன்னால் இருந்த பல உத்தியோகஸ்தர்கள் கிராமங்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்றையதினம் பள்ளக்குகள் ஜாஸ்தியாகப் பெருகி, அந்த நிலை மாறி இப்பொழுது ரெவினியூ இலாகாவிலிருந்து கூட மக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அதனால் என்ன நிலைமை வருகிறதென்றால், பள்ளக்குகளில் கூட லஞ்சம் வரும் அளவிலே இன்று கிராமத்திலே பெருகிவிட்டது என்று பரவலாகப் பேசப்படக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்ட அதிகாரிகள், சமுதாய நலத் திட்ட அதிகாரிகள் அம்மாதிரி லஞ்சத்திற்கு ஆளாவதாக இன்று பரவலாக பேசக்கூடிய அளவு இருக்கிறது. இவ்வளவு குறைந்த அளவிலே கொடை ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, அங்கே குறை, பணத்தினால் அல்ல, நிர்வகிக்கக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பொருத்தது என்று சொன்னார்கள்.

விவசாயப்பட்டதாரிகளை, கிராமத்தில் பிறந்தவர்கள், கிராம மக்களுடைய மனப்பான்மையை அறிந்தவர்களை உத்தியோகஸ்தர்களாகப் பார்த்துத் தேர்ந்தெடுத்துப்போட்டால் நல்ல முறையில் இன்றையதினம் வெற்றிகரமாக வர முடியுமே தவிர இப்பொழுது பின்பற்றக்கூடிய ரெவினியூ டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து அல்லது வேறு அரசாங்க உத்தியோகத்திலிருந்து உள்ளவர்களை நீங்கள் பள்ளக் டெவலப்மெண்ட் ஆபீசராகப் போடும் வரையிலும் இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையிலே செயலாற்ற முடியாமல் போய்விடும் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் மனதிலே வைத்துக் கொள்ளும்படி நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

கிராம சேவகர்கள் இன்று ஒரு சங்கடமான நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை முதல் கிரேட் என்றும், இரண்டாவது கிரேட் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். இவ்விரு கிரேடானும் செய்யக்கூடிய வேலை கிராம நலத்திலே ஒன்று தான். இருவருடைய வேலைத் தரமும், வேலையினுடைய பொறுப்பும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், முதல் கிரேடிலே உள்ளவர்களுக்கு 80 ரூபாயும், இரண்டாவது கிரேடிலே உள்ளவர்களுக்கு 45 ரூபாயும் சம்பள விகிதம் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்த்து, இதை நல்ல முறையிலே அவர்களுடைய திறமைக்கும் வேலைக்கும் தகுந்தபடி மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்த நல்ல திட்டத்திலுங்கூட, அவர்கள் செய்கிற வேலையைக் குறைபடச் சொல்வது மனதில் கவலையாக இருந்தாலும், சொல்லக்கூடாது என்று நினைத்தாலும் கூட, இன்றைய நிலையில் சொல்வதில் குறை அல்ல என்று நான் சொல்கிறேன். கிராம அபிவிருத்தித் திட்டங்களிலே பல கிராம ரோடுகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த ரோடுகள் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்னால் வண்டிகள் போகக்கூடிய நிலையில் இருந்தன. இன்றையதினம் ரோடுகள் போடப்பட்ட பிற்பாடு, இரவிலே, மக்கள் தனியாக நடந்து போக லாயக்கற்ற நிலையிலே அவைகள் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஜில்லா போர்டுகள், ஹைவேஸ் இவைகளை எடுத்துக் கொண்டு பராமரிக்கலாம் என்று பார்த்தால், அவர்களிடத்தில் இன்றையதினம் பொருளாதாரம் இல்லாத நிலையில் கிராம ரோடு பாம்பட்டு, சீர்ப் புடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. இதில் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டு, ஹைவேஸிலே கிராம ரோடுகளைச் செப்பனிடும் பொறுப்பை ஒப்படைக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பள்ளக்கிலே இன்றையதினம் பல ஊழல்கள் மலிந்துவிட்டன என்று சொல்லப்பட்டது. இன்றையதினம் நமது அரசாங்கத்தால் பல இலாகாக்களிலே, குறிப்பாக ஹைவேஸ், பி. டி.பி.யூ. டி. போன்ற இலாகாக்கள் லஞ்சத்திலே மிதந்துகொண்டிருக்கின்றன என்று மக்களால் பேசப்படுகிறது.

[Sri V. Subbiah]

[17th March 1958]

கிறது. நம்மிலும் பலர் பேசுகிறோம். அதிலேயிருந்து வரக்கூடிய இன்ஜினீர்களை நம்முடைய பள்ளக்கிலே போடுவதுதான் குறை என்று நாம் சொல்லவேண்டும். இதையெல்லாம் ஓரளவு பார்த்து, அவர்களுடைய சரித்திரத்தையெல்லாம் அறிந்து நேர்மையானவர்களையும், கிராம மனப்பான்மை உள்ளவர்களையும் கிராம மக்களுக்கு ஏதோ சேவை செய்ய வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை உள்ளவர்களையும் பார்த்து நியமிக்க வேண்டும் என்றும் நான் இங்கே கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு பெரிய கஷ்டம் இருக்கிறது. குருவிக்குளம், கோயில்பட்டி ஆகிய இரண்டு பள்ளக்குகளிலும் பல வேலைகள் நடைபெற முடியாத நிலையில் எஸ்டிமேட் தாமதப்பட்டு வருகின்றன. பள்ளக் ஆப்சரைக் கேட்டால் என்ன சொல்கிறார்கள் என்றால், ஒரு கலெக்டருக்குப் பல ஜில்லாக்களிலுள்ள அத்தனை பொறுப்புக்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றும், அதனால், சமுதாய நலத் திட்ட சம்பந்தமான பேப்பர்களை எல்லாம் டூலே செய்கிறார்கள் என்றும், பள்ளக் அதிகாரிகள் அங்கே போய் தங்கினாலும் கூட, இரண்டு தினங்கள் காத்திருக்க வேண்டிய நிலையில் இருப்பதாகவும், சொல்கிறார்கள். இதற்கு ஒரு மாற்று செய்தாக வேண்டும். ஜில்லாவில் சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய அபிவிருத்தித் திட்டம் ஆகியவை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் கவனிப்பதற்கு ஜில்லாக்கலெக்டரின் கீழே ஒரு தனிப்பட்ட இலாகாவாக, பர்ஸனல் அவலிஸ்டென்ட் அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் இயங்கக்கூடிய முறையில் செய்தால், இது சம்பந்தப்பட்ட பேப்பர்கள் எல்லாம் கவனிக்கப்படக்கூடும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-06
p.m.

SRI P. R. SRINIVASA PADAYACHI :

கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். பிரக்கா அபிவிருத்தித் திட்டமும், சமுதாய நலத் திட்டமும், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டமும், ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டமும் சென்னை ராஜ்யம் பூராவும் நன்றாக வேலை செய்திருக்கிறது என்று நான் சொல்வதோடு அதற்கான சில அத்தாட்சிகளையும் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

காடாம்புலியூர் பிரக்கா ரொம்பவும் பிற்போக்காக இருந்த ஒரு பிரக்கா. அது இன்று முன்னேற்றத்திற்கு வந்துவிட்டது என்று சொல்லலாம். அதிலே இரண்டு லட்சம் ரூபாய் செலவில் இப்பொழுது ஒரு கிராஸ்வே (நடைப்பாதை) அமைத்து அங்கு எல்லாவிதமான வண்டிப் போக்கு வரத்துகளும் இப்பொழுது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கஷ்டமான பிரக்காவிலே எரு, தழை முதலியவைகள் போக முடியாத பிரக்கா. அங்கு இப்பொழுது வீட்டு வாசற்படியிலே வந்து அவர்கள் சுகமாக வாழ்ந்துவருகிறார்கள். அதுமாதிரி குறிஞ்சிப் பாடி பிரக்காவிலும் பல திட்டங்கள் அபிவிருத்தி செய்து இப்பொழுது முன்னேற்றம் அடைந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், வெகுவாக கிராமம் கிராமமாகச் சென்று, அரும்பாடுபட்டு திட்டங்களை மிகவும் நிறைவேற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தினால் நமது சென்னை மாகாணத்திலே மக்கள் எல்லோரும் வெகுவாக பயன்பட்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அந்தத் திட்டத்திலே சில குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் குறைப்பாடுகளைச் சிலர் பட்டவர்த்தனமாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், இதே காடாம்புலியூர் பிரக்காவிலே அவர்களுக்கு இன்னும் பத்து வருஷமாக அந்த பிரக்கா அபிவிருத்தியில் எடுக்கப்படும் இன்னும் அவர்களுக்கு அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆனால், அங்கு தான் இந்த மனிதர்கள் மாடுகளாக உபயோகிக்கக்கூடிய நிலையிலே அவர்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒரு கிணற்றில் தண்ணீர் மொள்ள வேண்டுமென்று எரிஸ் மூட்டைக் கட்டுவது போல், ஒரு கிணற்றிலே கயிறுறை கட்டிக்கொண்டு ஒரு பர்ஸன்கு தூரம் வரை அவர்கள் இழுத்துக் கொண்டு போனால் தான் ஒரு குடம் தண்ணீர் மேலே கிடைக்கக்கூடிய

17th March 1958][Sri P. R. Srinivasa Padayachi]

நிலைமையில் இருக்கிறது. ஆனால், ஒரு குடும்ப தண்ணீரை எடுப்பதற்கு மக்கள் எல்லோரும் வெகு கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதுமாதிரி அந்தப் பிரிக்காவிலே காடாம்புலியூர், குறிஞ்சிப்பாடி, கடலூர், ஒ.டி. ஆகிய இந்த மூன்று பிரிக்காவிலும் அதுமாதிரி அல்லல் படுகிறார்கள். அந்தக் கஷ்டங்களை நமது அமைச்சர் அவர்கள் நிவர்த்திப்பார்கள் என்று நான் நினைக்கிறேன். குறிஞ்சிப்பாடி பிரிக்காவிலே மின்சார லைன்கள் இப்பொழுதுதான் சில கிராமங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன. ஆனால், காடாம்புலியூர் பிரிக்காவிலே மின்சார லைன் அந்த வழியாக இன்னும் போகவில்லை. அந்தப் பகுதிக்கும் வேண்டிய மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்து, அவர்களுக்கு தண்ணீர் வசதியையும் செய்துதர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்த கிராமத்திலிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு மின்சார வசதி கொடுத்து, தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் சொன்ன மூன்று பிரிக்காக்களும் மிகவும் பிற்போக்கான நிலையில் இருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிலே பல பகுதிகளில் மின்சார வசதிக்குறைவு இருப்பதினால், அவைகள் ரொம்பவும் பின் தங்கி இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளுக்கு அதிகப் படியாக மின்சாரம் வழங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய கடலூர் (என்.டி.) தொகுதியை அடுத்தாற்போலுள்ள பாண்டிச்சேரி ஒரு தனி பிரிக்கா ஆனபடியால் அளவு உள்ள அந்த தொகுதிக்கு பெருவாரியான பணத்தை அதற்கு ஒதுக்கி, ரோடு வசதி களையும், மற்ற வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். பாண்டிச் சேரிக்குப் போகக் கூடிய சில பாதைகள் நமது இந்தியன் யூனியனிலே இருக்கின்றன. அணைகள் எல்லாம் மண் பாதைகள் ஆகவே இருக்கின்றன. புதுச்சேரியிலுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் நன்றாக இருக்கும்போது, அதில் குறுக்கிடக்கூடிய ரோடுகள் மண் பாதைகளாக இருப்பதனால், சென்னை மாகாணத்தைப் பற்றிக் குறை கூறுகிறார்கள். ஆகவே கடலூர் (என்.டி.) பிரிக்காவையும் “பிரக்கா டெவலப்மென்ட்” திட்டத்தின் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்களையும், கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த டிபார்ட்டிமெண்டிலே பல உத்தியோகஸ்தர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று சில மெம்பர்கள் குறை சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த துறைகளில் உள்ளவர்கள் அந்த அந்த வேலைகளைத்தான் கவனிக்க முடியும். காலநடை வைத்தியர் விவசாயத்தை கவனிக்க முடியுமா? நூல், சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி வேறு வேலைகளை கவனிக்க முடியுமா? எந்தெந்த வேலைக்கு எந்தெந்த உத்தியோகஸ்தர் என்று இருந்தால் தான், அந்த வேலைகளை யெல்லாம் கவனிக்க முடியும். ஆனால், அவர்கள் இன்னும் திறம்பட வேலை செய்ய ஒத்துழைக்க வேண்டும். அதே மாதிரி மெம்பர்களும் பிரக்கா டெவலப்மென்ட் கமிட்டி மீட்டிங்களுக்கு வந்து யோசனைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். இப்பொழுது காடாம்புலியூர் மிகவும் பின்தங்கிய பிரதேசம் ஆக இருக்கிறது. அங்கே பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. தென் ஆற்காடு ஜில்லாவிற்கு போதுமான அளவு மின்சார வசதி இல்லாததனால், தஞ்சை, செங்கல்பட்டு ஜில்லாக்களைப் போல் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கனம் முதலமைச்சர் அவர்களையும், நிதி அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டு இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Sri C. N. ANNADURAI: சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, சமுதாய நலத் திட்டத்திற்கு இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சபையைக் கேட்டு இருப்பதில், ஒதுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லுகின்ற தொகையின் அளவை கொஞ்சம் வெட்ட வேண்டுமென்று இந்தத் தரப்பிலுள்ள நாங்கள் சில காரணங்களைக் காட்டி விளக்கிக்

[Sri C. N. Annadurai] [17th March 1958]

கொண்டு வருகிறோம். இந்த சமுதாய நலத் திட்டத்தை தத்துவ ரீதியிலே ஆராய்ந்து பார்ப்பது என்பது ஒன்று. நடைமுறையில் என்ன பலன் களைத் தந்திருக்கிறது என்று ஆராய்வது மற்றொன்று. நடை முறையில் சமுதாய நலத் திட்டங்களை ஆராய்ந்து பார்க்கிற நேரத்தில் அது இந்த ராஜ்ய சர்க்காருக்கும் மற்ற ராஜ்ய சர்க்கார்களுக்கும் ஒப்புமை பார்த்து, இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய திறமையைப் பாராட்டுவது, சரியான வழியில் நடைபெறவில்லை என்று இந்த ராஜ்ய சர்க்காருடைய திறமைக் குறைவை கண்டிப்பது என்ற வகையிலே ஆராய்வது மற்றொன்று. நான் முதலிலே இந்த சமுதாய நலத் திட்டம், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டம் என்று இருக்கிற திட்டத்தை தத்துவ ரீதியாக ஓரளவுக்கு ஆராய்வதற்கு விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இந்தத் திட்டம் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் என்று சொல்லப்படுகின்ற திட்டத்திற்கு உயிரோட்டம் தரத்தக்கது என்றும், உலகத்திலே உள்ள பலநாடுகள் இதனை மிகக் கூர்மையாக கவனிக்கின்றன என்றும், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே இருக்கின்றன கிராமப்புறங்களிலே புத்துணர்ச்சியும், புத்தியுமும் இந்தத் திட்டத்தினால் வருகிறது என்றும் கொண்டாடப்படுகிறது. வெளி நாடுகளிலே இருந்து வருகிற பெரும் தலைவர்களும் சமுதாய நலத்திட்டங்கள் நடைபெறுகிற இடங்களுக்கு அமைத்துச் செல்லப்பட்டு, அவர்கள் எல்லாம் திட்டங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற நேரத்தில் கண்டு, தங்களுடைய பாராட்டுகளைத் தெரிவித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். இப்படி இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் மத்திய சர்க்காரினால் வெகுவாகப் புகழப்படுவதும் வெளி நாட்டினருக்கு வெகுவாகக் காட்டப்படுவதும், வெளி நாட்டுத் தலைவர்கள் பாராட்டி விட்டுப் போவதுமான இந்தத் திட்டம் சரியான தத்துவத்தின் பெயரால் சுட்டப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஆராயவேண்டிய பெரும் பொறுப்பு ஒவ்வொருவருக்கும் இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மாநில சர்க்காருடைய வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 63 கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டில் செலவழிக்க இருக்கிறார்கள். அதிலே, 2 கோடி ரூபாய் குறிப்பிடப்பட்டு இந்தத் துறையிலே செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது. இந்த 2 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கின்ற இந்தத் துறைகள் ஒன்றும் தனித்தனி துறைகள் அல்ல, புதுமையான துறைகள் அல்ல. மிச்சம் இருக்கிற 61 கோடி ரூபாயை எந்தெந்த துறைகளுக்குச் செலவழிக்க இருக்கிறார்களோ அதற்கு செலவழிக்கப்படும். உதாரணமாக விவசாயத் திற்கு என்று குறிப்பிட்ட தொகையை செலவழிப்பதில், அதிலே சமுதாய நலத் திட்டத்திலே கொஞ்சம் தொகையும், அது போலவே, கால்நடை பராமரிப்புக்கு என்று பட்டியலில் ஒதுக்கி இருக்கிற தொகையோடு இதிலேயும் கொஞ்சம் தொகை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அறுபத்தோரு கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதின் மூலம் இந்த நாட்டை ஆள்கின்றவர்கள், நமையான ஆளுகின்றவர்கள், என்ன பலனை செய்து காட்ட விரும்புகிறார்களோ, மேலும் 2 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதினால், மிக்க அதிக நன்மை செய்து விட முடியும் என்று அவர்களே வலியுறுத்த மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஒரு நாட்டை ஆள்கின்ற சர்க்காரின் தராதரத்தைப்பற்றி வலியுறுத்துகின்ற நேரத்தில், இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை, காங்கிரஸ் ஆட்சியைப் பொறுத்தவரை இந்த அளவுக்கு வரி போட்டோம், இந்த அளவுக்கு அதிகாரத்தை கொடுத்தோம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், இதற்கு முன்னர் வேறு ஒரு அமைச்சர் அவை இருந்தது இல்லை, மற்றொரு அமைச்சர் அவை என்ன காரியங்களை சாதித்தது, இது என்ன சாதிக்கவில்லை என்று ஒப்புமையை பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. இனிவர இருக்கிற அமைச்சரவையைவிட இந்த அமைச்சர் அவை திறம்பட நடக்கின்றதா என்று பார்ப்பதற்கு எதிர் கால அரசியல்தான் பதிலளிக்க வேண்டும். இதற்கு முன்னாலிருந்த அமைச்சரவை இப்பொழுது நாம் வசூலிக்கின்ற வரிப் பணத்தில் 4-ல் ஒரு பாகமோ 10-ல் ஒரு பாகமோ மிகக் குறைந்த அளவிலே வரி வசூலித்துக்கொண்டிருந்தது என்பதை மறந்துவிடுவதற்கில்லை.

17th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

கிராமப் புறங்களிலே, சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் நாங்கள் தான் அபிவிருத்திகள் செய்து இருக்கிறோம், மற்றவர்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்று சொல்வதற்கில்லை. உண்மையிலேயே ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது சரியான முறையாகாது என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். சமுதாய நல திட்டங்கள் வகுத்திருக்கின்ற நேரத்தில் 4 பெரிய புகள்களை எதிர்பார்ப்பதாக அத்துணைய கர்த்தாக்கள் வலியுறுத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமப் புறங்களில் புத்துணர்ச்சி, புத்துயிர், ஆங்கிலத்தில் “Revolution in Rural India” என்று சொல்வார்கள்—கிராமங்களில் ஒரு புரட்சியை நான் காண விரும்புகிறேன், என்று அத்துணைய கர்த்தா சொல்லியிருக்கிறார். இன்றைய தினம் கிராமப் புறங்கள் அத்தகைய உருவத்தை அடைந்து இருக்கின்றனவா என்பதை சமுதாய நல திட்டத்திற்கு பொறுப்பாக உள்ளவர்கள் நெஞ்சில் கை வைத்து உண்மையில் பதில் அளிக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களில் இன்றைய தினம் இருக்கும் நிலைமை, சமுதாய நல திட்டங்கள் மூலமாக இரண்டொரு புதிய கட்டிடங்கள் கட்டுவதும், பொறுக்கு விதைகளை தருவதும் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை மட்டும் காட்டி, பெரிய புரட்சி மனப்பான்மை பரவி விட்டது என்ற எண்ணம் அல்லவாது, தோற்றத்திலே பாலி விட்டது என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை. சமுதாய நல திட்டத்தின் மூலம் இல்லாவிட்டால் வேறு வகையில் இவை நடைபெறும். கிராமங்களில் பணம் படைத்தவர்கள் பஜனை கோயில் கட்டியிருப்பார்கள், இன்னும் அதிக பணம் படைத்தவர்கள் திருக்கோயிலை கட்டியிருப்பார்கள். பஜனை கோயில் கட்டியதாலேயே பக்தி வளர்ந்துவிடவில்லை. திருக்கோயிலை கட்டியதாலேயே திருத்தொண்டு வளர்ந்துவிடவில்லை என்பது போல இந்த சமுதாய நல திட்டப் பகுதிகளில் இரண்டொரு கட்டிடம் கட்டியதால் மட்டும், அங்கு இருக்கின்ற அலங்கோல நிலைமை மாற்றப் படவில்லை.

ஆகவே தான் இந்தக் திட்டக் கர்த்தாக்கள் கிராமப்புறங்களில் புரட்சி மனப்பான்மை வரவேண்டும் என்று சொன்னது மட்டுமல்ல கிராமப் புறங்களில் உற்பத்தி பெருகவேண்டும் என்றும் எடுத்தச்சொன்னார்கள். அந்த உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்ற வினாவுக்கு, நாங்கள் அல்ல என்று சொல்லுகிறோம். அந்த திட்டம் சரியான முறையில் அமுலாக்கப் படுகிறதா என்று பார்ப்பதற்கு போடப்பட்ட பல்வந்தராய் மேதா கமிட்டியினர் பல்வேறு இடங்களுக்குச் சென்று, சுற்றிப் பார்த்து பெருமைப் படக்கூடிய அளவுக்கு உற்பத்தி பெருகவில்லை என்பதையும், உற்பத்தி பெருகினதாக தவறான கணக்கை மக்களுக்குக் கொடுத்து விட்டதாகவும் ஒரு குற்றச் சாட்டையும் இந்த கமிட்டியினர் தந்திருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக இந்த ராஜ்யத்திலே அது சரியான முறையில் நடைபெறவில்லை என்று அந்தக் கமிட்டியின் அறிக்கையில் ஒரு குறிப்பும் காணப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டியில் இருந்தவர்கள் கரும்பாலும் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் என்றோ, அல்லது செய்கின்ற காரியங்களுக்கு குற்றங்களைக் காணக்கூடியவர்களென்றோ, கிராமப்புறங்களுக்கே இது வரையிலும் போகாதவர்களென்றோ, அலட்சியப்படுத்தி விடமுடியாது. அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், நல்ல மதிப்பு அளிக்கக்கூடியவர்கள், ஆளும் கட்சியில் அக்கரை கொண்டுள்ளவர்கள், இவர்களே அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “இந்த திட்டம் எதிர்பார்த்த பலனை தரவில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலிருந்து மற்றொரு தத்துவ ரீதியான விளக்கத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து பெற விரும்புகிறேன். உற்பத்தி பெருக வேண்டிய அளவில் பெருகவில்லை என்று பல்வந்த ராய் மேதா கமிட்டி ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக விவசாய உற்பத்தி பெருகினாலும் அதன் மூலமாக செல்வம் வளர்ந்து விடுமா என்பதைப்பற்றி என்னைப்போன்றவர்களுக்கு ஐயப்பாடு உண்டு. ஆனால் உற்பத்தி பெருகி, அந்த உற்பத்தியிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய லாபம், உற்பத்தியிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய், பரவலாக நாட்டு மக்களிடத்தில் சென்று சேருவதற்கான வழி முறை இல்லாத காரணத்தால் உற்பத்தி பெருகுவதன்

[Sri C. N. Annadurai] [17th March 1958]

மூலம் மட்டும் மறுபடியும் மறுபடியும், பொருளாதாரத் துறையில் பேதங்கள், வித்யாசங்கள் இருக்கத்தான் செய்யும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

உற்பத்தி பெருகுவதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை ஆராய்வதற்கு ஒவ்வொரு ராஜ்ய சர்க்கார்களும், விவசாய அமைச்சர்களும் காஷ்மீர் நாட்டைச் சேர்ந்த ஸ்ரீநகரில் கூடி நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை இந்த அமைச்சர் அவைக்கு நான் நீனைவூட்ட விரும்புகிறேன். உண்மையிலேயே உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் நிலத்தில் பாடுபடுகிறவர்கள்தான் நிலத்தின் சொந்தக்காரர் என்ற உரிமை உணர்ச்சி ஏற்பட்டாலாமிய உற்பத்தி பெருகுவது என்பதையும், இதற்கு உரிய சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் ராஜ்ய சர்க்கார் தயக்கம் காட்டுகிறது, தாமதம் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்ரீநகரில் கூடிய விவசாய அமைச்சர்கள் மகாநாட்டில் உடனடியாக விரிவான நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டும், அப்பொழுதுதான் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். உற்பத்தியைப் பெருக்கினால் மட்டும் நாட்டு மக்களிடம் பரவலாக செல்வத்தை அளித்துவிடாது, என்பது ஒன்று. உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு ஊக்கத்தை அளிக்க தேவையான வகையில் அதில் உழைக்கிறவர்களுக்கு நிலத்தை உடைமையாக்க வேண்டும் என்ற இந்த இரண்டு கருத்துக்களையும் பலனையும் சமந்து கொண்டுதான் சமுதாய நல திட்டம் இன்றையதினம் இருக்கிறது. இந்த திட்டத்தை நடட முறையில் கவனிக்கும்போது உண்மையிலேயே இதைச் சுற்றிப் பார்த்துவிட்டு வந்தவர்கள், ஆராய்ந்து பார்த்துவிட்டு வந்தவர்கள், எந்த இடம் ஏற்கெனவே வளம் பெற்று இருக்கிறதோ அந்த இடங்களில் தான் வளர்ச்சி இருக்கிறது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இதை உறுதிப்படுத்தும் தன்மையில் ஸ்ரீமதி குழந்தை அம்மாள் அவர்கள் பேசும்போது “எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் எங்களால் கொடுத்துவிட முடியும், அதை வாங்கிக்கொண்டு என் திட்டங்களை வளர்ச்சி செய்யாமல் இருக்கிறீர்களே” என்று கேட்டார். அவர்கள் கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள். அது பிற்போக்கான சில பகுதிகள் என்பதாலும், பொது மக்கள் இப்படிப்பட்ட நல்ல காரியங்களுக்கு பணம் திரட்டித்தருவதற்கு இயன்ற அளவுக்கு அவர்களிடத்தில் பண நடமாட்டம் இருக்கிறது என்பதாலும், அப்படிச் சொல்லுகிறார். இத்தகைய மாவட்டங்களுக்குத்தான் இத்தகைய பணப் போய் சேருகிறதே தவிர நாங்கள் இருக்கும் செங்கற்பட்டு மாவட்டம் பொருத்த வரையில் அதிலும் குறிப்பாக காஞ்சிபுரத்தைப்பற்றி எங்களுடைய கட்சி மாச்சர்யத்தோடு பேசுகிறேன் என்று சொன்னாலும் கூட காய்ந்திருக்கிற காஞ்சியிலும் அநேகம் சமுதாய நல திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற கருத்தாலும், அதற்கு பொது மக்களிடமிருந்து அதிகப்படியான பணத்தைப் பெருவதற்கு இல்லை. அதிகப்படியான பணத்தை பொது மக்களிடமிருந்து பெருவதற்கு இல்லாத நேரத்திலே உழைப்பு மூலமாக அவர்கள் தானம் அளிக்கலாம் என்ற வாத்தத்தை எழுப்பப்படுகிறது. உழைப்பு மூலமாக தானம் அளிக்க வேண்டும் என்றால் அந்த உழைப்பை வைத்துக்கொண்டு தான் அவர்கள் தங்களுடைய குடும்பத்தை நடத்திச் செல்லுகிறார்கள். அதனால் மிச்சம் இருக்கும் காலத்தில் இதற்கு அந்த உழைப்பைத் தரவேண்டும் என்பது இயலாத காரியம். ஆகையினால் சமுதாய நலத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற நேரத்தில் அந்த இடத்தில் பணத்தைக் கேட்கிறபடியோ அல்லது உழைப்பை கேட்கிறபடியோ என்பதைக் குறிக்கோளாக பார்க்காமல் அந்த இடங்களில் அவசர அவசரமாக திட்டங்களை நிறைவேற்றப்பட்டு வேண்டும் என்கிற குறிக்கோளை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும். இதில் அரசியல் கண்ணோட்டம் அடியோடு இல்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ளும்போது உண்மையிலேயே நாம் இந்தப் பிரச்சினையிலிருந்து நழுவிக்கொள்ளுகிறோம். ஆளுகிற கட்சி எப்பொழுதும் தாங்கள் செய்கிற காரியம் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் செய்ய படவில்லை என்றுதான் வாதாடுவார்கள். எதிர்க்கட்சியினர்கள் தாங்கள்

17th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

கண்டவைகளை எடுத்துச்சொல்லி அரசியல் கண்ணோட்டம் இதில் இருக்கத் தான் செய்கிறது என்பதை எடுத்துக்கூறுவார்கள். ஒரு தொகுதியில்—அதனுடைய பெயரை குறிப்பிட விரும்பவில்லை—என்னுடைய கமுகத்—தோழர் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார். அங்கே நடைபெறுகின்ற எல்லா சர்க்கார் அலுவலர்களிலும், சமுதாய நல திட்ட சம்பந்தமான எல்லா அலுவலர்களிலும், அவரிடம் தோற்றுப்போன காங்கிரஸ் நண்பர் தான் அந்த இடத்திலேயே இடம் பெறுகிறார். வெற்றி பெற்ற என்னுடைய கமுகத் தோழருக்கு அந்த இடத்திலே இடம் அளிக்கப்படவில்லை. அப்படி இடம் அளிக்கப்படாததுமட்டுமல்ல, நிறைவேற்றப்படும் திட்டங்களின் திறப்பு விழாக்கள் நடைபெறும்பொழுது “நாங்கள் இவைகளையெல்லாம் செய்திருக்கிறோம். இன்றைய தினம் நீங்கள் தேர்ந்தெடுத்தவர் என்ன சாதித்துவிட்டார்” என்று கேட்பதன் மூலம் அடுத்த தேர்தலுக்கு அச்சாரம் வைத்துவிடுவதாக நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சி பிரசாரர்கள் கருதி கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் சொல்லுவதற்கு காரணம், இதில் அரசியல் கட்சி கண்ணோட்டத்தை புகுத்தவில்லை என்று எடுத்துச்சொல்லுவது, பிரச்சினையை நமுவ விடுவதாகும். பிரச்சினையை நமுவவிடுவது மாதிரமல்ல, பெரிய தொகை செலவழிக்கிறோம், சமுதாய நல திட்டத்திற்காக பெரிய தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஏறக்குறைய இந்திய துணைகண்டத்தில் ரூ. 100 கோடி செலவழிக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். 100 கோடி ரூபாய் செலவழிக்கும் திட்டத்தில் அரசியல் கட்சி மாச்சரியம் உள்ளே புகுந்தால் அதன் மூலம் பெறக்கூடிய பலனை நாம் நிச்சயம் பெறமுடியாது. நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் முதலிலே கொடுத்த விளக்க உரையில் இவைகளெல்லாம் எப்படி ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு கொண்டிருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயம் வளரவேண்டுமானால், பொறுக்கு விதைகள் வேண்டும், பொறுக்கு விதைகள் கிடைத்தால் மட்டும் போதாது, நல்ல உரம் தேவை; நல்ல உரம் மட்டும் கிடைத்தால் மட்டும் போதாது, செயற்கை உரம் மட்டும் கிடைத்தால் போதாது, இயற்கை உரம் தேவை; இவைகளெல்லாம் மட்டும் கிடைத்தால் போதாது, இவைகளை ஒன்றுபடுத்த கூட்டுறவு தேவை; கூட்டுறவு இருந்தால் மட்டும் போதாது, கிராமத்திலுள்ள லார்களுக்கு கடன் கிடைப்பதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்றெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். கடன் வசதியைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு கூட்டுறவு நிபுணர் கொடுத்திருக்கிற கணக்குப்படி கிராமத்தில் 100-க்கு 69.7 பங்கு professional money-lenders, பணத்தை வட்டிக்கு கொடுக்கின்ற வட்டிக் கடைக்காரர்களை நமது கிராம மக்கள் நம்பியிருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறார். 100-க்கு 69 பங்கு கிராமத் தார்களுக்கு வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் money-lenders என்று இருக்கிற நேரத்திலே, நம்முடைய சர்க்கார் கொடுக்கின்ற கட்டுடைய அளவு 3:3 என்று கணக்கு தரப்படுகிறது. கூட்டுறவு முறையில் கடன் கொடுப்பது மட்டுமல்லாமல் கருத்துக்களையும் தரவேண்டுமென்று நமது அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். மற்ற மற்ற துறைகளைப்பற்றி அவர்கள் என்ன பாத்தியதைக் கொண்டாடிக்கொண்டாலும், கூட்டுறவைப் பொறுத்த வரையில் காங்கிரஸ் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு நீண்ட நாளைக்கு முன்பே இந்த மாநிலத்தில், இந்த ராஜ்யத்தில் கூட்டுறவு துறை மிகமிக போற்றத்தக்க முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருந்தது. அப்படி போற்றத்தக்க முறையில் வளர்ந்துகொண்டிருந்த கூட்டுறவு மூலமாக இப்பொழுது இவர்களால் தரப்படுகின்ற கடன் 100-க்கு 3 பங்கு என்ற அளவிலே இருக்கிறது. வட்டிக்கு கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் 100-க்கு 69 பங்கு. இந்த நிலையில் இவர்கள் எங்கே முன்னேற்றத்தை காட்டுகிறார்கள் என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு பொறுக்கு விதைகளைத் தருவது ஆட்சியாளர் கண்ட புதுமை அல்ல. பொறுக்கு விதைகள் முன்னாலேயே நம் தாலுகா அலுவலகங்களில் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்தன. அதே மாதிரி பொலி கானைகள் வளர்ப்பதும் ஆட்சியாளரின் புரட்சிகரமான புதுமையான திட்டமல்ல, இதற்கு முன்னாலேயே இந்தத் திட்டங்கள் இருந்துகொண்டு

[Sri C. N. Annadurai] [17th March 1958]

வருகின்றன. இந்தத் திட்டங்களுக்கு நாங்கள் செலவழிக்கும் பணம் அதிகம் என்று சொல்லலாம். அதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளுவது? நீங்கள் வசூலிக்கின்ற வரி அதிகம் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறேன். இந்த மாநில சர்க்காரின் நிர்வாகச் செலவுக்காக முன்பு 6 கோடி ரூபாய் கிடைத்தது. இப்பொழுது 63 கோடி ரூபாய் கிடைக்கிறது. அந்த நிலையில் கொஞ்சம் அதிகம் செலவழித்து விட்டால் கீர்த்தியோ, கிதாப்போ அடைந்துவிடலாம் என்று நினைத்தால், அவர்கள் அடையவேண்டிய நல்ல புகழை அடைய வில்லை என்றுதான் கருதுவேண்டும். எதிர்ந்தரப்பில் இருப்பவர்கள் இது அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் எங்களை வாயடைப்பதற்கு எதை வேண்டுமானாலும் பேசட்டும். அதுபற்றி நான் பொருள்படுத்த வில்லை. நான் கூறுவது நல்ல முறையில் உபயோகப்படுமானால் அதிலே நான் பெறுமை அடைந்திருக்கிற கருதுவேன். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் ஸ்ரீபெரும்பத்தூர், புத்தமல்லி வட்டாரங்கள் நன்றாக வளர்ச்சி அடைந்து அம்மையார் அவர்கள் கூறியபடி மக்கள் திட்டங்களுக்காக எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் கொடுத்து மேலும் பணம் வாங்கிக்கொள்ளுவதற்கு முடியாத அளவில் அஜீரணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மதுராந்தகமும் அதுபோலவே நல்ல வளம் பெற்றிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியாகிய காஞ்சிபுரமும், உங்களுடன் (காங்கிரஸ்காரர்களுடன்) இருந்துவிட்டு இப்போது எங்கள் பக்கத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் ஸ்ரீ வி. கே. ராமசாமி முதலியாரின் தொகுதியாகிய உத்திரமேரூரூம் சர்க்காரால் மாற்றாந்தாயின் பிள்ளைகளைப்போல் நடத்தப்படுகின்றன. மாற்றாந்தாயின் பிள்ளைகளைப் போல் நடத்தப்படும் தொகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்கள், தங்கள் தொகுதிகள் அரசியல் கண்ணோட்டத்துடன் ஆட்சியாளர்களால் அவ்வாறு நடத்தப்படுவதாகச் சொல்லும்போது, அவ்வாறு நடத்தப்படுவதில்லை என்று வாதிக்கப்படுவதைத்தான் நான் காண முடிகிறது.

இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் எல்லா மாநிலங்களிலும் பெருந்தொகை செலவில் சமுதாய நல அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் விஷயத்தில், அவை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றப்படுவதற்கு எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் அக்கறை காட்டுவதற்கும், அவை தங்கள் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கும் வாய்ப்பளிக்கும் வகையில் திட்டங்களின் துவக்க கட்டத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பை ஆட்சியாளர்கள் கோரவேண்டும். துவக்க கட்டத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் ஒத்துழைப்பைக் கோராததினால், இப்போது பல ஊழல்கள் தோன்றி விட்டன என்பதை நான் எடுத்துச் சொல்வதைவிட, இந்த ஆட்சியாளர்களுடன் இருந்தவரும் சபையில் அங்கத்தினராக இருப்பவரும் காங்கிரஸ்காரராக இருப்பவருமான ஸ்ரீ ஷண்முக ராஜேஸ்வர சேதுபதி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர் அண்மையில் சென்னையில் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, காண்ட்ராக்டர்கள் கொழுப்பதற்கும் ஊழல்கள் அதிகமாவதற்கும்தான் சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் இப்போது வாய்ப்பளிக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டார். அவர் கூறியதை ஆமோதிக்கும் தன்மையில்தான் நேற்று முன் தினம் பாரதத்தின் பிரதமராகிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு, நம் திட்டங்களால் உணவு உற்பத்தியில் நாம் அதிக அளவு முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்றும், அம் முன்னேற்றத்தின் பலனை கிராம மக்கள் அடைய வேண்டுமென்றும், அம் முன்னேற்றத்தின் விளைவாக விலைவாசிகள் ஏறாமல் இருக்க வேண்டுமென்றும், நாம் வசூத்து நிறைவேற்றும் திட்டங்களால் இந்தப் பலன்கள் ஏற்படாதவரையிலும் அத்திட்டங்கள் உயிரற்ற நிலையில் (லேப் லெஸ்) தான் இருக்கமென்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

எங்களைப் பொறுத்தவரையில், சமுதாய நலத் திட்டங்கள், பழைய காலத்தில் பெருமைவாய்ந்திருந்த பஜனைக்காரர்கள் கட்டிய கோயில்களைப் போலவும் இடைக்காலத்தில் பெரிய பணக்காரர்கள் கட்டிய கோயில்களைப்

17th March 1958] [Sri C. N. Annadurai]

போலும், தங்கள் விளம்பரசர் சாவடிகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு வாய்ப்பு அளித்திருக்கின்றன என்றும், அந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் தங்கள் விளம்பரசர் சாவடிகளைக் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும் தான் கருதுகிறோம். சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்களினால், கிராமங்கள் புத்துயிர் பெற்றுவிடவில்லை என்றும், நாட்டில் விவசாய அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு விடவில்லை என்றும், கிராம மக்களின் பொருளாதார நிலை உயர்ந்துவிடவில்லை என்றும் நாங்கள் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறோம். இத்திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் எவ்வாறு உதவமுடியும் என்று அமைச்சரவை கேட்குமானால், நான் மீண்டும் சொல்வேன். திட்டங்களிலும், திட்டங்களை நடத்துவதிலும் இருக்கக்கூடிய குறைகளை நீக்குவதற்கான எங்கள் யோசனைகளை ஆளும் கட்சி திட்டங்களின் துவக்க கட்டத்திலேயே பெறவேண்டும்.

எதிர்த் தரப்பினரின் எல்லா வாதங்களையும் முறியடிப்பதில் மட்டும் உங்கள் சாமர்த்தியத்தைக் காட்டக்கூடாது என்றும், அவ்வாறு செய்வது அரசியல் அறிவுடைமை ஆகாது என்றும், திட்டங்களை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றுவதற்கான வழிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டுமென்றும் கனம் அமைச்சர்களிடம் சொல்லிக்கொள்கிறேன். இத்திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் வருங்காலத்தில் தக்கவாறு செலவழிக்கப்பட வேண்டுமென்று எதிர்த்தரப்பிலுள்ள நாங்கள் சொல்லிக்கொள்கிறோம் என்று கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1-40
p.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பட்ஜெட் விவாதத்தில், முக்கியமாக மானியங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவாதத்தில், நாங்கள் விவாதிப்பது, எல்லாக் காரியங்களையும் நாங்கள் நன்குச் செய்திருக்கிறோம் என்ற சொல்லிகேட்டை வாங்குவதற்காக அல்ல. உண்மையிலேயே, எந்த எந்த குறைகளில் என்ன என்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று எல்லா கனம் அங்கத்தினர்களும் எடுத்துச் சொல்வதற்கும், அவ்வாறு எடுத்துச் சொல்லப்படும் குறைகளை நீக்குவதற்கு நாங்கள் முயற்சிசெய்வதற்கும் வாய்ப்பளிப்பதற்காகத்தான், இந்த விவாதம் நடத்தப்படுகிறது. ஆகையால் இந்த விவாதத்தின்போது குறைகள் கூறியதை நான் மிகவும் வரவேற்கிறேன். குறைகளை எடுத்துக்காட்டும்போது, ஒரேயடியாக, இந்தத் திட்டங்கள் காங்கிரசுக்கு ஒரு விளம்பர இலாகாவாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுவதை, குறைகள் எடுத்துக்காட்டப்படுவதாக நாங்கள் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. எந்தக் காரியத்தையும் எதற்கும் உதவாதது என்றும், கவைக்குதவாதது என்றும் யாரும் வெகு சலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். நான் ஆரம்பத்திலேயே சொன்னேன். இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன; அதிகாரிகளின் முயற்சியினாலும், சிப்பந்திகள் முயற்சியினாலும் மட்டும் செய்யப்படக்கூடிய காரியம் அல்ல இது; இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதில் என்னென்ன குறைகள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்பதை கனம் அங்கத்தினர்களிடமிருந்து சர்க்கார் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த விவாதத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

இந்தத் திட்டங்கள் சம்பந்தமாக இங்கே எடுத்துக்காட்டப்பட்ட சில குறைகளை குறிப்பிட்டு அவைகளை நிவர்த்திப்பதற்கு இப்போது அரசாங்கம் என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முதன்முதலில், இந்த மானியத்திற்கு இந்த வருடம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகை மிகக் குறைவானது என்றும் திட்டம் விரிவாவதற்கு பதிலாகத் சுருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது என்றும் அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்த அபிப்பிராயம் தவறானது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சமுதாய நலத் திட்டங்களுக்கு சென்ற வருடம் 1 கோடியே 7 லட்சத்து 28 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வருடம் அந்தத் தொகை

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

55,58,000 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் என்ன வென்றால், சமுதாய நிலத்திட்ட வட்டாரங்களாக இயங்கிவந்த வட்டாரங்களில் 19 அடுத்த வருஷம் “ரிவெர்டெட்” ப்ளாக்குகளாக ஆகப் போகின்றன. அவைகளுக்கு பதிலாக இப்போது எடுத்துக்கொள்ளப்படும் சமுதாய நலத் திட்ட வட்டாரங்கள் 9 தான். இதனால் தான் திட்டங்கள் குறைவாக இருப்பதாகக் காணப்படுகிறதே தவிர, திட்டங்கள் சுருக்கப்படுவதாகச் சொல்ல முடியாது. அதே சமயத்தில், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கு இந்த வருஷம் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களுக்கு சென்ற வருஷம் ரூ. 1,03,83,000 ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த வருஷம் அத்திட்டங்களுக்கு ரூ. 1,28,73,000 ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தல அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு சென்ற வருஷம் 65 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. இத் திட்டங்களுக்கு இந்த வருஷம் 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டங்களுக்கு இன்னும் செலவுசெய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டால் பின்னர் பணம் ஒதுக்கிக்கொள்ளலாம் என்று தீர்மானித்து இப்போது 50 லட்சம் ரூபாய் மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் சுருங்கிவருகின்றன என்று சொல்வது தவறு.

அபிவிருத்தித் திட்ட வேலைகளை நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு, நம் நாட்டில் எல்லாத் துறைகளிலும் மேற்பார்வை செய்வதற்கான ஒரு அமைப்பு சரியான முறையில் அமைய வேண்டியிருக்கிறது. ஜெர்மனி நாட்டுக்குச் சென்று வந்துள்ள ஒருவரிடமிருந்து ஒரு விஷயத்தைக் கேள் விப்பட்டேன். யுத்த காலத்தில் அந்த நாடு நாசமடைந்ததைப்போல வேறு எந்த நாடும் நாசமடையவில்லை. இருந்தாலும், இந்த பத்து வருஷங்களுக்குள் ஜெர்மனி பொருளாதாரத் துறையில், யுத்த கால திறகு முன்பிருந்த நிலையைவிட உயர்ந்தநிலையை அடையும் அளவிற்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்று அவர் சொன்னார், அதற்கான காரணத்தையும் நான் அறிந்தேன். அந்த நாட்டில் எந்த ஒரு தொழிலாலியின் கடமையையும் வேலையையும் மேற்பார்வை செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. அங்கே எல்லோரும் தங்கள் தங்களுடைய கடமையை உணர்ந்து, மேற்பார்வை இல்லாவிட்டாலும் சரிவரப் பணியாற்றிவருகிறார்கள். அந்நாட்டில் மிக சாதாரணத் தொழிலாளி முதல் மிகப் பெரிய அதிகாரிகள் வரையில் ஒவ்வொருவரும் கடமையுணர்ச்சியுடனும் பொறுப்புணர்ச்சியுடனும் வேலைப்பார்க்கிறார்கள். இதன் காரணமாகத்தான் அந்நாட்டில் தொடர்ந்து அபிவிருத்தி ஏற்பட்டு இப்போது பொருளாதார நிலை மிகவும் உயர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறோம். ஆனால் நம் நாட்டிலுள்ள நிலை மிகவும் வருந்தத்தக்கது. நம் நாட்டில் எந்த நிர்வாகத்திலும் மேற்பார்வைகள் மிகவும் தேவையாக இருக்கின்றன. கீழே இருப்பவர்கள் அவர்களுடைய வேலைகள் சரிவரச் செய்கிறார்களா என்று கண்காணிப்பதற்கு அவர்களைவிட ஒரு படி உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்களை நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த உயர்ந்த உத்தியோகஸ்தர்கள் அவர்களுடைய வேலைகளைச் சரிவரச் செய்கிறார்களா என்று கவனிப்பதற்கு அவர்களை விட ஒருபடி உயர்ந்த அதிகாரிகளை நியமிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு படிப்படியாக பல அதிகாரிகளை நியமித்து எல்லா உத்தியோகஸ்தர்களும் அவரவர்களுடைய வேலைகளை சரிவரச் செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலை. இப்படிப்பட்ட நிலை அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களிடையே மட்டும் இருக்கிறதென்று சொல்லமுடியாது. இந்த நிலை எல்லாத் துறைகளிலும் இருக்கிறது. எல்லா மக்களுடைய மனப்பான்மையும் இப்படித்தான் இருக்கிறது. மக்கள் எல்லோரும் கடமை உணர்ச்சியும் பொறுப்புணர்ச்சியும் உள்ளவர்களாக ஆகவேண்டும். காண்ட்ராக்கர்கள் எப்படி வேலைசெய்கிறார்கள் என்பது ஒரு புரம் இருக்கட்டும். மக்களுக்கும் பொறுப்பு உணர்ச்சியும் கடமை உணர்ச்சியும் இல்லை. காண்ட்ராக்கர்களைப் பற்றி ஸ்ரீ அண்ணாதுரை குறிப்பிட்டார். அவர்களைப்பற்றி தாம் தெரிவித்த கருத்துக்கு, முன்னால் அமைச்சர் ஒருவர் தெரிவித்த கருத்தை சான்றாக எடுத்துக்காட்டினார்கள். இப்போது பல வேலைகள் காண்ட்ராக்கர்களிடம்

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

ஒப்படைப்படுவதில்லை. பல வேலைகள் அந்த அந்த கிராம மக்களிடமே ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. அவ்வாறு வேலைகள் கிராம மக்களிடம் ஒப்படைக்கப்படாலும், தவறுகள் ஏற்படுவதை நான் பார்த்திருக்கிறேன்; ஆனாலும், மக்களுக்கு பொறுப்புணர்ச்சியும் கடமையுணர்ச்சியும் ஏற்படும்படி செய்துள்ள இடங்களில் வேலைகள் நன்றாக நடந்திருக்கின்றன. ஆகையால், பல திட்டங்களை ஆரம்பித்து, ஏராளமான பணம் செலவு செய்து அவைகளை நடத்தினால் மட்டும் அவை வெற்றியுற்று விடாது. திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான கடமை உணர்ச்சியையும் பொறுப்புணர்ச்சியையும் எல்லோரும் பெற்றிருந்தால்தான் அவைகளை வெற்றிகரமாக நிறைவேற்ற முடியும்.

அந்தக் கடமை உணர்ச்சியை எப்படி வளர்க்க முடியும் என்று பார்த்தால், ஒரேயடியாக இங்கே இருக்கும் நிர்வாகம் பூராவும் தப்பு, இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் எல்லாம் லஞ்சம் வாங்கக்கூடியவர்கள் என்று ஒரே முறையில் தீர்ப்புக் கூறினால், அவர்களைத் திருத்துவதற்கான வழி அது அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்கெங்கே குற்றத்தைக் காண்கிறோமோ, எங்கெங்கே லஞ்சத்தைக் காணுகிறோமோ அங்கே கண்டிப்பான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டியது அவசியம். ஆனால், அதற்குப் பதிலாக எல்லோரும் எங்கு பார்த்தாலும் லஞ்ச ஊழல் என்ற அடிப்படையில் பேசினால், அதுவும் பொறுப்புள்ள சட்டசபையிலே வாதங்கள் கிளம்பினால், நியாயமாக இருக்கக்கூடியவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? எல்லோரும் ஊழல் போல் இருக்கிறது, நாம் மட்டும் எதற்காக நியாயமாக இருக்க வேண்டும்? என்று நினைக்கக்கூடும். அந்த உணர்ச்சி கிளம்பினாலும் கிளம்பலாம். ஆகவே குற்றங்களைக் கண்ட இடத்தில் நன்றாகக் கண்டிக்க வேண்டும். அதற்காக எல்லோரும் தவறு இழைக்கிறார்கள் என்ற மனப்பான்மையில் பேசுவது தவறு என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு அதிகாரிகளாக வரக்கூடியவர்கள் யார்? அவர்கள் எங்கே இருந்து வந்தவர்கள்? வட நாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் அல்ல. நம்மிடத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள், நம் கிராமத்திலிருந்து வந்தவர்கள் தான்; நம்முடைய ஜில்லாக்காரர்கள்தான்; நம்முடைய ராஜ்யக்காரர்கள் தான் இங்கே தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களிடத்தில் குறை இருந்தால், தனிப்பட்டு அவர்களை மட்டும் குற்றம் சொல்வது முறையல்ல. சமுதாயத்தில் இருக்கும் குறைகளைத்தான் அவர்கள் பிரதிபலிக்கிறார்கள் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆகையால், இன்றைக்கு முன்னேற்றம் காண வேண்டுமென்றால், சமுதாயம் முழுவதற்கும் முன்னேற்றம் காண வேண்டியது அவசியம் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் பல முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையிலே கண்காணிப்பு அவசியம் என்பதை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆகையால், இவைகளுக்குப் பொறுப்பு, இன்றைக்கு எல்லாக் காரியங்களையும் சரியாக நடத்துவதற்காக யார் பொறுப்பு என்பதை ஆலோசனை செய்து இன்றைக்கு இருக்கும் அமைப்பிலே கலெக்டரைப் பொறுப்பாக வைத்தால்தான் இதிலே சரியான கண்காணிப்பு இருக்க முடியும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும், அங்கு நேரக் கூடிய எல்லாக்காரியங்களுக்கும் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடியவர் கலெக்டர் தான் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

ஆனால், இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் கலெக்டர் எவ்வளவு கடமைகளைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்பதைக் கணக்கெடுத்தால் எப்படி பல மடங்காக வரி உயர்ந்திருக்கிறதென்று கனம் அண்ணாதுரை அவர்கள் சொன்னார்களோ, அதுபோல், கலெக்டர் செய்ய வேண்டிய கடமைகளும் முன்பு இருந்ததைவிட இன்றைக்குப் பல மடங்கு அதிகமாகி யிருக்கின்றன. அன்றைக்கு வெறும் சமாதானத்தை நிலவச் செய்வதோடு வரி வசூல் செய்தால் மாத்திரம் போதும் என்ற நிலைமை

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

இருந்தது. இன்றைக்கு அவ்வாறு இல்லை. அந்தந்த மாவட்டங்களில் நடக்கும் ஒவ்வொரு காரியத்திற்கும் பொறுப்பாக அவர்கள் இன்றைக்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் செய்யக்கூடிய வேலையும் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

அதன் காரணமாகத்தான் அவர்களிடத்தில் கண்காணிப்பை ஒப்பு வித்ததாகும். அவர்கள் அதைச் சரியான முறையிலே செய்ய முடிவது இல்லை என்பதை இன்றைக்கு ஓரளவு நாம் பார்க்க முடிகிறது. இதை எப்படிச் செய்வது, யார் செய்வது என்பதுதான் இன்றைக்கு இருக்கும் பிரச்சனை.

இன்றைக்குப் பல ஜில்லாக்கள் பெரிய ஜில்லாக்களாக இருக்கின்றன. இவ்வளவு பெரிய ஜில்லாவில் முன்பு இருந்த கடமைகளை ஒரு கலெக்டர் செய்தாலும், இன்றைக்கிருக்கும் நிலைமையில் இவ்வளவு பெரிய ஜில்லாவை வைத்துக்கொண்டு ஒரு கலெக்டர் நிர்வாகம் நடத்துவது கஷ்டமாக இருக்கிறதென்பதை மேலும் மேலும் உணர்ந்து வருகிறோம்.

ஆகையால்தான், இன்றைக்கு சில ஜில்லாக்களை உடனடியாகப் பிரித்து, இரண்டு கலெக்டர்களைக்கொண்டு நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்து பார்த்ததில், பரிட்சார்த்தமாக மூன்று நான்கு ஜில்லாக்களைப் போறுத்த மட்டில் அம்மாதிரி செய்யலாம் என்ற ஆலோசனை இன்றைக்கு பரிசீலனையில் இருந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அத்துடன் கலெக்டர்க்கு உதவி செய்வதற்காக நம்முடைய ராஜ்யம் முழுவதற்கும் எல்லா ஜில்லாக்களையும் இரண்டாகப் பிரிக்கும் வரையில், இரண்டாகப் பிரித்து நிர்வாகப் பொறுப்பைக் குறைக்கும் வரையில், அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற்காக, ராஜ்யத்தை மூன்று நான்கு பிராந்தியங்களாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் இந்த அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பரிசீலனை செய்வதற்காக என்று, கலெக்டருடைய தரத்திலே, மூன்று நான்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் நியமிக்கப்படலாம் என்பது இன்றைக்குப் பரிசீலனையில் இருந்து முடிவாகி, கூடிய சீக்கிரத்திலே அதைப்போல பெட்டி டெவலப்மெண்ட் கமிஷனர்கள் மூன்று நான்கு பேர்கள் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொரு இடமாகச் சென்று, அங்கே நடக்கக்கூடிய வேலைகளைக் கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்ய முடிவாகி உத்தரவும் கூடிய விரைவில் வெளிவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

அந்த முறையிலே ஒவ்வொரு பகுதியிலும், ஒவ்வொரு வட்டாரத்திலும் இன்றைக்கு நடக்கும் வேலைகளை நல்ல முறையில் கண்காணித்து இதைப் பூராவும் நல்ல முறையிலே உபயோகப்படுத்துவதற்கு எல்லா முயற்சிகளும் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன, இரண்டு கோடி ரூபாய் செலவழித்தால், அந்த இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கும் முழுப் பலன் ஏற்பட்டு விடுகிறது என்று சொல்வதற்கு இன்றைக்கும் தயாராய் இல்லை.

ஆகையால்தான், ஒவ்வொரு சமுதாயமும் வெவ்வேறு கமிட்டிகள் நியமித்து, பரிசீலனை செய்து பாருங்கள், ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று ஆராய்ச்சி செய்து பாருங்கள், குறையைத் தெரிந்து சொல்லுங்கள். குறையைத் தெரிந்து சொல்வதோடு மட்டுமல்லாமல், குறையை நீக்குவதற்கும் யோசனை சொல்லுங்கள் என்று முறையில்தான் பல்வந்தராய் மோத்தாகமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது. அதிலும் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதைச் சொன்னார்கள். குறைகளை மூடி மறைக்கவேண்டுமென்று நாங்கள் எண்ணியிருந்தால் இந்தக் கமிட்டியை நியமித்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மூடி வைக்க வேண்டுமென்று எண்ணம் எங்கள் கட்சிக்கு இருந்திருக்குமானால், “நன்றாக நடக்கிறது” என்று அறிக்கைகிறார்கள் என்று அவர்களிடத்திலே நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். இந்தக் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டதன் நோக்கம் அது அல்ல. உண்மைகளைத் தெரிந்துக்கொள்வதற்காகவும், தவறுகள் என்ன இருக்கின்றன என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டதே தவிர, எங்களுடைய கட்சி

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

அடிப்படையில் அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த நிர்வாகம் சரியாக நடக்கிறதா, இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படுவதற்காக இன்னும் என்னென்ன மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் சென்றிருக்கக்கூடிய நிலைமைகளை உணர்ந்து அந்த அடிப்படையிலே மாறுதல் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இது ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், இன்றைக்கு இந்தத் திட்டம் பூராவாக வெற்றிகரமாக, எந்த விதமான குறையும் இல்லாமல் நடந்து வருகிறது என்று யாரும் சொல்லவில்லை. “திட்டத்திலே என்ன குறைகள் இருக்கின்றன, அந்தக் குறைகளை எப்படித் தீர்த்துக் கொள்ள முடியும், அதற்கு உங்களுடைய ஆலோசனையைச் சொல்லுங்கள்” என்ற முறையிலே இந்த விவாதம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு அண்ணாதுரை அவர்கள் பேசும்போது எதிர்க்கட்சியில் பேச வேண்டும் என்று அடிப்படையிலே காங்கிரஸ் விளம்பரச்சாலையாக பஜனை மடங்கள் கட்டுவது போல, கோயில் கட்டுவது போல இது நிறைவேற்றப் பட்டு வருகிறது என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே நடந்ததை கொஞ்சம் கூட நடக்க வில்லை என்று சொல்வார்களானால், அது நடந்ததை மறைக்கக் கூடியதாகும். “எல்லாம் நடந்து விட்டது” என்று நாங்கள் சொல்லிக்கொண்டாலும், நடக்காததை மறைப்பதற்கு ஆகும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களிடத்திலிருந்து இன்னும் உருப்படியான ஆலோசனையை நான் எதிர்பார்த்தேன். அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் தங்களுடைய கட்சிக்கு விளம்பரம் செய்ய வேண்டும் என்று முறையில்லாதான் காங்கிரஸ் விளம்பரச்சாலை” என்று சொல்லி அதோடு நிறுத்திக்கொண்டார்கள். இந்த அடிப்படையிலே நாம் இந்தத் திட்டங்களை அனுசரித்துக் கட்சிக்கு விளம்பரம் தேடுவதற்காகத்தான் நாம் பேசுகிறோமேயொழிய காரியங்கள் சரியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொள்ள வில்லை என்ற அடிப்படையில்தான் முடியும் என்று நான் வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து வரும் மான்யங்களிலும் இதே அடிப்படையில் பேசாமல், திருத்துவதற்கு என்ன மாற்று யோசனை என்ற அடிப்படையிலே அவர்களுடைய அறிவுறையை வழங்கவேண்டும் என்று நான் மிகவும் வற்புறுத்துகிறேன். ஏனென்றால், அவர்களுடைய அறிவுத் திறமையில் எனக்கும் கொஞ்சம் நம்பிக்கை இருக்கிறது. கட்சி விளம்பரத்திற்காகப் பேசுவதற்குப் பதிலாக கட்சிக்கு ஆதரவு தேடுவதற்குப் பதிலாக இருக்கும் நிலைமையை ஆராய்ந்து “இது எங்களுடைய மாற்று யோசனை” என்று சொல்ல முயற்சிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மாற்று யோசனையை நான் கூறவேண்டும்—மற்ற மான்யத்தின் மீது நான் பேசும்போது—என்று சொன்னவர் நான் பேசுவதற்கு சற்று அதிகமான நேரத்தை ஒதுக்கவேண்டும் என்ற முறையை அனுசரித்ததால்.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நேரம் ஒதுக்குவது என்பது கனம் சபாநாயகர் அவர்களுடைய கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. எந்த விவாதத்திற்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கவேண்டும் என்று கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் முடிவு செய்கிறார்களோ அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவதற்கு எப்பொழுதும் தயாராக இருக்கிறேன். இந்த விவாதத்திற்கு நேரம் ஒதுக்கியது நான் அல்ல. எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள்தான் கூடிப்பேசி இது பற்றி முடிவு செய்கிறார்கள். அவர்கள் செய்யும் மாற்றம் எதுவாக இருந்தாலும் என்றைக்கும் நான் அதற்கு உடன்பாடு உடையவன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

ஒரு சின்ன உதாரணத்தை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இரண்டு மூன்று நிமிஷங்களில் நான் முடிக்க வேண்டும். உதாரணமாக கூட்டுறவு இயக்கத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். கூட்டுறவு இயக்கம் பற்றிப் பேசும்போது, “முன் காலத்தில்” என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டது அவர்கள் பூர்வீக கட்சி ஆரம்பித்தது என்ற முறையிலே அவர்கள் சொல்ல விரும்பினர் என்று நான் நினைக்கிறேன். ஆனால், வெளிப்படையாகச் சொல்ல அவருக்குப் பிரியம் இல்லை. இந்தத் திட்டங்களினால் இன்றைக்கு நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் வளர்ச்சி என்ன என்பதை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கும் இதற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. என்று சொன்னார்கள். ஆகவே முன்பு இருந்த நிலைமை என்ன இப்பொழுது இருக்கும் நிலைமை என்ன என்பதை மட்டும் ஒரு பகுதியைப்பற்றி சொல்லிக் கொண்டு மற்ற பகுதிகளுக்குப் புள்ளிவிவரங்கள் வேண்டுமானால் அவர்களுக்கு நான் கொடுப்பதற்கு தாயராயிருக்கிறேன்.

ஆங்கிலத்தில் “நோட்” இருப்பதால், ஆங்கிலத்திலேயே படிப்பதற்கு தங்களுடைய அனுமதி கோருகிறேன்.

“The provision of credit for agricultural production is the major co-operative activity in the blocks. There are in the block areas 4,186 credit societies including 107 agricultural banks with 27.71 lakhs members—please note the number 21.71 lakhs—it is not a fiction, it is a fact—and they issued loans to the extent of Rs. 243 lakhs during the nine months from April to December 1957.

In the area under the Community Development Programme, 5,476 villages are now served by co-operatives. Though the overall target for the entire State is to cover 75 per cent of the villages by the co-operatives by the end of the Second Five-Year Plan period, steps are under way to cover all the villages in the blocks by co-operatives before the end of the year. Already 85.6 per cent of villages are served by co-operatives and these are catering to the needs of nearly 30 per cent—not 3 per cent—of the rural population in terms of families. The objective is to bring within the co-operative fold nearly 35 per cent of the rural population before the end of the year.”

SRI C. N. ANNADURAI: கனம் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கூட்டுறவு இலாகா மூலம்—பள்ளக் ஏரியாவில் 30 சத வீதம் கடன் வசதி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். மூன்று சத விதிகம் என்று நான் சொன்னது 100 ரூபாய் கடன் தேவைப்படுகிற இடத்தில் 3 ரூபாய் அளவுக்குதான் சர்க்கார் தருகிறார்கள் என்பது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இது பழைய காலத்து கணக்கு, இந்த வருஷம் நாங்கள் செய்திருக்கும் திட்ட அடிப்படையிலே எவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கிறோம், எத்தனை பேருக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று கணக்கு வைத்து, புள்ளி விவரங்களுடன் எடுத்துச் சொல்லுகிறேன். ஆகையால் இந்த பள்ளக் ஏரியாவிலே 1.17 லட்சம் மக்கள் வாழும் பரப்பிலே 135 பள்ளக்குகளிலும் டிசம்பர் வரைக்கும் செய்து இருக்கும் வேலைகளைச் சொல்லுகிறேன்.

அது அகில இந்தியாவுக்கும் நடந்ததாக இருக்கலாம். நான் நம் ராஜ்யத்தில் நடந்திருப்பதைச் சொல்லுகிறேன். நமது ராஜ்யத்தில் நூற்றுக்கு 85 கிராமங்கள் இப்போது கோவாப்ரேடிவ் ஏற்படுத்தப்பட்டு அதில்

17th March 1958] [Sri C. Subramaniam]

இருக்கக்கூடிய நூற்றுக்கு 30 குடும்பங்கள் இன்றைக்கு இச்சங்கங்கள் மூலமாக கடன் வசதிகளைப் பெற்று வருகின்றன என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதுமாதிரியே விவசாயத்திலே உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்று கேட்டால் தைரியமாகச் சொல்வேன் பெருகியிருக்கிறது என்பதாக. இதை விட அதிகமாகப் பெருக்க முடியாததா என்று கேட்டால் முடியும் என்றும் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஒன்றுமே இல்லை என்பதாகப் பேசுகிறது என்றால் அது தம் கட்சியின் விளம்பர இலாகாகவாக இதை அண்ணா துரை பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பார்க்கிறார்கள் என்றுதான் தோன்றுகிறது.

SRI C. N. ANNADURAI : உணவு உற்பத்தி !பெருகியிருக்கிறது உண்மையென்றாலும் ப்ளாக் ஏரியாவில் என்ன உற்பத்தி, ப்ளாக்கு இல்லாத ஏரியாவில் உற்பத்தி என்ன? எந்த இடத்தில் உற்பத்தி அதிகம் என்று சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ப்ளாக் ஏரியாவில் நூற்றுக்கு 50 பங்கு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறோம். இதிலே இந்த இரண்டு வருஷங்களில் 20 பங்காவது உற்பத்தி அதிகப்பட வேண்டும் என்பது எங்கள் திட்டம். போட்ட திட்டத்திற்கு அதிகமாகவே ப்ளாக் ஏரியாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று கணக்குக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இந்தக் கணக்கு இந்த அதிகாரிகளால் தயாரிக்கப்பட்டது இல்லை. கணக்குப் பிள்ளையிடமும் சென்று நாண்களை பயிர், பத்தனை பயிர் என்கிற ரீதியில் வாங்கப்பட்ட கணக்கும் இல்லை. தனியாக ஸ்டாடிஸ்டிகல் இலாகா இருக்கிறது. அறுவடை காலத்தில் நேரிடையாகச் சென்று அந்த ஸ்தலத்திலேயே நின்று எடுக்கப்பட்ட புள்ளி விவரம். இதே ரீதியில் மற்ற இடங்களிலும் உற்பத்தி அதிகப்பட்டிருக்கிறது. உதாரணமாக தஞ்சாவூர் ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் நெல் விளையக்கூடிய பகுதி. ப்ளாக் திட்டப்படி நெல் விளையக்கூடிய பகுதியில் நாங்கள் செய்திருக்கும்படியான ஏற்பாட்டினால் நிச்சயமாக உணவு உற்பத்தி அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்வேன். வேண்டுமானால் எதிர்க்கட்சிக்காரர்களே அங்கு சென்று பார்க்கலாம். இன்னும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டுமென்றால் அதை நானும் ஒத்துக்கொள்கிறேன். ஒன்றுமே இல்லை என்றால் அது எங்களை உற்சாகப்படுத்தாது. எங்களை உற்சாகப்படுத்துவதனால் நாங்கள் எப்படி பின்னால் வரமுடியும் என்று கொள்கையோடு பேசுவதனால்தான் அப்படிப் பேசலாம். இந்தத் திட்டத்தினால் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மாறுதல்களை புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் என்றால் ஆம் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் என்று நான் சொல்லத் தயாராய் இருக்கிறேன். காஞ்சிபுரத்தில் இருந்து நேரே சென்னைக்கு வந்து விட்டு ஒன்றும் நடக்கவில்லை என்று சொல்வதுசரியல்ல. ஏதாவது கூட்டத்தைப்பார்த்துவிட்டு எங்கள் மனதில் எவ்விதமான மாறுதலும் ஏற்படவில்லையே என்று சொன்னாலும் நான் சொல்லுவதற்கு ஒன்றும் இல்லை. கிராமங்களுக்குச் சென்று மக்களைப் பார்ப்பார்களானால் எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை நடத்துகிறார்கள் என்று தெரியும். யாரும் மறுக்க முடியாது. வடக்கு வாழ்கிறது. தெற்கு தேய்கிறது என்கிற மனோபாவத்தோடு பிரிவினையாகிய கறுப்புக்கண்ணாடியைப் போட்டுக்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு எல்லாம் கறுப்பு அடித்துத்தான் இருக்கும். மத்தியான வேலையில் கூட சூரிய வெளிச்சத்தைக் கறுப்பாகத்தான் காண்பார்கள். கண்ணாடியைக் கழட்டிவிட்டால் சூரியன், சூரிய வெளி, பசுமை, எல்லாம் காணமுடியும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் நம் மக்களுக்கு எந்த எந்த வகையில் எல்லாம் நன்மைகளைச் செய்யலாம் என்பதைத்தான் நாம் எல்லோரும் ஒன்று கூடி யோசித்தாகவேண்டும். குறிப்பாக அந்த வகையில்

[Sri C. Subramaniam] [17th March 1958]

உதவி செய்யாமல் கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு, பிரிவினை மனோபாவத் தோடு பல கோளாறுகளைக் காட்டி, சொல்ல வேண்டிய யோசனைகளைச் சொல்லாமல் விட வேண்டாம் என்பதாக குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இது கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க வேண்டிய மானியம் இல்லாத காரணத்தினால் இதிலே வெட்டுகிற வேலை எதுவும் இல்லாமல், வெட்டுப் பிரேரணைகளை எல்லாம் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு இந்த மானியத்தை ஏகமனதாக எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Marimuthu withdrawing his cut motion or is he pressing it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It has been generally agreed that except the cut motion moved by Sri Govindasamy, all the other cut motions will be withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: Inasmuch as the Hon. Members have moved their cut motions, I will have to ascertain whether they are pressing their cut motions or withdrawing.

SRI A. R. MARIMUTHU: I am withdrawing my cut motion, Sir.

The cut motion moved by the hon. Member was, by leave, withdrawn.

The cut motions moved by hon. Members Sri M. Selvaraj, Sri K. Anbazhagan and Sri V. K. Kothandaraman were, by leave, withdrawn.

DEPUTY SPEAKER: Is the hon. Member Govindasamy pressing his cut motion or withdrawing the same?

SRI A. GOVINDASAMY: I am pressing my cut motion.

DEPUTY SPEAKER: I want to know which cut motion—either No. 10 or No. 11—the hon. Member is pressing.

SRI A. GOVINDASAMY: I am pressing my cut motion No. 11, Sir.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER: I shall now put the original Demand to the vote of the House. The question is—

“That Government be granted a sum not exceeding Rupees 2,34,57,300 under Demand XXXI—Community Development Projects, National Extension Service and Local Development Works.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

17th March 1958]

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. to-morrow. 1-58 p.m.

The House then adjourned.

V.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

B. Reports and other papers.

36. *The Madras Appropriation (Vote on Account) Bill, 1958*
(L.A. Bill No. 11 of 1958).

37. *The Indian Stamp (Madras Amendment) Bill, 1958*
(L.A. Bill No. 12 of 1958).

